

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 144 / Aralık 1993 / 4. - DM

PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞ SON SİYASAL GELİŞMELERİ DEĞERİ ENDİRİYOR

BÜYÜK UMUT YILINA GİRİYORUZ

❑ **Gerçek militanlaşma, gerçek ordulaşma, gerçek partileşme, gerçek hareketli savaş tarzları bu önumüzdeki dönemde kaydedilecektir. Şimdi mevcut**

Hiç şüphesiz yeni bir yıl, bir gelişme dönemine girerken, siyasal bir çerçeveyin, gerçekçi olasılıkları da dikkate alan bir biçimde çizilmesi büyük önem taşır. Ayrıca diğer gerçekler de dönemi kazanmak açısından

açılması gerekliliğini belirtiyor. Bununla birlikte neden doğru gelişmek ve yine günümüz için de neden ordulaşmak en temel bir çalışma, bir mücadele biçimi olarak esasır hususlarını özellikle ele aldık. Şimdi partileş-

menin de, ordulaşmanın da içinden geçeceği güncel siyasal gerçekliği iyi ortaya koymak gerekiyor. Bu, doğru bakış açısını verir, ufku daha sağlam yakalamaya götürür. Kaldı ki bütün çalışmalar belli bir siyasal yaklaşıma dayanmalıdır.

Genel yaklaşımımız biliniyor; PKK'nın siyasal çizgisi altında hemen hepimizi somut durumu değerlendirecek kadar güçlü kilmıştır. Ama yine de değerlendirmekte yarar var. Hatta bazı yeni gelişmeler ve artan olasılıklar söz konusudur.

Partimizin yol açtığı siyasal gelişmeler yoğun bir biçimde çoğu ağırlarla, güçlerle günlerdir bütünyle

gündeme hakim kılındığı gibi, düşünün bu gündemin artık çözülmesi gerektiğini de bir nolu hedef olarak önüne koymuştur. Görünüşte Türk resmi çevreleri bu savaşı askeri ve siyasal olarak açık bir biçimde yürütüyorlar da, bununla birlikte emperyalist hükümetlerden tutalım en yakınımızdaki işbirlikçilere kadar bir "destekçiler korusu"nu da ekleyerek sonuca girmek istemektedirler. Hatta Tanrı Çiller adlı makyajlı bir başbakanla veya makyaj yönü ağır basan bir hükümetle sadece adı konulmayan veya gizli yürütülen bir savaş ile değil, şimdiye kadar verilen birçok savaşın en kapsamlısı, en özel olanıyla karşı

karşıyız. Olduğu da karmakarışık ve yönü de kolayca kestirilemez. Nereye kadar gürlemek istediklerini kendileri de fazla bilmez veya kör şiddetle neleme mal olacağını um kestirmeye durumdadır.

Son olarak emperyalist devletlerce "PKK'nın yasaklanması" bündünü kendini gösteren gelişmeler sonu olmaktadır. Daha doğrusu gizlice destekledikleri bu kirlı savaşı, makyajlı bir metni biraz cıalamak, parlamak için söylemiş sözler ve uygulamalardır. Makyaj her zaman taze ola teler ıgı bu yasaklama kararları da biraz ıgı ledir. Özünde emperyalistler bütün

Devamı 12. sayıfada

Gerçek bir savaş ve ZAFER YILI '93

Genelde olduğu gibi bizde de yıl sonlarında o yılın gelişmelerinin toplu bir değerlendirilmesi yapmak giderek bir gelenek haline geliyor. Gerçi bizde siyasal gelişmeler her an değerlendirilmeye tabi tutuluyor; yine her Newroz çerçevesinde Mart'ta 15 Ağustos'ta savaşın başlaması itibarıyla savaş yılı anlamında. Kasım ayında PKK'nın kuruluş yıldönümü vesilesiyle toplu değerlendirmeler yapılıyor. Bununla birlikte miladi yıl çerçevesinde yıl sonu ve başlangıçta değerlendirmeler yapmak da yararlı oluyor. Dünya ölçüsünde büyük çoğunluk böyle yaptığı için, bizim de çeşitli yönlerde değerlendirmeler yapmamız genelle karşılaştırma ve görme imkanı veriyor.

Yılın son günlerine doğru savaş kararları 1993 yılına ilişkin toplu savaş bilançolarını açıklayacaklar. Hem Türk özel savaş kararları, hem de Kürdistan devrimci savaş kararları. 1993 yılında yaşanan savaşın sonuçlarına ilişkin kendi bilançolarını verecekler. Kuşkusuz karşılıklı olarak verilen rakamlar çok farklı olacak ve her taraf kendisini çok başarılı olduğunu ileri sürecek. Fakat her iki bilançonun da bir ortak yanı bulunacak. 1993 yılının gerçek bir savaş yılı olduğu konusunda her iki bilançonun ortaya koyduğu sonuçlar birleşecek. 1993 yılında Kürdistan'da nasıl kapsamlı ve yoğun bir savaş durumunun yaşanmış olduğu bilançolardan açıkça görülebilir. Temelde yaşanan savaş olduğu için, yıl sonu değerlendirmeleri açısından yayınlanan toplu savaş bilançoları da elbette büyük önem taşıyacak. Fakat değerlendirmeleri sadece bir bilanço olarak ele almak ve rakamlar düzeyinde tutmak bize yetersizdir. Yaşanan savaş pratiğini, içinden geçtiği siyasal ortam ve yol açtığı siyasal gelişmeler çerçevesinde ele almak ve yeterli olması için bu düzeyde değerlendirmeye tabi tutmak gerekiyor.

Son birkaç yıldır yıl sonları genelde birbirine benziyor. 1992 yılı sonunu hüçürayalım. Güney Savaşı ile yoğunlaştırılan psikolojik savaş zırvada seyrederiyordu. Özel savaşta görevli olan bütün devlet organları, kişi ve ku-

Devamı 4. sayıfada

1993'ün büyük zaferi 94'ÜN BÜYÜK MÜJDESİDİR

❑ **Başkan APO, yılın başında 1993'ün zaferi için "Çok fırtınalı bir savaş yılına dönüşüreceğimiz 1993 yılına amansız yüklenelim ve mutlaka kazanalım" talimatını veriyordu.**

Emperyalizmin de çeşitli biçim ve düzeylerde desteklediği TC-Güney Kürdistanlı güçlerin ittifakıyla PKK'ye karşı başlatılan imha amaçlı "Sandviç hareketi" ardından 1993 yılının kazanılması ya da kaybedilmesi hiç şüphesiz kadar belirleyici bir önemde olacak ve savaşın taraflarının geleceğine ciddi etkilerde bulunacaktır. Doğayla uyumlu ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından çok kapsamlı hazırlıklar temelinde büyük çıkış yapmak ve böylece yılın en zengin mücadele taktikleriyle yüklenerek kazanmak olmazsa olmaz kabilinde dönmeksel bir görevi ifade ediyordu.

1993 yılının görevlerini birçok yönüyle belirleyen ve bu görevlerin ba-

şarılması doğrultusunda çok zengin perspektifler çizen Başkan APO, mücadele güçlerimizin doğru önderlik tarzını egemen kılmaları ve olası bütün gelişmelerin ulusal kurtuluş savaşının lehine kazanımlara dönüştürmeleri için bitmez tükenmez çabalar sergileyen, yoğun destekler sunuyordu.

Gerçekten yıla amansız yüklenildi,

fırtınalı bir savaş yılına dönüşürdü ve sonuçta beklenenden de ileriside büyük kazanımlarla kapatıldı. 1993 yılının mücadelesi (tarhimizdeki en önemli özelliği ise, her yıldan daha fazla büyük siyasal atılımlar taşıması ve bu çıkışları PKK'nın imajında büyük puan kazandırmış olmasıdır.

Devamı 2. sayıfada

1993 zaferi şehitlerimizin kanyıla kazanıldı

TÜRKAN ERDOĞAN / YAŞAR KELEKÇİ
10-11. sayılarda

Emperyalizmin PKK'yi kuşatma planları ve bu senaryoda Almanya'nın başaktörlük görevi

■ **Bugün dünyanın çeşitli bölgelerinde emperyalist sisteme karşı mücadele halinde bulunan halklar vardır. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı ve bu savaşın öncüsü kadar bir bütün olarak emperyalist sistemin şimşeklerini üzerine çeken başka bir mücadele ve öncü devrimi çok yoktur.**

Federal Almanya Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı, 22 Kasım 1993 tarihli kararı temelinde, Kürdistan İşçi ve Kültür Dernekleri Federasyonu (FEYKA-Kurdistan) ve bu federasyon bünyesinde yer alan çok sayıda dernekle Kürdistan Komitesi'nin bu ülkedeki faaliyetlerini yasakladı. Kürdistan Haber Ajansı (KURD-HA) ile Berxwedan Yayıncılık Limited Şirketi'nin faaliyetleri de bu yasak

kapsamına alındı. Bakanlık kararında bu dernekler ve kuruluşların "PKK'nın yan örgütleri" oldukları belirtiliyor, yasaklama gerekçesinde adı geçen dernek ve kuruluşların "halkların dostluğu" düşüncesine aykırı düşüktükleri, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin "çözümlenliği, kamu düzeni ve diğer önemli çıkarları için tehlike teşkil" ettikleri iddia ediliyordu. Bunun da ötesinde, şimdiye dek görülmemiş bir uygulama

■ **Halkımız anti-emperyalist mücadele bayrağını dalgalandırdığı ve emperyalist kustinaya karşı mücadelesini başarıyla sürdürdüğü süreçte, muazzam potansiyel dostlarını hareketle geçirmesi bilecek ve dünya çapında halkların engin desteğini kazanacaktır.**

mayas basıyuluyor: "Yasakların derneklerin simgelerinin yasakları ıkrat süresi boyunca alenen, bir toplantı sırasında veya dağıtılan veya dağıtılma amacıyla nesredilen yayınlarda, resmi ve resimli kayıtlarda, sunu ve tasvirlerde kullanılması'nın "yasak" olduğu vurgulanıyor. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin yasakları ve baskılarını Fransa'nın aynı doğrultusunda

Devamı 7. sayıfada

1993'ün büyük zaferi 94'ÜN BÜYÜK MÜDESIDİR

Baştarifi 1. sayfada
Bu siyasal gelişmeler sonucunda te-
rörün kim olduğu sorusu kesin ke-
savini buldu.

Savaşın sıcaklığı ve acımasızlığı
altında geçen günler, 1993 yılının
sonlarında tarihi hesaplaşma günleri-
ne dönüştü. Türkiye Cumhuriyeti'nin
Kürdistan'daki otoritesi tartışma ko-
nusu oldu. Bu, Türk egemen sınılla-
rında şimdiye kadar görülmemiş bir
paniye ül açtı. Sistemin çözülüş sü-
recinin hızlanması karşısında topyek-
kân özel savaşta tüm kesimlerin katlı-
ması yönünde seferberlik başlatıldı.

En son emperyalizmin de Batı'dan
PKK'ye karşı fılı olarak hareket ge-
çmek zorunda kalması, müttefik
Türkiye'nin Kürdistan'daki savaşta kay-
betmesinin baltır bir ifadesidir. Şimdi
emperyalist saldırılar da matizme ola-
cak kulanılıp yoğun bir psikolojik savaş
yürütüldü. Her açıklama ve ilgili her
haber nesilşeye "PKK bitirecek" söz-
leriyle basılıyor, "terörün kökü kazına-
cak"la da bilyor. TC sömürgeçliğini ve

Batı emperyalizmini "PKK sendromu"
sarmıştır. Kürdistan devrimi, adeta bir
hayalet gibi karşı-devrim güçleri üzerin-
de dolayıyor. PKK'nın nereden gelirse
gelsin her türden saldırıyla yarı olma
ve boş çıkarma gücünde olduğu Kür-
distan devriminde ulaşılan aşamanın
en belirgin özelliği durumundadır. Buna
rağmen dört bir yandan "PKK'nın sonu
geldi" propagandasının yapılması, her
şeyin merkezine bu yönlü psikoloji sa-
vash konulması, bir yerde asıl gerçekle-
rin cevapni olmakadır. Tarih bütün
bunları not ediyor ve son sözü söyle-
me gücünde olanı belirliyor. Bir "terör
örgütü"nü düşünün, dünyanın egemen
devletleri çok yönlü harekete geçmek
zorunda kalıyorlar. Yine, "en geç baha-
ra kadar sonu gelecek" denilen bir "te-
rör örgütü"nü düşünün, dünyada ilk
kez bu kapsamda kollan her tarafta
olan bir uluslararası mutabakatla ku-
şayılma almak istiyor.

Tarih, PKK'nın tasfiye olmak bir ya-
na, bu büyük kazını kuşatması altında
bile müthiş kazandığını yazacaktır.

BİR KEZ DAHA NEDEN ULUSLARARASI MUTABAKAT?

PKK gerçekliği nedir, nasıl ortaya
çıktı ve kimin adına kimden ne istio-
yor? Onun çıkışına temel teşkil eden
taleplerinden insanı, daha haklı ve
daha gerçekçi istemleri dünyanın
neresinde ve kimler tarafından dil-
de getiriliyor? Kutsal bir amaç olma-
saydı, dünyanın neresinde hangi in-
san PKK'nın içinde bulunduğuşu-
ları yaşamak isterdi? Yine hangi
genç insan bu kutsal amaç olmadan
gözü kapalı bir şekilde ölümün an
mesesi olduğu bir zorlu savaşta ta-
rifli yapılamayan bir çokşuklyı yer al-
mak isterdi? Demek ki Kürdistan hal-
ki, benzeri daha bulunmayan TC sö-
mürgeçliği gibi bir barbar gücün en
azgın terörüne, en kanlı katliamlarına
rağmen, bunlara gerekçe gösterilen
bir "terör örgütü"nü etrafında
boşuna topattırmıyor? Her şey kutsal
bir dava içindir. Cevapları, bu konuya
her yönüyle açıklık getiren sorular
daha da sıralamanın gereği olmadı-
ğını düşünüyoruz. Bununla gerçekleri
anlamak ve doğruların savunuculu-
ğunu yapmak isteyenler için her şey-
in önanca açıklığıyla ortada olduğunu
vurgulamak istiyoruz.

Özellikle emperyalizmin, PKK ön-
deriliginde ulusal kurtuluş mücade-
lesine karşı TC'nin yanında gizleme
gereğini duymadan fiilen yer alması-
nın güncel bazı kırakları, bilinen bazı
gerekçeler içinde değerlendirilmek,
gerçeğin derinlerdeki boyutunu gö-
rmemek ya da kavrayamamaktır. Yine
bunun Kürdistan devriminde sonuç
aşamasını ifade ettiği yönünde bir
değerlendirilme ulaşmamak ciddi
bir politik körlüktür.

Emperyalizmin ve ona bağımlı sö-
mürgeçliğin PKK'ye karşı oluşturdu-
ğu birlik, hiç şüphesiz sıradan, önem-
siz bir gelişmenin sonucu değildir.
Kürdistan devriminin karakteri, ger-
çekleşmekte olduğu coğrafyanın stratejik önemi, yine emperyalist-söm-
mürgeci devletlerin hayatı çıkarları-
nın bulunduğu Ortadoğu bölgesinde
halk devrimlerine yol açıcı özelliği, bu
uluslararası mutabakatın nedenlerini
iyi izah etmektedir. 2 Ağustos 1990

tarihinde Irak'ın Kuveyti kendi top-
raklarına katması yönündeki girişimi-
ne karşı neredesey bütün dünya güç-
lerinin dörtbir yandan harekete ge-
çmesi, en son modern tekinğin kulla-
nıldığı bir savaşta başlatılması ve bu-
nun için çok ciddi risklerin göze al-
ması bu konuda fikir veriyor. Öte
yanında 1990'lı yıllara kadar emper-
yalizmin reel sosyalist sisteme karşı
oluşturduğu blok ve bu blokun sis-
temli bir şekilde itilak halinde çok
yönlü saldırılar geliştirmesi hala ha-
fızalardaki tazelliğini korumaktadır.

Irak, emperyalist ve reel sosyalist

"PKK'ye yönelik
bu karşı-devrimci plan
bahara kadar başşarıya
ulaştırılmazsa,
emperyalizm ve
sömürgeçliğin, hizaya
getirmek istedikleri
PKK tarafından hizaya
getirilmeleri
kaçınılmaz olacaktır.
Zaman kısalmıştır.
Devrim ile
karşı-devrim bir yerde
final savaşımıyla
karşı karşıyadır."

sistemlerin en modern askeri teknik-
leriyle müthiş silahlanan bir devlettir.
Reel sosyalist sistem ise hemen her
alanda emperyalist sistemle yarışabi-
lecek bir dengeyi ayaklayarak karşı
taraf için büyük bir tehlike durumun-
da olan bir bloktur. Çok çeşitli neden-
leri olmakla birlikte, emperyalist sis-
tem, muazzam bir şekilde her türlü
silahla donanan ve bu temelde ola-
şık her türlü saldırıya hazırlanan Irak'ı kı-
sa sürede felç ederken, reel sosyalist

sistemi de onun içi zayıflıklarından
yaralanarak dağıtım ve kendi sömürü
sahalarına çevirmeye zorlanmadı.
Emperyalizmin bununla da yetinim-
di, "yeni dünya düzeni" adı altında
yeni stratejiler ve bunun politikalarını
yedekli seçenекler gerçevesinde se-
killendirecek dünyanın her tarafında
çkarlarını tehdit eden muhalefet güç-
lerini, örgütlerini de ya ezme, ya da
sisteme entegre etme temeline hak-
karete geçiyor. "İnsan hakları",
"Demokrasi", "Barış" söylemleri ile
maskelenen, böylece esas karakteri
dünya kamuoyundan saklı tutulan bu
politikada az mesale de alınmadı.

Her şeyin, bütün global sorunların
gürüşmeler yoluyla ya da başarılı
girişimleri çözüm yoluna sokulacağı
söylenildi ve bunun "yeni düzen" po-
litikasıyla halledileceği belirtildi bir
dönemde, en çok önemsenen
Ortadoğuda Kuveyt kızı paltak ver-
yordu. Bu "yeni dünya düzeni" poli-
kasına ilk ciddi darbe anlamına ge-
liyordu. Fakat yukarıda belirtildiği gibi
Irak'ı dize getirmek zor olmuyordu.
Nitekim şimdi Saddamlı Irak, emper-
yalizmin pengeleri altında istenildiği
gibi oynatılıyor, kulanılıyor; Ortadoğudaki gelişmelerin seyrine
göre yönlendiriliyor.

Emperyalizm bütün bunları başa-
rırken, ciddi mesaleler katederken ve
büyükle hedefine adım adım yakla-
şırken PKK bu süreci nasıl karşılıyor,
özü? PKK ne modern savaş tekniğiyle
donanan bir devlet ve ne de emper-
yalistlerle her alanda dengeyi sağla-
yan bir sistemdi. Güçlü sayılabilecek
devletler sert yenilgilerle felç olurken,
dev sistemler yerli bir olmanın kur-
tulamazken ve bunlara dayanılarak
kapitalizmin zaferi ilen edilirken,
PKK'nın olumsuz etkilenmesi bir ya-
na, onun mücadelesi bu süreçte da-
ha büyük ve kalıcı gelişmeleri nasıl
sağlayabiliyordu? Adından "cinayet
sebekesi", "terör örgütü" ve. sıfatlarla
bahsedilen PKK'yı böyle bir konuda
tutan gerçek nedir? Söylenildiği gibi
bir "terör örgütü" olsaydı, bir halkın
önder gücü olma özelliğinden yoksun
bulunsaydı bu şekilde ayakta durma-
sı nasıl mümkün olabilirdi? Hangi
güçlü devlet, dış bir ülkede de heme-
yelim, kendi yasalarrının hakim ol-
duğu sınırlarında 100 binleri bir araya
getirebiliyor? Bundan hareketle soru-
yoruz: Terörizmin en temel ölümler-
den biri halkanı kopuk, ondan onay-
sız saldırı çok olmaksın, en büyük
terörist ABD değil midir; Almanya,
Fransa bu "leri büyüküklerini göre
teröristlike ABD ardından ikinci ve
üçüncü sıraları paylaşmıyorlar mı?
Yine bu ölçüye göre dünyada ter-
örizmden en uzaktı bulunan gücün de
PKK olduğu konusunda tartışmaya
gerek var mıdır?

İddia ediyoruz ve ortada apaçık
olan gerçeklerle dayanarak söylüyoruz:
Dünyada hiçbir güç, PKK kadar
kitle tabanına sahip değildir. Dünya-
da hiçbir kitle, PKK kitlesi kadar ne
örgütüldü ve ne de militan özelliklere
sahiptir. Bu düzeğin hayatı saldırı
güçlerinin kuşatması altında ve her
olanaksızlıklar ortamında sağlandığı-
nı PKK'nın azılı düşmanları çok iyi
bildiğinden, bunu açıklamanın hiçbir
gereği yoktur.

"Bir avuç terörist grubu", emperya-
list sömürü dünyasını sarsıyorsa.

bundan dünya insanlığı katkı gör-
yorsa, varın PKK'nın adı böyle anıl-
sın! Tanite itibarıs, gülcün ve iyikü-
lü olarak geçcek olan PKK değildir.

Bu gerçeği izah etmeye çalış-
mamızın nedeni, PKK karşısında
emperyalist-sömürgeci blok oluştu-
ran güçler bu konuda çok cahiller ol-
dukları için değildir. Abdullah Öcalan
yoldaşın PKK'nın çıkışı, "Gerçekten
de reel sosyalizmin vücut bul-
masının payı büyüktür. Sosyalist
dünya görüşü ve uygulamaları olma-
saydı, PKK gerçeğini ortaya çıkar-

de görmekteydi.

Evet, emperyalist ve sömürgeci
politikaların ve saldırı uygulamaları-
nın yüzeydeki biçimlerine takılma-
sın, bu güçlerin PKK'nın ne olup ol-
madığını, ne yapmak istediğini ve so-
matta ulusal kurtuluş mücadelesinin
nasıl bir gelecek yaratacağını göre-
bildiklerini ve bu nedenle ısrarla PKK
gerçeğini karatadıkları, çok çirkin
sıfalar yakıştırmak tasfiye etmeye
çalıştıklarını belirlemek zor değildir.
Nitekim PKK, reel sosyalizmin yıkılı-
şının temel nedenlerini çok iyi kavra-
mış, tahlii etmiş ve çıkarılması gere-
ken doğru sonuçlar temeline de sosa-

"Emperyalizmin ve ona bağımlı sömürgeçliğin
PKK'ye karşı oluşturduğu birlik, hiç şüphesiz
sıradan, önemsiz bir gelişmenin sonucu değildir.
Kürdistan devriminin karakteri, gerçekleşmekte
olduğu coğrafyanın stratejik önemi, yine
emperyalist-sömürgeci devletlerin hayatı
çıkarlarının bulunduğu Ortadoğu bölgesinde
halk devrimlerine yol açıcı özelliği, bu uluslararası
mutabakatın nedenlerini iyi izah etmektedir."

*mak herhalde aklımıza gelmezdi. Biz
dünya görüşünü özümsemişmiş za-
man, onun tarihsel planla ezilenler
ve sömürülenlerin günümüzdeki mü-
cadelelerinde benimsedikleri ideolojik
bayrak olarak değerlendirdik. Onun
bilimsel ifadesinin güncel bilim öğretisi
olarak ele aldık. Bu bayrak altında bu
öğreti ve ideolojinin kılavuzluğunda
kendii kurtuluş problemini çok çözebi-
leceğimize inandık. Bu temelde prati-
leşmeye, ulusal kurtuluşla atılmaya
ve onun her türlü pratiğine kadar yü-
rümeye cesaret ettik" şeklindeki ta-
nımlamasına karşı-devrim güçleri
inanıyorlar ve asıl korkuları da
PKK'nın bu temelde bir gelişmeyi
sağlay olmasındır.*

Emperyalizm tarafından bir reel
sosyalist sistem yıkılırken, sosyaliz-
min bir daha dirilmemesine kapital-
izm alternatifi karşısında çok olduğu
şekilde düşler kuruldu. Aradan ge-
çen birkaç yıl gibi kısa bir süre sonra
kurulan düşlerin boş hayallerden
öteye gitmediği sayısız örnekleler or-
taya çıktı. Diğer gelişmeleri bir tarafta
birakalım, eski reel sosyalist Doğu
Avrupa ülkelerinde yaşamakta olan
mevcut durumlar, kapitalizm alterna-
tifini insanları uyuşturmak, asıl so-
runlarının çok uzaklara düşürmek
ve böylece sömürüyü pürüzüsüzce
kendii kuralları içinde gerçekleştire-
mekten farklı bir şey olmadığını en
çok bu gerçeğe muhatap olan halk-
ları görmektedir. Bir yandan büyük
sahte vaatlerine rağmen sosyalizme
alternatif olmadığının ve temel kar-
terinden dolayı hiçbir zaman olama-
yacağına gören emperyalist kapital-
izm, öte yandan hem de dünyanın
en hassas bölgesi olan
Ortadoğudaki Kürdistan sahasında
bilimsel sosyalizm kılavuzluğunda
PKK'nın insanlık kamuhyurietine,
insanı yüceltme alternatifine tanık ol-
maktadır. Buna gerçeği bilimsel sos-
yalist sistemin sağlam adımı ve
dünyanın ezilen halklarına kurtuluş
modeli olacak bir mücadele biçimin-

lizm yaklaşımını güçlendirerek süre-
li kazarında tutumunda dönüştür-
müştür. Sosyalizmi reel sosyalist sis-
temin şahsında görülen biçimle ne
bir ekonomik model, ne emperyalist
sistemle rekabet itilfaki, ne de halk-
tan kopuk olarak onun üstünde bö-
rökratik devlet aygıtı olarak değerde-
tiliyor. Bunların tersine sosyalizmi
bir insanlık sorunu, onuru yaşam mü-
cadelesinin kılavuzu olarak yorumluyor
ve onun uygulamasına var gücüyle
yükleniyor. Bu tutum, hiçbir engel ta-
nımadın PKK'ye kazandırmıyor ve bu
kazanımlar kalıcılaşarak yeni kaza-
nımlara temelidir ediyor.

Çünkü, "PKK saflarında yetişen
herkesin sosyalist olarak yetişeceği,
büyüyen PKK'nın büyüyen bir sosya-
lizm anlamını taşıdığı ve PKK önder-
liğinde ayağa kalkın halkın sosyalist
ülkeleri ayağa kalkar bir halk oldu-
ğu kesindir" diyor Abdullah Öcalan
yoldaş. PKK'nın halksahsa düzeyi,
bunun nite ve nicel gelişmesi, prati-
ke gerçekle düşümesi tarihte fazla
tanık bulunmayan, son yüzyılda ise
hiç görülmemiş bir örnektir.
Kürdistan'da PKK'yı desteklediği ge-
rekçesiyle halka yönelen sömürgeci
TC'nin saldırı güçlerine karşı yürüten
kitleler, "PKK halktır, halk bizi" slo-
ganını haykırıyor. Yine Almanya'da
yürüyüş yapan Kürdistanlı yurterse-
verler, Avrupa'nın bazı devletlerinin
PKK'yı yasaklamasına karşı, "PKK
bizi, bizi yasaklayamazsınız" slo-
ganlarıyla söz konusu yasaklamaları
derlelek işlevsiz duruma getirdiler.
Kürdistan'da ve Kürdistan dışında or-
taya çıkan ve aynı anlama gelen bu
iki örnek, PKK'nın Kürdistan halkında
ruh birliğini, irade birliğini, amaç bir-
liğini yarattığını, ortak sorumluluk bi-
linici ve duygusunu geliştirdiğini çok
sonu bir biçimde gösteriyor.

Halkların emperyalizmin ve sö-
mürgeçliğin yoğun ideolojik politik
saldırı, yaşamın bütün sahalarda
ağır psikolojik bombardmanı altında
bulunduğu koşullarda Kürdistan hal-

kının bir milten örgütlü yapısı, amaç uğruna seferber olması nasıl açıklanabilir; dünyada bir benzer örneği daha bulunabilir mi? Bir Fransız istihbarat yetkilisinin "PKK bir talimatla anında bütün Avrupa'da önemli Kürt gruplarını hareketle getirebilir" şeklinde açıklaması, aslında emperyalist gücün müthiş ürkütücü bir gelişmeye karşı karşıya olduğunu tüm açıklığıyla ifade ediyor. Demek ki, PKK bir derneğe veya herhangi bir kurumda üslenen bürokratik bir örgüt değildir. PKK, Kürt insanının bulunduğu her yerde. Hem maddi ve hem de manevi olarak yer edinmiş bir çağdaş insanlık akımı, hiçbir saldırı veya komplo karşısında yıkılmaya sağlamlıkla örgütlenen ve amaçına sıkı sıkıya bağlı mücadele yürüten bir harekettir.

Kürdistan'da PKK önderliğinde yapılmış ve derlenen sosyalist içerikli ulusal kurtuluş mücadelesiyse yeni bir insan tipi yaratılıyor. Hiçbir varlığı, etkinliği olmayan düşürülmüş kölelikten insanca yaşamın mücadelesine dönüşme katilim sürecinde bir kişilik yaratmak devrim kadar önemli olan bir köklü değişim, birçok çevrenin mucize olarak değiştiğidir. Bir altüst oluşt. "Bu dünyada yerim yok veya ben buna layık olmayacak kadar düşürüldüm; artık bu benim değişime kademidir; adam olamayacağım kesinleşmiştir" bu kölelik anlayışı ve tümden teslimiyet yaklaşımlarına kendini kandanıp tut, günümüzde PKK bilinciyle kafasındaki bu kararlara taş üstünde taş bırakmamasına yerle bir etmiştir. Bu, hiçbir şekilde kabul edilemeyecek kadar kölelikten ibaret olan eski yaşamın yıkılışı ve bunun yerine görkemli bir yaşamın yaratılışıdır. Bu büyük yıkılışı ve büyük yapılaşmış gerçekliği vatanın Ortadoğu'nun kilit noktasıdır. Mezopotamya'da bulunuyor olmasının diğer bir anlamı vardır. Mezopotamya, tarlante insanlığın-uygarlığın beşiği rolünü oynamıştır. İnsanlık veya uygarlık buradan dünyaya yayılmıştır. Tarih bir olivesi olası, geçmişte insanlığın gelişimine beşiklik yapan, merkezi bir vatan olan Mezopotamya da şimdi de insanlık buylesine düşürüldü ve bu düşürülmüşlüğüyle büyük devam ettirilmesi yönünde buylesine kuşatmalar geliştiriliyor ki, adeta geçmişin itikamı aynılıyor.

Bu nedenle sadece Ortadoğu'da değil, bütün dünyada oldukça düşürülen insanlığın yüceltmesi yönünde temsil ettiği büyük çıkış bayrağını kararlara yörtüten bir akıma karşı, dünyanın dört bir tarafından saldırıları başlatılmıştır. Anlaşılabılır bir gelişmedir. Kaldı ki, Kürdistanı insanlığın cumhuriyetine dönüştürme amacında olan PKK'nın yürüttüğü mücadelelerin etkisi, Kürdistan'ın sınırlarını aşmış, dünyanın bütün merkezlerine yansımıştır. Parçalanmış, dünyanın her tarafına savrulan Kürtler, bulunduıkları her alanda PKK'nın etkisini yaşamaktadırlar. PKK'nın tarih bilinci, amaçta, Kürdistan'a karşı suç işleyenleri yakasına yapışmakla, en doğai insan haklarını koparmak için harekete geçmekle, eskisi gibi katedilmesine seyri kalmamakla ve kurbanlık konusuna sıkı sıkıya uzatmayı asla düşünmemektedir.

Bu büyük bir devrimdir ve bu devrim en büyük etkisini de salırdına bulunan emperyalist ülkelerde göstermektedir.

Bu anlamda PKK'nın temsil ettiği akım, bunun ideolojik-politik yaklaşımı "Tek alternatif kapitalizm" safasını gün geçtikçe uluslararası alanda da geçersiz kılıyor. Böylece emperyalizmin insan hakları, demokrasi, barış konularında tamamamen kişizürlü bir politika yürüttüğüünü

pratik mücadelesiyse ortaya çıkarıyor ve bunun teşhiri bütün dünya kamuoyu nezdinde gerçekleştirmeyi başarıyor. Sömürgecilğin ve emperyalizmin der iletişim araçlarına, medya tekeline rağmen, oluşturaları bütün seltleri kendi imkânlarını sonuna kadar kullanarak edip geçiriyor. Bunu sömürgeci yetkililer defalarca itiraf etmiş ve emperyalistler de yakından tanık olmuştur. Emperyalist ülkelerin Kürdistan enforsmanu bularına, basın-yayın kuruluşlarına, yurtesverlerin bilgilenme-bilginlenme ve bir araya gelip kaynaşma yerleri olan derneklerine yonemeleri bu noktada daha çok somut ifadesini bulmaktadır. Nitekim bu gücler de bilemedikleri ki, PKK emperyalist ülkelerde bulunuyor; asıl mücadele sahası ve dünyanın her tarafına savrulan halkımız için kutsal vatan olan Kürdistan'da dişe dişe, nefes nefese bir savaş yürütüyor. Dolayısıyla bu savasın dünyaya yayılan aydınlama yolunun önünü kesmek, barikat kurmak istiyorlar.

Bu, TC'den sonra emperyalizmin de PKK karşısında savasında yorğun düşmesi ve kendi yigisini ilan etmesi anlamına geliyor. PKK'nın önderlik ettiği mücadelelerin enternasyonalist özelliğinin artan bir biçimde güç kazanması, rolünün büyümesi, etkinliğinin yayılması karşısında em-

miştir. Bu temel ve beraberinde ortaya çıkan yan gelişmeler uzlaşmayla bağlandıkları sonra bir İran, Suriye, Irak ve Libya mevcut konumlarını sürdürme gücünü çeşitli biçimlerde kaybedecekler. Bunu söylerken, mevcut uzlaşmanın köklü ve adil bir çözüm olmadığının da bu adara belitmek istiyoruz. Fakat böyle bir uzlaşma emperyalizmin açısından oldukça önemli ve küçümsemeyiz bir gelişmedir. Zaten emperyalist politikaların kalcılığı yoktur ve aşamalı bir şekilde de kararlara göre yon değiştirir.

İşte bu şekilde Ortadoğu'nun emperyalist politikaları yönünde sakinleştirilmesi planında PKK bir ayakbağı konumundadır. Bu durumda, emperyalizme ve sömürgecilğe göre ya tümden tasfiye edilmeli, ya da hizaya getirilmelidir. PKK'ye yönelik bu karşı-devrimci plan bahara kadar başariya ulaştırılmazsa, emperyalizmin ve sömürgecilğin, hizaya getirmek istedikleri PKK tarafından hizaya getirilmeleri kaçınılmaz olacaktır. Zaman kısalmıştır. Devrim ile karşı-devrim bir yerde final savasıymışla karşı karşıyadır. Sonuç, kazanmak ya da kaybetmek biçiminde somutlaşmıştır. Emperyalizmin asıl yüzünü ortaya koyması, Kürdistan devriminin çok yaklaşılmış olmasından başka bir anlamla gelmiyor. Elbette bu temel gerçekliğin yan seçenekleri de yok

"Dünyanın en militan partisi ve en militan halkı, güçlerini kutsal vatan Kürdistan gerçekliğinden alan ve bir birlikli tamamlayan iki parçadır. Müthiş olan bu birlik, her türden engeli yıkacak ve müthiş kazanacaktır. Er veya geç ama kesin olan gerçek budur."

değildir. Hiç şüphesiz tasfiye planının kapsadığı süre içinde, bir yandan bu planın öngördüğü saldırlara başvurulurken, diğer yandan da bunda başarinın sağlanmaması durumunda PKK ile uzlaşma projeleri de hazır tutulacaktır. Nitekim emperyalizmin bu tasfiye planına bulaşırken, geleceğe dönük politikalarını tümüyle bu plana bağlayacak kadar kör değildir. Bu saldırların asıl hedefini kapsadıkları emperyalist politikaları tarihi ve güncel yanlarıyla görmek gerekiyor. Emperyalizmin her durumda geleceğe yönelik hesaplarını gerçekleştirmek temelinde bir tutum sergiliyor. PKK tasfiye edile bile Kürdistan sonunu, genye götürülemeyecek kadar çözümü vazeçilemek bir noktaya ulaştırılmış durumdur. Fakat PKK devreden çıkarılması bile, en azından zayıflatılması, çözümü etkisizleştirilmez bir konuma itilmek, böylece bu konuda insiyatif sağlamak istenmektedir. Etkisizleştirme ya da zayıflatılmanın da ancak uluslararası mutabakatın öngördüğü bir saldırla kampanyası ile mümkün olabileceği düşünüyor. Muhatap olunacaksa zayıf bir PKK ile olmak esas hedefdir. Emperyalizmin kendisi aslında PKK'nın tümden tasfiye edilemeyeceğini iyi bilmektedir. Bu nedenle de tümden karşıya almak istemektedir. Eğer tümden karşıya alma durumu olsaydı, saldırlarına iyizülebileceklilafı kılma gereğini duymazdı. İlerde kendisini zor durumda bırakacak açıklama ve uygulamalardan kaçınması nedensiz değildir.

Belli ki, bahar sürecine kadar TC ile birlikte emperyalizmin de uluslararası mutabakat çerçevesinde son saldırlardan da sonuç çıkararak, yonemilerine su veya bu düzeye, yine su veya bu biçimde devam edecektir. Tabii ki, buna karşılık Kürdistanlı

yurtseverlerin yasaklamalara ve baskılara yönelik eylemleri de durmayacak. Kesintisiz sürecektir. Son Avrupa eylemlik süreci basın-yayın organlarında genişçe yer aldı. "PKK'nın yasaklanması" dünyanın en önemli olay olarak kamuoyuna duyuruldu. Emperyalist güçler arasında birliken, olusumların, ittifak örgütlerinin toplanılarda PKK sorunu görüşme konusu oldu. TC dışişlerinin yetkili bürokratlarının yoğun kulislere, özellikle bazı emperyalist devletlerin baskılarına rağmen, PKK'ye yönelik tavır konusunda doğru birliği sağlanmadı. Bu sonuç, PKK'nın gücü, uluslararası dengelerdeki ağırlığı, özellikle Ortadoğu sahasına yönelik politikalarla hesaba katılan konular bakımından önemli bir gelişmeye ifade etmektedir. PKK Kürdistan'da durdurulamadığı gibi, onun yurt dışındaki etkilediği Kürdistanlılarla da yasaklama, baskılar ve saldırlarla engellenmesinin hiç de kolay olmadığı çok iyi görülmüş ve bu durum emperyalizmin PKK'ye yönelik politikasını yeniden gözden geçirme gereğine yol açmıştır.

Dünyanın en militan partisi ve en militan halkı, güçlerini kutsal vatan

"HER ŞEY PKK'NIN TASFİYESİ İÇİN"

Çoküz ve çürümeye başlayan, böylece barbarlığı ve vahşetliye kitlediği tarihi tek etme zamanı sayılı olan Türk devletinin özellikle son dönemlerde yaptığı her şey tek bir şeyi söyliyor: "Her şey PKK'nın tasfiyesi içindir." Yaşamın bütün saharlarında egemen kılınmaya çalışılan bu slogan da dile gelen anlayıştır. Her şeyin anahatı yine bu slogandır. Dağlarda bu slogan, taşlarda bu slogan, yollar da bu slogan, insanların aradığı her yerde ve gördüğü her şeyde bu slogan. Varsa yoksa bu slogan. Çok içine ve dünyada kolay kolay rastlanılmayacak bir durumdur bu. TC için dostluk ve düşmanlık, iyilik ve kötülük, doğruluk ve yanlışlık tek geçerli ölçü yine bu slogan. Her şey bu sloganın hizmetinde. Politika, ekonomi, kültür, sosyal faaliyet, diplomasi, gazete, radyo, televizyon, üniversite, sinema, müzik, diğer bütün etkinlikler ve kurumlar bu amaca hizmet içindir.

Bütün bunlar, PKK kastediterek "Ya bitecekler, ya bitecekler" kararlılığıyla (!) yüzde yüz gelişmeyi yürütmüş. Cumhuriyetçilik, başbakanlık, genelkurmaylık ve bakanlıkların itikadlarındaki "büyük kararlılık" ihtiyacı, yaşanmakta olan gelişmelerin TC açısından gösterdiği vahetinin bir sonucu değil midir?

Sömürgeci Türk egemenlerinin ulusal kurtuluş mücadelemize ve onun önder gücü PKK'ye ilişkin söyledikleri hiçbir şey doğru değil, doğru olması da düşündürmelidir. Kürdistan devrim mücadelesinin ulaştığı aşama ve bunun gelişmelere kazandırdığı içerik, sömürgeci egemenleri böyle bir yöntem izlemeye mekur kılmış, bu kadar utanç verici bir konuma mahkum etmiştir. Çünkü onların ağızından çıkacak tek bir doğru söz, TC her gerçekçi değerlendirmede, TC'ye müthiş kaybettirebilecekken, Kürdistan halkının mücadelesine ise müthiş kazandırabilir. Bütün siyasi yollar PKK'nın denetiminde, bütün saharlar PKK'nın etkisinde, bütün doğrular PKK'nın söyleminde ve bütün gerekler PKK'nın pratğinde. En önemlisi de Kürdistan insan düşüncesinde, davranışında, kısıcası yaşamında devrimin gerçekleştirmişti. Bunun da ötesinde PKK'nın Kürdistan somutunda ortaya çıkardığı gelişmeler, gerekler ve köklü değişimler Türkiye halkına da çok şeyler öğretmiştir, onun duydu ve düşüncelerini sarsmıştır. Onurlu yaşam, dienne ve sömürüye karşı durma, hakkını almak

Kürdistan gerçekliğini alan ve bir birliği tamamlayan iki parçadır. Müthiş olan bu birlik, her türden engeli yıkacak ve müthiş kazanacaktır. Er veya geç ama kesin olan gerçek budur.

PKK şahsında somutlaşan bu birliğin zaferi, aynı zamanda "yenildi", "yok oldu" denilen bilimsel sosyalizmin de bir zaferidir. PKK'nın en önemli özelliği ve başarısının en önemli anahatı sosyalist tipi yaratılması olması ve bunu bütün toplumla yayma çabası sergilemesidir. Sosyalizme ilişkin bir değerlendirmede Abdullah Öcalan yoldaş, söz konusu gerçekğin önemine, "PKK'da sosyalist tipin şekillenmesi adına sağlanan gelişme bir kez daha gözden geçirilsin, bunun hiç de ulusal ve halta sınırlı bir çözümleme olmadığı anlaşılabilmektedir. Yine bu sadece siyasal ve askeri bir görevin başlanması amacıyla da sınırlı değildi, bu daha fazlasını kapsamaktadır. Biz çözüme ulaşmış ve kapitalizmin bütün değer yargılarını karşı aşarına yapmış insanı yaratmak istiyorduk" şeklindeki sözlerle boşuna dikkat çekmiş değildir.

İçin mücadele etme yolunu göstermiştir. Bu arada yer gelmişken hem söyleyelim ki, devrim kadar önemli olan bu değişimler, PKK siyasetinin yon verdiği silahlı mücadele temelinde gerçekleştirmiştir. Örneğin, her açıklamasında, sorunun çözümü "dikkatli silahlı terörizm indirilmesi"nde geçen Cumhuriyetçilik, Süleyman Demirel'in, "Silahlı bir şeyden koparılıp alınlabileceği kanun bazılarının kafasında yer edince, artık bunun önünü alamazsınız" şeklindeki sözleri, kendisinin bütün yaklaşımlarını yalantırlar. PKK'yi ve onun mücadele yonemlerini, Kürdistan ve Türkiye insanında olan derimsel düzeydeki değişimleri de çok açık bir biçimde doğruluyor.

10. yilinda insanın aklı gelebilir, çok bütün özel savas yonemleri denemesine, PKK önderlikli mücadelelerin kökünden kurtulması için katkıları da dahil her türlü terör, baskı ve uygulamalara başvurulmasına rağmen sonuç almayan ve bunun da ötesinde nihai çözüme yaklaşılmak istenilen kurtulmaları TC sömürgeci rejiminin, Martta kadar olan 3 aylık sürede başarılı olabileceğini düşünen politikadın hiç anlamamak. PKK ve TC'yi hiç tanımamak ya da 10 yıllık gelişmeleri hiç kavramamak anlamına gelir. Her şeyden önce, "Terörü bitireceğiz" diyenler, bu söylediklerine gerçekten inanıyorlar mı? Türk politikacılığı kor politikacılığı. Buna rağmen, 10 yil da bitiremeyeenin 3 ayda bitirebileceğini kor politikacılar bile inanmaz. Kaldı ki, Türk egemenleri açısından sorun, kendilerinden çok kamuoyunun bu söylemlerine inanmasıdır. Ve bu da onlar için hayati bir önemdedir. Halkı buna inandırmadan ne söyleyebilirler ve ne yapabilirler?

Bu nedenle bir yandan var gücünle askeri siddetli vahlet boyutlarını da sürdürürken, demokratik kurumlarda ve halk üzerinde baskıyı fazlasıyla koranlık yıllarında çok görülebilen tarzda uygularken, diğer yandan bu ne beslemeyi, tepkiden uzak tutacak biçimde meşru kılmaı amaçlayan psikolojik savasla sarılıyorlar. Yine bunda ne kadar başari olup olamayacakları, geçen 10 yilın savasla bakıp görülebilmek mümkündür. Halbuki geçen mücadele yılları, TC'nin psikolojik savas silahını da kaybettiriyor göstermiştir. Bu konuda da inandırıcı olamamaktadır. Örneğin, Abdullah Öcalan yoldaşın çağrı

Devami 23. sayfa

Gerçek bir savaş ve ZAFER YILI '93

Baştarafı 1. sayfa

rumlar her gün savaş üzerine aklın hayalini almayacağı türden açıklamalar yapıyorlardı. Gazeteler, radyo ve televizyonlar tüm toplumun bilimsel düzeyinde ve tamamen yalana dayalı bir propaganda yürütüyorlardı. PKK'nın nasıl belinin kırıldığı, Güney Savaş'ında nasıl binlerce gerillanın öldürüldüğü, PKK örgütünün nasıl bölünüp parçalandığı, yoğunlaştırılan iç harekatta bahara kadar PKK'nın nasıl tümünden yok edileceği her gün farklı rakamlarla baldırıyla baldırılı anlatılıyor. Türk ordusunun Güney Savaş'ındaki serüvenleri gazetelerde pehlivan tefkirları biçiminde veriliyor. Bizzat TC Genelkurmay, Güney Savaş'ında 3-4 bin arasında gerillanın öldürüldüğünü, bir o kadarının da savaş dışı bırakıldığını ve PKK'nın artık savaşta duruma gelemeceğini resmen açıklıyordu. Bunun aksini iddia etmek, buna ters düşen şeyleri söylemek veya yazmak tamamen yasadışı ve böyle bir "suç" işleyenler bizzat genelkurmayla çıkma mahkemesine veriliyor. Böyle yapan gazeteler yayınına son vermek zorunda bırakılmaya veya kapatılmaya. Bu düzeye yoğunlaştırılan bir psikolojik savaşla birlikte adeta boğuşul aldatılmış. Kürtistan halkı moral-moral çökertilmiş, Türkiye'deki taşta ve göven çevrelere moral pompalanmak isteniyor.

Şimdi 1993 yılı sonunda da durum benzerdir. Yine aynı dozda bir psikolojik savaş yürütülüyor. Özel savaşla görevli herkes bu psikolojik savaşla aktif olarak katılıyor. Gazeteler, radyo ve televizyonları yine aynı işleri benzer yoğunlukta görüyor. Yalan, hile, aldatma, çarpıtma yine zirvede seyrediyor. Öte yandan bahara kadar PKK'nın nasıl bitti bileceği her gün propaganda ediliyor. Tabii katliamlar, yakıp yakma ve göç ettirmeler, işkence ve tutuklamalar en yoğun hale getirilmiş bulunuyor. 1992 yıl sonu ile 1993 yıl sonu arasında çok fark. İsmet Sezgin'in palavracılığı, ni Tansu Çiller'in devralması ve Güney Savaş'ının yerne Avrupa'daki dernek yasaklamalarının geçmesi. Geçen yıl Güney Savaş'ına dayanarak asil-siz haberleri yürütülen psikolojik savaş, şimdi Avrupa'daki ve Ortadoğu'daki birtakım politik olaylara dayanarak yürütülüyor. 1992 sonunda Güney Kürtistan'da savaşla taarruza geçen uluslararası karış-verim cephesi, 1993 yılı sonunda Avrupa'da siyasal kararlarla taarruza geçiyor. Geçen yıl Kürtistan'daki uşakların yaptıkları ölümler Türk özel savaş yönetimi, bu yıl emperyalist emfendilerin yaptıkları ölümleri. TC'nin "başarı kazandı" diyecek övündüğü, Kürt işbirlikçileri ile emperyalist devletlerin yaptıkları oluyor. Bu durum, Türk taşist-sömürge rejiminin hangi çöküşlere dayanarak yaşadığını çok açık gösteriyor.

1993 yılı boyunca yaşanan siyasal olay ve gelişmeler gazetemizde kapsamlı olarak sürekli değerdendirdik ve her gelişme konusunda okuyucuları en geniş yorun gücüne ulaştırılmaya çalışıldı. Burada 1993 yılının önemli siyasal olayları ve Kürtistan'da yaşanan mücadelenin toplu olarak ve kısa yorular biçiminde özetlemeye çalışacağız.

Başarılı bir ateşkes denemesi

TC'nin yürüttüğü psikolojik savaşın durumunu Başkan Abdullah Ocalan yoldaş 1992 yılının son günlerin-

de şöyle ifade ediyordu: "Düşman savaşımın boyutunu topyekün olarak değerdendirdi. Yani bir anlamda özel savaşla yetmedi, yenildi. Onu daha da derinleştiriyor ve adına da topyekün savaş diyor. Topyekünden kastettiği, Kürtistan halkı tam salırlarına karkaren ve yine Türk halkında da çözülsüz başlarken, şovenizmi körükleyerek Türk halkını şovenist sloganlar altında ayağa kaldırmaktır. Düşman, çözülsüz durdurmak ve Türkiye halkındaki kopuşu önlemek için bu son adımı attı. Hemen ardından, bildiğimiz gibi, silahlı faaliyet veya kontrolle birimlerini destale bızım ilkel milliyetçilerin tutuşına kadar hepsini topyekün savaşta katkı. Hükümet artık her gün slogan atmak zorunda kalıyor. Mesela bugün de şuunu diyor: '1993'ten umutlu olalım, ukumuzu geniş tutalım. Ferhat gibi Bolu dağırlarını deliyoruz.' Neden buna ihtiyaç duyuyor? Kimi burjuva başını bile bu durum 'zoraki açılış' olarak haber yaptı. Böylece zoraki açılışın anlamı şudur: Açılış bir morale ihtiyaçtır. Yani onun için de Bolu dağırlarını delcekler, güya Ferhat olacaktı! 'İste biz böyle büyük işler yaparız' demeye getiriliyor. Onun için GAP'ı dayattılar ya bile. Şimdi de yine sahte projeler dayatıyorlar, her gün yeni birini daha açıyorlar. Tipki Atatürk Barajı gibi. Yarin başıya böyle büyük bir açılış özerlini yapılarasla şaşmayız. Nitekim Özalp'in yöntemi de buydu. Demirel de bu yöntemi sürdürüyor. Umut vermek ve böylece halkı bızır olayayıp tutmak istiyorlar. 1993. daha yarin olarak buna tanık olacağız." (Serxwebün, sayı: 133)

Güney Savaş'ı temelinde ve tamamen yalana dayalı olarak yoğunlaştırılan psikolojik savaş, 1993 yılının ilk aylarında da yürütülmeye çalışıldı. Türk özel savaş yönetimi öyle bir hava yaratıyordu ki, "gerillanın belinin kırıldığı ve artık savaş yapamaya-çakla" herkesi inandırarak istiyordu. Bu konuda Botan'ın ve Güney Kürtistan'ın iletişim organlarına kapalı olması durumunun sonuna kadar yararlanılıyor. PKK yetkililerinin ve genilla komutanlarının gerçeği ortaya koyan açıklamalarının kamuoyuna yansımaları için elinden gelen her türlü çabayı harcıyor. Özel savaş yönetiminin bu yoranda herçileri bütün cabalarla rağmen, gerçektirler için ve güç kamuoyuna yansımaları engellenemiyor. Bocuğu psikolojik savaşla karşı karşı olduğunda ve dışında yoğun bir devrimci propaganda çalışması yürütüldü. Gerçektirler bu biçimde ısırları açıklanması, önce şüphe duyardınde psikolojik savaşla sarstı ve sonra de etkisini yine aldı. Çünkü, PKK'nın yürüttüğü propaganda oldukça mantıklıydı. Doğru yanında daha, kazanç yanında kayıp da belirtiliyor ve gerekçer durum açıkça ortaya konuluyordu. Bununla birlikte gerilla güçlerinin yürüttüğü yoğun eğitim ve hazırlık, hata ve yetersizliklerden arınma çalışmalarının etkisi ve bu alanda sağlanan mesafe giderik ortama yansıyor ve politik gelişmeleri belirleyici hale geliyor.

Özel savaş güçleri, psikolojik savaş gereği bir yandan yoğun bir palavra bombardımanı sürdürseler de, diğer yandan gerekçer farkı olduğunu bildikleri için ciddi bir endişe taşıyorlardı. Devrimci propagandanın geldiği savaşta açtığı çekidler de onların bu endişesini büyütüyordu.

Bunun göstergesi olarak Mart başından itibaren yeni bir "Newroz Sendromu" gelişmeye başladı. Newroz yaklaşıtkla politik ortam iyice gerginleşti. Öyle ki, Newroz'da olacaktı üzerine düşünmek ve konuşmak başka bir şey yapamaz hale gelindi. Zira daha önceki yıllarda özel savaş yönetiminin katilam girişimleri yaşanmış ve özellikle 1992 Newroz'unda Cizre, Şırnak ve Nusaybin gibi yerlerde yüzlerce insan katedilmişti. Bu durum, uluslararası alanda da dikkatlerin Newroz kutlamaları üzerinde yoğunlaşmasına yol açtı. İşte böyle gergin bir ortamda PKK'nın iki ay süren tek yanlı ateşkes uygulaması olayı gündeme geldi.

Başkan Abdullah Ocalan yoldaş, 17 Mart'ta Lübnan'da düzenlediği basın toplantısında, 20 Mart-15 Nisan tarihleri arasında PKK'nın tek yanlı olarak ateşkes uygulayacağını ilan etti. Atışkesin şartı, Türk ordusunun halk ve gerilla üzerine imha amacıyla gelmemesi ve demokratik dönüşümün ilk adımları atılarak bu yönü tartışma ve görüşme işi girilmesi idi. Basın toplantısından hemen sonra PKK-PSK arasında imzalanan demokratik dönüşüm protokolü kamuoyuna yayımlandı ve sorunların çözümünü için başlançıyla ele alınması gereken noktalar ve genel yaklaşım görüşleri ortaya konulmuş oldu. Başkan APO, 16 Nisan'da Lübnan'da düzenlediği ikinci basın toplantısında da benzeri özellikle görüşmelerde gelirdi ve bu şartların gerçekleşmesi durumunda yeni bir açıklama yapılarak ateşkesin süresiz uzatıldığını duyurdu. Bu basın toplantısında Celal Talabani, Kemal Burayk gibi diğer Kürt parti liderleri de katıldı ve basın toplantısını Kürt birliğinin önemli bir gövde göstergesi haline geldi. PKK'nın 20 Mart'ta başlattığı tek yanlı ateşkes uygulaması 24 Mayıs günü meydana gelen çarpışmalarla fiilen ortadan kalktı ve bu ateşkes denemesinin resmen son bulduğu 8 Haziran'da Başkan APO tarafından üçüncü basın toplantısı ile ilan edildi. PKK'nın tek yanlı olarak gündeme getirdiği bu ateşkes girişimi, savaşın ağır yüklerinden kurtulması ve demokratik reformları yapması açısından Türkiye için gerçekten bulunabilir bir şans.

Ancak Türk yönetenleri, bu şans doğru değerdendirmek yerine, özel savaş açısından bundan nasıl yararlanabileceklerini hesabını yaptılar. PKK'nın bu tek yanlı ateşkes girişimi, Türk yönetenlerinin üzerine, diyem yerindeyse bir bomba gibi düştü. Ateşkes ilanı karşısında adeta koşu oldular ve bir süre ne yapacaklarını şaşırıldılar. Hazırladıkları topyekün savaş ve katilam planları bir anda işlemez hale geldi ve adeta kendi başına düştü. Yoğunlaştırıldıkları psikolojik savaşla ve köydükleri yasaklarla PKK'nın varlığını bile hissedilmesini istemeyenler, Başkan Abdullah Ocalan yoldaşın ateşkes ilan ettiği basın toplantısını kendi resmi televizyonlarında yayınlamak durumunda kaldılar. Uğradıkları Kürt etkisi nedeniyle bir süre ne söyleyeceklerini bilemeyen PKK yönetenleri sıkun etkisini üzerlerinden attıktan sonra, bu ateşkesin PKK'nın savaş yapamayacak kadar zayıflaması anlamına nedeniyle gündeme geldiği gerekçesini hatırladılar ve hep bir ağızdan bunun propaganda etmeye başladılar. Zaten kendileri daha önce de söylememişler miydi. Güney

Savaş'ında ve sonrası iç harekatta PKK'nın belii iyice kırılmış mıydı? İşte ateşkes bu nedenle gündeme getirildi ve bunun göstergesi oluyor-du! Özel savaş yöneticilerinden yazar-cizierlere kadar herkes bunu söylemeye, söyledikçe çok kendini inandırmaya ve inandıkkça daha fazla bağırma başladı. Özel savaş yöneticileri papağan gibi bunu tekrarlardılar, radyo ve televizyonlar bunları yayınlardılar, gazeteler bunları yazıp halkı buna inandırmaya çalıştılar. Öyle ki, PKK yöneticilerinin bu konudaki açıklamalarına asla inanmayan gazeteciler, eyaletlerdeki gerilla üslerini gezerek durumu yerinde görmek gibi bir başkışınla kadar iş vardılar. Aslında gerçeğin söyledikleri gibi olmadıkları kendileri de çok iyi biliyorlardı, ancak öyle olmasını istiyorlardı, bunun için öyle söyleyip yazıyorlardı. Ta ki iş ayarında silah sadırlarını görülmemesi düzeyinde yoğunlaşmasına kadar da böyle yaptılar. Ancak gerilla darbeleri altında ezildikçe bu gerekçesi sözlerden vazgeçmek zorunda kaldılar.

İki aylık ateşkes denemesinin politik ve pratik düzeyde çok önemli etkileri ve sonuçları oldu. Çeşitli çevreler kendi çıkarları doğrultusunda ateşkes yaklaşımını gösterdiler, tartıştılar ve kendi çıkarları doğrultusunda değerdendirmeye çalıştılar. Ateşkes girişimi, Kürtistan ve Türkiye ortamında, ayrıca uluslararası planda çok yoğun ve yaygınla tartışılan bir olay oldu. Hemen herkes bu olaya yer verdi. Günlere ve haftalara tartışma sarılamasında ilk sırayı oluşturdu. Propaganda alanında PKK açısından çok başarılı bir taktik adım olarak hayat buldu; işte diğide PKK etkisinin hızla yayılmasına yol açtı.

PKK'nın tek yanlı ateşkes uygulaması Kürtistan'da büyük bir coşku ve heyecana karışlandı. Kürtistanın bütün parçalarında halk kitleleri ve siyasal güçler bu olaya büyük ilgi duyduklar ve destek verdiler. Kürtistan halkı içerisinde PKK etkisi görülmemiş bir düzeyde gelişti. Kuzey-Batı Kürtistan'da bu etki ezici bir halk desteği ve birliği biçiminde ortaya çıkarken, Kürtistan'ın diğer parçalarında da PKK'ye yönelik ezici sempati ve artan destek halinde gelişme gösterdi. Devrimci kitlelerin eseri olduğu ve bir devrimci hareketi başarsı için halk temelinin belirleyiciliği gerçektir dikkate alınırsa, ateşkes denemesi ile PKK'nın bu alanda sağladığı gelişmelerin büyük önemi ve bu anlamda atılan adının başarısı rahatlıkla görülebilir. Bunun yanında, ateşkes ortamı, genilla ve halk kitlelerinin biraz nefes alması ve kendini toparlaması, yine eğitim ve örgütlenmesini geliştirerek hazırlıklarını güçlendirmesinde de çok elverişli ve olanaklı bir ortam sundu. Bu ortamda geliştirilen pratik hazırlıklar, daha sonraki savaşın böyle güçlü gelişmesinin çok önemli bir etkeni oldu.

PKK'nın uyguladığı ateşkes süreci, Kürt siyasal güçleri arasındaki ilişki, ittifak ve çeşitlenmesi açısından tarihi bir dönüm noktası oldu. PKK-YNK ve PKK-PSK ilişkileri ile başlayan bu süreç, giderek tüm parti ve grupları içine alarak gelişti. Değişik parti ve gruplar arasında görüşme, tartışma ve çeşitli düzeylerde toplantılar gerçekleştirildi. Bu temelde Kuzey-Batı Kürtistan'ın tüm parti, örgüt ve grupları iyice alan bir ulusal birlik cephesinin oluşturulması

çalışmaları başladı ve bu çalışma önemli bir düzey kazandı. O zaman beri geçen süreçte pratik ilişki ve az da olsa ortak çalışmalar gerçekleştirildi. Bu çalışma henüz istenen düzeyde gelmediyse de ve bunun önünde bazı engeller bulunsada, içine girilen mevcut yönelimle hiç olmazsa örgütlü birbirlerini engeller konusunda düşmekten çıkarak, mümkün olduğunca birbirlerini güç verir, danışır ve yakınla gösterir bir hale geldi. Bu durum, Kuzey-Batı Kürtistan'ın yakın tarihinde ilk kez gerçekleşen bir olaydı ve bu nedenle çok değer vermesi hak ediyordu. Bunun yanında, Kürtistan'ın değişik parçalarındaki siyasal gelişme arasındaki savaşta ateşkes yapılarak belli bir anlaşmaya ulaşıldı. En azından aradaki mücadelenin daha farklı biçimlerde yürütme durumu gözlemleştirdi. Her ne kadar çatışmalar tümenden sonra emrediy ve bir Kürtistan Ulusal Kongresi çalışması pratikte henüz fazla ürün vermiydesse de, Kürtistan ulusal birliği doğrultusunda parçalar arasında önemli bir yaklaşım ortaya çıktı ve ulusal birlik düşüncesi halk içinde büyük güç kazandı.

İster egemen yönetici güçler, isterse çok çevreler olsun Türkiye'nin tüm siyasal güçleri genelde PKK'nın ateşkes girişimine olumsuz yaklaşıtlar ve çoğunlukla karşı çıktılar. Genelkurmaydan partilere kadar TC güçlerinin ateşkesine karşı çıkılmalı anlamı ve anlaşılması. Bir kez, ateşkes girişimi PKK'yı muhatap almasını ve görüşmeye oturmalarını gündeme getiriyor, alansına PKK'yı tümenden ezme istiyorlardı; bu nedenle, olaya özel savaş kapsamında yaklaşıtlar ve operasyonlarla birlikte "teslim olun" çağırısıyla karışık verdiler. Ateşkes Kürt halkında coşku ve Türk ulusal güçlerinde birlik eğilimi yaratmıştı; bu durum, halkan PKK'den yana daha fazla kayması ve TC'nin Kürt işbirlikçilerinin kullandığı durumunun azaltılması demekti. Böylece TC'nin yarattığı anti-PKK cepheinin Kürt işbirlikçileriyle açığı zayıflıyordu. PKK'nın ateşkes adımı, TC sömürgeçliğine ve onun özele savaşına yönelimlilik çok güçlü ve etkili bir devrimci siyasal hamle idi; PKK'yı siyasal bakımdan muazzam başarıya ulaştırıyor, TC'nin politikalarını ise işlemez hale getiriyordu. TC, bu açıklardan ateşkesine karşı çıktı ve fakat bunu açıklan yapmayı göze alamayarak ateşkes ortamını kötiye kullandı. Ateşkesi yerine getirmemeyi ve süresi uzatarak gerillaya zarar vermesi esasi adımlar.

Türkiye'nin "savaşsızdır" diyen sol güçleri, ateşkes girişimini "teslim olmak" diye değerdendirek karşı çıktılar. Fakat Doğru Perinçek gibi savaşçımlar ve daha baştan devlete ateşkesi olmuştuk sözde sol güçler de ateşkes karşı çıktılar. Türkiye'de ateşkes girişimine solculuk adına karşı çıkmanın nedeni, aslında ardına gizlenilen teslimiyet, milliyetçilik gibi şeyler değildir. Gerçekte ateşkesi kemalist sisteme dâve vurma-sı ve bu güçleri işe kemalist sistemi kurmakta yemini olmalarıdır. Türkiye'nin solunun önemli bir kesiminin yaklaşımı böyle oldu. Ateşkesi anlamaya çalışan bazı parti ve gruplarla Devrimci-Demokratik Güçbirliği platformu işi girilen yeni bir birlik eğilimi geliştirildi. Zayıf olan bu gelişimin olumluluğu yanında, ateşkes denemesi

mesi süreci Türkiye sonu açısından aslında değerdendirilemedi ve gereken uygun adımlar atılmadı. Türkiye devrimci-demokratik güçleri için çok önemli bir çıkış fırsatı yaratan bu nedenle değerdendirildi ve bu oradan gereken çıkış hala yapılamadı. TC yönetiminin ve sol güçlerin bu durumları yanında, PKK'nın ateşkes uygulamasının Türkiye halkı üzerinde çok olumlu ve büyük etki yarattığı ve psikolojik savaşın yarmatmaya çalıştığı PKK imajına önemli darbeler vurduğunu açıkladı. Eğer örgütlü bir çalışmaya sahip çıkılsaydı bu etki önemli bir kitle gelişmesi biçimini alabilirdi.

PKK'nın ilk aynık tek yanlı ateşkes uygulamasının uluslararası alandaki etkileri de büyük oldu. Avrupa ve Ortadoğu'daki demokratik güçler bu girişimi desteklediler ve PKK aliyeni daha iyi kavramaya çalışarak sempatiye yaklamaya yöneldiler. Ateşkes girişimi TC'nin müteakibi olan emperyalist devletler üzerinde de çeşitli etkilere yol açtı. Kamuyu baskılayıcı bu güçler ateşkesin istediklerini ve sorunun çözümünü testledikleri zaman zaman çoklu seslerle söylemek zorunda kaldılar. Gerçekle ise ateşkesin kuşku ve endişe duyulur ve sorunun çözümü için TC'den istenilen bulunmak, ona baskı yapmak bir yana, savas yönünde TC'yi kıskırtarak tam bir iyizülüğü sergilediler. PKK'nın ilk aynık ateşkes girişimi, emperyalist devletlerin bu iyizülüğü gerçektir gözler önüne bir kez daha serimleni olmuyn. ayni zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş mücaddelesinin dünyadaki dostlarının artması ve dostlarının onu daha bir kararlilikla savunabilmesi için de sağlam ve sürekli bir platform oluşturd.

Bütün bunlar, PKK'nın ilk aynık tek yanlı ateşkes denemesinin başkaları bir pratik anlamı olduğunu ve önemli siyasal gelişmelere yol açtığını göstermektedir. Her şeyden önce, PKK'nın ilk yanlı olarak iyizülüğü bir süre ateşkes uygulayabilmesi ve bunun pratikte tam bir disiplinle yürütmesi başına büyük bir başarıdır. Kuşkusuz ateşkes girişimi Kürdistan sorununun çözümünde savası sona erdiren ve görüşmeler sürecini geliştiren bir nitelik kazanmadı. böyle bir gelişmeye doğurmadı ve bunu yarmatmaya da amagıyordu. Ancak bu, sadece iyiziyetli bir dilekti. henüz TC'nin böyle bir sürece gireceği hiç beklenmiyordu. Bu açıdan, olayı bu temelde değerdendirilemedi aslında doğru değildir. Ateşkes denemesine bir siyasal mücaddele taktili olarak basıyurulmuş ve başarılı sonuçlar alınmıştır. Bu olumlu durumu yanında, mücaddele güçleri ve halk kitleri içinde sorunun kısa sürede çözüleceği ve işlerin barışı yöntemlerle yürüyeceği gibi hayali eğilimlerin gelişmesine de kismen yol açmıştır. Olumsuzluk arzeden böyle bir beklenti çeşitli çevrelerde görülebilmekte ve bunun mücaddeleye zarar vermemesi için kaçarcamaaktadır.

PKK'nın basıyurulduğu ateşkesin etkileri hala devam etmektedir. PKK, bu girişimde, daha fazla kan dökmelerini istemeyen, sorunun karşılıklı saygı ve demokratik yaklaşım temelinde çözümünü isteyen taraf olduğunu herkeşe göstermiştir. Bununla, yapılan savasın, dokükan kadın ve yaşıyan vahşetin sorumsuzlunu TC doğrudan, faşist-söven çevreler dışında herkeşe görülmüş ve bilimseli demektir. Ateşkes taktili TC'nin boyuna asimilsi bir değirmen taşı gibidir ve hala TC'yi zorlamaya devam etmektedir.

Kitle eylemliliğine yeni zirveler

PKK'nın tek yanlı ateşkes girişiminin Newroz'da başlaması, Newroz'un

ateşkes ortamında geçmesi, Newroz kutlamalarının çok daha yaygın ve coşuklu geçmesine neden oldu. Kürdistan'daki halk kitleri uzun süredir yürüttükleri Newroz hazırlarını ateşkesin koşusıyla da birleştirdi ve Başkan Abdullah Öcalan yönlendiren basın toplantısındaki çağırısına karşılık vererek Kürdistan'ın bütün kasaba ve şehirlerine yaygın ve heyecanlı Newroz gösterileri gerçekleştirdi. TC'nin ateşkes ilanının sağıklığı altında yaşaması ve ateşkes uygulaması nedeniyle katliamlara fazla basıyuramaması, bu temelde yapmış olduğu haklıklarını böylece boş çıkarması, Newroz kutlamalarının önceki yıllara göre daha az kanlı geçmesi sonucunu doğurdu. Başta Adana olmak üzere bazı yerlerde TC güçleri halkı saldırdı öldürme ve yaralamalara neden oldularsa da, bu tür olaylar bir kaç anla sınırlı kaldı. Bir az öncedenin başlatılmış olan "Newroz sendromu" böylece çok daha değişik bir ortamda gerçekleşen Newroz kutlamaları ile boş çıkarılmış oldu.

Kürdistan'daki halkın daha görkemli gerçekleştirdiği Newroz kutlamalarına paralel olarak, yurt dışındaki Kürdistanlılar da 1993 Newroz'unu her zamankinden daha büyük bir coşku ve yaygınlıkla kutladılar. Özellikle Avrupa ülkelerinde gerçekleştirilen Newroz geceleri, bir önceki yılki olan kitle katliamları ikiye, üçe katlayarak, büyük bir gösten ve bir bayram havasında yapıldı ve on yılı aşkın süredir bu alanda yapılan Newroz kutlamalarının her bakımdan zirvesi oldu. Zaten daha önce de Brüksel'de geniş katliamlı kitleler bir açık grevi yapılmış ve Avrupa kamuoyunu tarafından büyük iyizülüğü karılmıştı. Özellikle Kürdistan Ulusal Meclisi için Avrupa'daki Kürt halkı tarafından seçilen temsilcileri de bu açık grevi kutlamaları, hem Kürdistanlı kitellerine ve hem de Avrupa kamuoyuna daha yoğun ilgi duymasına yol açmış. TC'nin Kürdistan'daki vahşi katliamlarını teşhir etmede belli bir duyarlilik yaratarak olumlu sonuçlanmıştır.

1993 yılının ilk aylarında Brüksel'deki kitleler açık greviyle başlayan ve yaklaşık üç ay süren Newroz kutlamaları ile devam eden Avrupa'daki kitleler eylemliliği, 29 Mayıs'ta Bonn'da yapılan büyük yürüyüşle, Ulusal Birlik ve Özgürlük Yürüyüşüyle yeni ve gerçek bir zirveye ulaştı. Yüzüymün bir civardaki bir kitle katliamlıya gerçekleşen bu yürüyüş, simdiye kadar Avrupa'da yapılan kitle gösterilerinin en büyüğü olduğu gibi, bütün Kürt siyasal güçlerini ortak bir pratik eyleme birleştirmiş, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal birlikteliğe çepheleşmesini ilk eylemi anlamı ve çeşitli kesimlerden halk kitellerini yakınlaştırmaları açısından da belirgin bir anlama sahiptir. Kürt ulusal birliğinin açık istemleri ve böyle görkemli bir halk gösterisiyle ortaya çıkması, Avrupa'daki demokratik kamuoyu tarafından büyük ilgi ve destekle karşılandığı gibi, TC sömürgecilerini ve emperyalist Avrupa devletlerini de ciddi bir telaş içine soktu. Bu güçler, Kürt ulusal birliğinin büyük görkemli gelişmesini engellemek için, ondan sonra çok yönlü ve yoğun bir baskıya giriştiler. Özellikle Alman devleti ile TC'nin bu yürüyüşü çeşitli biçimlerde hala yaygı konusu yapmaya çalışmaları, yürüyüşün onlara ne denli büyük darbe vurduğunu en açık göstergesi olmaktadır.

PKK'nın tek yanlı ateşkes uygulamasının son bulmasından sonra gelişen savasa paralel olarak kitleri direnşileri, şehitdamları ve her zamanki çizgisine oturarak sürdü TC'nin bu yılki yönellerini her zamankinden daha fazla yurtsever halk kitellerini he-

defilere etmekte ve halk sindirerek mücaddelede uzlaştırmayı amagıyordu. Bu doğrultuda halk üzerinde vahşi katliamlar çok yoğun bir tarzda yapıldı.

Yüksekovadan İğdır'a ve oradan Siverek'e, Lice'ye kadar Kürdistan'ın büyük kent ve kasabaları TC'nin faşist-sömürgeci ordusunun saldırılarına, yakıp yıkmalarına uğradı. Yüzlerce köy yakılarak boşaltıldı. Türk sömürgeciliğinin bu vahşi katliamlarına karşılık halkımız gerçekten örneği az bulunur bir kahramanlıkla direniş gösterdi, her katliama daha fazla ve değişik türden direnşileri karşılık verdi. TC'nin bütün engellemelerine rağmen, halkın bu direnşileri, şehitdamları 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü kutlamalarında yeni bir zirveye ulaştı. Başta Diğir ve Malazgirt olmak üzere Kürdistan'ın hemen her yanında kepek kapatma, yürüyüş, gösteri, şehitlikleri ziyaret biçiminde kitle eylemleri gerçekleşti. Türk sömürgecilerinin çığına çeviren halkın bu kararlilikla saldıran aziz savas güçleri, onlara yurtsever kitleler ve yüzlerce de yaraladılar. Ancak 15 Ağustos'un yıldönümünün bir direniş bayramı olarak kullanmasını engellediler.

Türk sömürgecilerinin Kürdistan halkı üzerindeki katliam uygulamalarını protesto eylemleri Avrupa'da giderek bir devamlılık kazandı. Özellikle TC'nin Kürdistan'ı basına katması ve Avrupa devletlerini TC'ye destek vererek katliamları görmezden gelmesini yarattığı suskunluğu kırmak ve uluslararası kamuoyunun dikkatini TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü soykırıma çekmek için Avrupa'daki Kürdistanlılar daha faal olmaları gerekti. Bu doğrultuda 24 Haziran'da bütün Avrupa ülkelerinde, biraz da şiddet yani lokal kitleler eylemleri gerçekleştirildi. Halkımız Kürdistan'da yaşanan TC vahşetinin Avrupa'da görülmüşü ancak bu biçimde sağlayabildi. Avrupa'da bu yönlü kitle eylemliliği 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümü kutlamalarında doruğa ulaştı. 4 Eylül'de Frankfurt'ta gerçekleştirilen II. Uluslararası Kürdistan Festivali'nin dünyanın her tarafından kaç sayıda konukla birlikte yüz bin civarında insan katıldı. Bu, Brüksel açık grevi ve Bonn yürüyüşünden sonra yılın üçüncü büyük kitle eylemliliği oldu. 1992 yılı Ağustos'unda yapılan I. Uluslararası Kürdistan Festivali'ne altmış bin civarında olan katlim bu yıl neredeseyse ikiye katlanmış ve içerik olarak da çok daha mükemmel düzenlenmiştir. Kürdistan sorununu ve haklı Kürdistan özgürlük davasının uluslararası kamuoyuna yansımada bu büyük kitleler eylemlerinin çok etkin bir rolü oldu.

TC, II. Uluslararası Kürdistan Festivali'nin etkisini boş çıkarmak ve kitelleri yürüme korku salmak amacıyla, festivalin yapıldığı sırada Mardin milletvekili Mehmet Sincar'ı katletti. Halkın özgürlük istemine karşılık Türk egemenlerinin her zaman katliamlara karşılık vermelerinin çok somut bir örneği ve açık göstergesi oldu. Bunun bilincinde olan yurtsever kitleler, TC'nin katliamları karşısında kendilerini daha da bililer ve daha büyük bir güçle katliamlara karşı duracaklarını söyleyip pratikte de gösterdiler. TC'nin Lice'de gerçekleştirdiği vahşi katliamı anında karşılık verdiler. Köln'de kırk bin kişilik bir protesto gösterisini 29 Eylül'de gerçekleştirdiler. 4 Kasım'da da Avrupa'nın her yanında biraz şiddet yanı da olan kitleler eylemleri yaygınlaştı. TC'nin katliam uygulamalarının neredeseyse olunsu cevapsız kalmayacağı gösterildi. Kasım ayı boyunca ve Aralık ayı içinde de TC ile birlikte emperyalist Avrupa devletlerinin saldırılarına karşı

yoğunla direndiler ve bu faşist saldırılara kitleler olarak karşı koyarak kendileri demokratik haklarına sahip çıkacaklarını herkeşe öğrettiler. PKK'nın 15. kuruluş yıldönümü böyle yaygın bir direniş içindi ve yeni bir kitleler eylemliliği zirvesi biçiminde kutlandı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücaddelesinin, Türk sömürgeciliği gibi tarihin tandığı en vahşi ve barbar bir örneği karşı halk kitellerinin çok yüksek düzeyde fedakarlığı, cesareti ve direnci ile yürütüldüğü ve mücaddele içinde halkın yurtsever birliği ve örgütülüğünün ileri düzeyde gerçekleştiği bir gerçektir. PKK önderliğinde Kürdistan halkının büyük birliği, örgütülüğü ve eylemliliği son yılları en büyük ve en yakıcı gerçektir. 1993 yılında bu birlik, örgütülüğü ve eylemliliği gelişti ve az kiye katlanmıştır. Öyle ki, emperyalizmin ve Türk egemenlerinin bütün tarihî tecrübelerine dayanarak geliştirmeye çalıştıkları her türlü oyun, esasta halkın bu gücü tarafından bozulmaktadır. Böylece ileri düzeydeki bir yurtseverleşme, birlik ve örgütülüğü nedeniyle bir, bugün TC, yerel seçimleri yapmakta olduğu belediye ve seçim yapılabildiği bütün belediyeleri en az yüzde 60-70 gibi bir oyla PKK'nın adaylarını alacağını simetrik kırak etmektedir. Çok açık ki, mücaddeleminde bir yanı, yeni kitleler temeli bizim de en çok değeri vereceğimiz ve dikkat edeceğimiz bir yandır. Kitleler eylemliliği ise, her zaman aynısının teklarımlarına yaralamaya çalışmaktadır. Bir eylemlilik, bir kitle eylemlilerinin özelliğini kavrayan TC, bugün bu tür eylemlere vahşice saldırırmak ve kitle eylemlilerini engellemeye çalışmaktadır. Bizim de TC'nin bu saldırılarına karşı çıkarmak, kitle eylemliliğini geliştirip böylece yeni biçimler bulmak ve bu temelde mücaddeleyi daha etkin hale getirmek gibi önemli sorunlarımız ve görevlerimiz vardır. 1990 Newroz'da başlayan gelişen şehitdamların daha da ferletilmesi ve kitle mücaddelesinin etkin kılınması ancak böyle sürekli yenilme ve yeni eylem biçimleriyle zenginleşme temelinde mümkün olur.

Yedi ayda 1992'yi önce katlayan savas yoğunluğu

PKK'nın tek yanlı ateşkes uygulamasına TC yönetimi içinde iy gösteren TC Cumhuriyetbaskarı Turgut Özal'dı. Talabani ile görüşmeler yapıyor, "hele bir silahlar sussun, bazı siyasal gelişmeler sağlansın" biçiminde bir hava yapıyordu. Yirmibeş günlük ilk ateşkes denemesinden sonra ateşkes uygulaması yeniden uzatıldı, deyim yerindeyse gözler Özal'a çevrildi. Herkes adeta Özal'ın ne yapacağını bekliyordu. Ancak PKK'nın ateşkesi uzatmasından bir-iki gün sonra Özal öldü. Mevcut siyasal durum dikkate alınınca pek doğa karşılanamayacak bir ölümdü bu. Özal'ın ateşkesi ne kadar muhatap olacağı ve neler yapacağı fazla belli değildi, ancak Özal da ölünce ateşkesi girişimi tamamen muhatapsız kaldı. TC yönetimi, Özal'ın ölüm olayını, ateşkesin unutturulmasını ve etkisinin kırılmasını yoğun olarak kullanmaya yöneldi. Bu temelde kısa sürede ateşkesi konusulmaz ve tartışılmaz hale getirdi. Yine uzun sürdü bir prosedürle TC yönetiminin Özal'dan sonra yenilenmesini yöneldi. Başyüzünde sonuç alana vadiide iktidar olan ancak besyüzünde büyük başarısızlık olan Demirel-inönü hükümeti böylece değitirme ve yeni bir hükümet kamuyu karşısına çıkma imkânını TC'nin özel savas yönetimi kazanmış oldu.

TC, bu temelde bir yandan kendi yönetimini yenilemeye çalışırken, di-

ğer yandan da bu yeni hükümet alayını günlük ortama egemen kılma, böylece ateşkesi unutturmaya, operasyonları sürdürebekleri yayla da vurma, "teslim olun" çağrılarını yaylağına dağıtmaya ve bunları düşük dozda yapıp ateşkesin uzun süre devam etmesini ve gerillanın yıpranmasını sağlamaya çalıştı. Zaten TC Genelkurumları dışında bir muhatap da kalmamış, herkes yeni koltoğlunu derdine düşmüştü. Özel savas yönetiminin tek yanlı ateşkesi böyle yaklaşımsa kendisi açısından mantıklıydı, bir yandan Kürt sorununu varlığını bile ağzına almıyor, diğer yandan da oyla senliya darbe vuruyor ve özellikle yurtsever halk üzerinde baskı uyguluyor, böylece karşıtlarını zayıflatmış oluyordu. Kuşkusuz PKK açısından durum uzun süre böyle devam etmezdi, en azından kendini ve halkı TC operasyonlarına karşı aktif korumak durumundaydı. Böyle bir yönlemler gelişen çarşımda 24 Mayıs'ta Türk operasyon güçleri Bingöl'de ağır kayırları geçti ve başka köydekin saldırıya karşı ve böylece PKK'nın tek yanlı uyguladığı ateşkes fiilen ortadan kalkmış oldu. TC, "Bilis Planı" dediği katliam planını uygulamaya koyduğunu ve TC Cumhuriyetbaskarı Demirel'in imzalaması ve emriyle bu planın yürütüldüğü bildirildi. Kürt ordusu, Bingöl'den başlamak üzere yaygın ve güçlü bir taarruz hareketine girişti. Özellikle operasyon alanlarına götürülen TV spikerleri aracılığıyla günlerce radyo ve televizyonlar naklen savas haberleri yaymaya hale getirildi ve basın da buna katılarak aktif almadı bir propaganda kampanyasına başlatıldı. Başkan Abdullah Öcalan yoldaş, ateşkesin resmen bittiğini açıkladı basın toplantısında bu durumu dile getirecek. TC'nin topeyken savasına aynen karşılık verileceğini ve topeyken direniş yürütüleceğini belirtir, halkı ulusal kurtuluş için seferberliğe çağırdı. Buna karşı TC Genelkurumları da, kısmi seferberlik ilan ettilerini açıkladı.

Bu gelişmeler temelde Haziran başından itibaren Kürdistan. kelime-nin gerçek anlamıyla tam bir savas alanı oldu ve dünyanın en yoğun çarşımı alanı haline geldi. İki tarafında topeyken saldırya geçmesi biçiminde bir çarşıma durumu yaşıyor. Gerilla, Türk ordusunun ilk yoğun saldırlı ve hava bombardımanlarına boş çıkardıkları ve bunlara uyum sağladıkları sonra, aylardır yapmış olduğu hazırlık temelde çok yoğun ve zirvede bir eylemlilik süreci geliştirdi. Savas Kürdistan'ın hemen her alanında gittikçe yoğunlaştı ve yaygınlaştı. Kontra faaliyetlerini verdikleri zarar ve bazı zayıflıkları nedeniyle Güneybatı'da cızlız cızlız savas, özellikle Amê, Derisim, Garzan, Serhad ve Botan eyaletlerinde en üst düzeyde gelişim gösterdi. Kürdistan, böyle modern bir savas düzeyini tarihi boyunca yaşamamıştı.

TC'de özel savas güçlerinin yönetime türken egemen olduğu ve bu nedenle gerilla onlarda bir hükümet gerekmediği, bu yüzden de kimsenin başbakan olmak istemediği bir ortamda ve daha çok maskeleyici olaheceği heyaşıkla Tansu Çiller TC başbakanı yapıldı ve yeni Çiller hükümeti kuruldu. Bu temelde yeni bir özel savas programı yapılmak tüm güçler bu doğrultuda savasa seferber edilmeye, Türkiye'de kürtlerin destegi kazanılmaya ve dış dünyadan bu programa için destek alınmaya çalışıldı. Tansu Çiller, gerçekden de değerlerini yarmayacağı kadar dış savas maskeleyici oldu. Hicbir hükümetin yapmadığı kadar kendini özel savas yönlemlisi teslim etti ve yeni Çiller hükümeti esas alınarak yapılan işbölümüne göre-

re özle şavaştı görev üstlendi. Özaf'nın yaptığı gibi özel savasın ekonomi cephesini, yine İsmet Sezgin'in yaptığı gibi özel savasın propaganda cephesini ve ayrıca diplomatik faaliyetlerini bütünüyle üzerine aldı. daha doğrusu özel savas örgütlenmesini doğrultusunda bu alanlarda kendi rolünü oynamaya çalıştı.

Özaf'nın ölümü sonrasında özel savas yönetiminin kendini yeniden örgütlemesi temelinde iş gördürme işi yoğunlukta bir savaş uygulamasına, topyekûn savaşa yöneldi. Genelkurmaylık cumhurbaşkanlığı, hükümet, meclis, basın, yargı, üniversiteler, kısaca bütün kurum ve kuruluşlar tam bir milli mutabakat ve işbirliği içinde bu topyekûn özel savaşa üzerlerine düşeni yerine getirmeye çalıştılar. Ekonomiden dış ilişkilere kadar devlet tüm güç ve olanakları bu savaşa seferber edildi. Dersim'den Ağrı'ya, Kulp'tan Cudi'ye kadar Kürdistan'ın bütün dağları hemen her gün uçak ve helikopterlerle bombalandı ve top atışlarıyla kara dan dövdü. Başta özel komando birlikleri olmak üzere Türk ordusu toptan harekete geçirecek her alanda yoğun kara operasyonları yaptı. Bunlar yetmeyince, özel timin geliştirilmesi biçiminde olan bir özel ordunun kurulması çalışmaları girdi. Köy koruculuğunun dağılmasını önlemek ve korucu yapısını geliştirmek için yoğun çaba harcandı. koruculara yeni olanaklar yaratmakla tatalım korucu ağlarını TBMM'ye götürür orada ağırlamaya kadar birçok yeni yöntem icat edildi. Bu saldırılar da yüzlerce köy yakıldı yıkıldı ve on binlerce insan köylerinden göç ettiler. d. Başta Cizre, Şırnak, Yüksekova, Hakkâri, Malazgirt, Doğubeyazıt, Kulp ve Lice olmak üzere onlarca kent ve kasaba sabahlara kadar ateş altında tutuldu ve tahrip edildi. Yurt-severlere yönelik kontrolgirişler terörü yine timrandırılar Mardin milletvekili Mehmet Sincar'ın Batman'da gün ortası katilinesine kadar vardi. Savaşta 37 insan göz göre göre yakılarak her yara korku saçılmaya ve gerilla hareketinin Dersim, Sivas ve Erzurum alanında kökleşip burulardan Türkiye'ye yayılmasının önüne geçilmeye çalışıldı. Barzanlılar işbirliğini giderek gerillaya karşı Güney Kürdistan'da da saldırı gerçekleştirildi ve Güney'in sınır boyları hemen her gün havadan veya karadan bombalandı. Dış ilişkiler tamamen PKK'ye karşı mücadeleyle yöneltildi. Suriye, İran ve Irak'ta işbirlikçi gidebilmek için her türlü çaba harcandı. İsrail siyaseti ve ABD ile geliştirilen ilişkilerden bu alanlarda yararlanmaya çalışıldı. Rusya, Almanya, Fransa ve ABD gezileriyle, her türlü taviz verip Türkiye'nin bütün varlığı peşkeş çekerek bu güçlerin PKK'ye karşı daha aktif mücadele etmesini sağlanmak istendi. Kısaca Türkiye'deki devlet varlığı ve yönetimi bu süreçte PKK'ye karşı mücadele dışında hemen hemen hiçbir şeyle uğraşmadı.

TC'nin 1993'te savaşa böyle yönelmesi için önceden belirlendi ve gerillanın hazırlıkları tamamen buna göre yapıldı. Özellikle işi ayıksın sürer devam eden atışkes sürecinden de yararlanılarak gerillanın hazırlıkları yine geliştirildi. Aslında saldırıya geçen saldırı TC'nin ordusu dağıldı, tersine o, kendi içindeki dağılması önlemek için saldırı yürüttükten sonra kalıyordu, gerçekte ise esas saldırılar tarihleride idi. Kürdistan tarihine en yetkin, en yaygın ve en yoğun gerilla saldırısı ve savaşı yaşanmış. Öyle ki, yaz boyu her gün onbeş yirmi cepheye birden çarpmaya ve gerilla saldırıları meydana geldi. Her gün elleri civarında öldü ve ondan daha fazla yaralı ortaya çıktı. Denile-

bilir ki, Kürdistan'da yaşanan on yıllık savaş esnası kıvama bu yıl içinde ulaştı. Bu, neredeyse daha önceki yılların tümünün toplamına bedel düzeyde bir savaştı. Nitekim Türk özel savaş karargahı, yaptığı bir açıklamada 1993 yılında meydana gelen çarpışmaları 1992 yılının üç katına ulaştığını belirtti. Esas çarpışmalar da Mayıs ayı sonunda başladı, dik-

kate alınrsa, bu kadar yoğun bir savaşın altı-yedi ay gibi bir süre içinde yaşandığı ortaya çıkmıyor. ARGK Genel Karargahı'nın Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarını kapsayan üç aylık yaz dönemi atılımı için yayınladığı genel bülteno da bu gerçeği doğruluyor niteliktedir. Üç aylık yaz atılımı bulansında toplam 1269 ırılı-faklı çarpışmanın meydana geldiği, TC tarafından verilen toplam 2181 ölü ve 1265 yaralıya karşılık: ARGK'nin 309 şehit ve 130 yaralı verdiği, yine bu süreçte ARGK'nin 28 asker esir aldığı ve ayrıca 391 kişiyi de gözaltına alıp sorgusturduğu belirtiliyor. (Serxwebûn, sayı: 141) Sadece bunlar bile 1993 yılında nasıl yoğun bir savaşın yaşandığını görmek için yetir. Dikkate alınması gereken birinci yan budur.

İkinci yan ise: esas saldırıdan, savaşı geliştiren ve düşmanın üzerine yürüten tarafın gerilla olduğudur. Bu da 1993 yılında gerilla savaşının zirve gelişmesi ve büyük işleri ve pratik gelişmelerle örtü akmadı demektir. Nitekim bu savaş süreci içinde gerilla Kürdistan'ın her tarafına yayılmış, bütün dağlara ve köylere ulaştı, her alanda eylem yapmış ve halk örgütlenmesini ve kendi üslenmesini derinleştirmişti. Gerilla, verdiği karayla karşılamaktan öteye nicel gücünü katlayacak düzeyde büyümüş ve gelişkin bir pratik tecrübeye sahip olmuştur. Türk ordusu güçleri birçok eylemde dağılıp alanlara çıkamaz ve operasyon yapamaz hale gelişmiş, bir-çok karakolu bu yerlerden kalmırmış ve sadece havadan bombalayacak düzeyde etkinliği sınırlanmıştır. Buna karşılık gerilla artık somut bölge ayırmalarına gitmek, saldırı ve yaygın üslerle sahip olmak ve kurtarılms bölge hazırlıkları yine ilerletmektedir. Kırıl saldırı alanları nedelemi Türk ordusu birliklerinden çok daha geniş hale gelmiştir. Bu gelişmeler temelinde koruculuk işide dağıtılmış, çok sayıda istila ile bu sistem bütün ölçüde dağıtılmış, kalan savaşı korucu başları da gerillanın kuşatması altına alınmıştır. Kırıl saldırı alanları da gerillanın kasaba ve kentlere de yoğun olarak yansdığı bilinmektedir. Nitekim somuciler eğitim çok büyük oranda işlemez hale gelmiş, partiçilik özel savaşa hizmet eden, sömürgeci, basın vb. araçlar katılmış, diğer devlet organlarının büyük çoğunluğu işlemez kılınmış, kırda yollar büyük ölçüde denetlenir hale

gelmiş ve böylece sömürgeci devletin siyasal örgütlenmesi ve işleyiş büyük ölçüde lele edilmiştir. Bütün bunları karşıtı olarak ulusal devrimci kurum ve kuruluşların, daha doğrusu yönetim ve yaşam ilişkilerinin geliştirilmesi çalışmaları yoğun olarak sürdürülmüştür. Kürdistan'da adeta bir iktidar değişimi sürecine girilmiştir. Sömürgeci egemenlik parçalanıp yok edil-

ken, ulusal-demokratik egemenlik adımı aktif geliştirilmektedir. 1993 yılındaki savaşın önemli bir yanı, TC'nin Güneyden 1992'de istediğini yapamamasıdır. 1992 yılında gerillanın taktik hatasından yararlanarak özel savas yönetimi, gerilla güçlerini Güneyde epeyce sıkıştırmaya ve zorlamaya çalışmış. Bu hataların düzeltilmesi olması, 1993 yılında Güney'in gerillanın değil, TC'nin sıkılaştırıldığı bir alan haline gelmesini doğurdu. Başta Barzanlılar olmak üzere çeşitli işbirlikçi güçlerle ittifak kurarak TC'nin bu alandan gerillanın üzerine gelme çabası sonuc vermediği gibi kendinin darı yemesine yol açtı. Böylece Güneydeki durum doğru gerilla taktikleriyle düzenlenmiş, hem Kuze'deki savaşa güç veren ve hem de TC ile Kürt işbirlikçilerin sıkılaştırıldığı ve darbelendiği bir alan durumuna getirilmiştir. Kürdistan'daki bütün bu gelişmeler ve TC egemenliğinin taşıyıcı olmaya başlaması, uluslararası alanda da şimdiki kadar görülmemiş bir düzeyde etkilemiş ve Kürdistan'a yönelik emperyalist müdahaleleri daha açık hale getirmiştir.

1993 yılı muazzam bir taktikler savaşı ile geçmiş ve hem atışkes biçiminde siyasal hamle, hem de daha sonraki gerilla atayıyla inisiyatifli elinde tutan ve gelişmeleri yönlendiren, dolayısıyla sonuçta da kazanan PKK olmuştur. Gerçek bir savaş, görkemli bir mücadele, şimdiki kadarki bütün kazanımlara denk bir kazanım 1993 yılının esnası niteliği durumundadır. Kısa girenken, 1993 yılında yaşanan savaşın ve sağlanan kazanımların duruşunu Başkan Abdullah Öcalan yoldaş şöyle özetlemektedir:

"PKK'nin kısa girmesi görkemlidir. Muazzam bir eylemlik dönemiye girmek bırakmış durumdayız. Türk ordusunun bu dönemde en az 10 bin kişilik bir kaybı oldu. Çok büyük cephanelerine el koyduk. Gerillanın girmedik, tutmadığı bir dağ bırakmamıştır. Girmeli bir kent, köy kalmamıştır. Zaten devletin halka karşı geliştirdiği katliamlar da bunun en iyi göstergesi durumundadır. Muazzam askeri, siyasi mevzileri kazanmamız söz konusudur. Kısa, birkakalın eski mevzilerimizi kaybetmeye, bunlara kat be kat yeni mevziler ekleyerek giriyoruz. Bu mevzilerimiz tüm küş boyunca daha da geliştirilmeye çalışılıyor. Neticel olarak ordumuzda bir büyüme yaşanıyor. Şu anda 15 bin gerilla sayısına ulaşmış durum-

dayız. Hepsi çok iyi bir şekilde silahlandırılmıştır ve en azından bir iki yıllık lojistik de sağlanmış durumdadır. Sahip oldukları inanç ve yüksek moral gücüyle her türlü koşula karşı muazzam mücadele verecek durumdadır. Yine uygulanan çok yoğun bir eğitimle ordumuzun hızla gelişmektedir. Bahara gelişimizde bugüne kadar şahit olmadığımız bir ordu gücüyle hedeflerimizi üzerine hızla gitmemiz söz konusu olacaktır. İnisiyatif tümüyle bize geçmiştir. Mevzi üstüne mevzi geliştirme ve ülke topraklarını adım adım özğürleştirme bizim planlarımız çerçevesinde gerçekleştirilecek işlerdendir. Gerek Kürt ve gerekse de Türk kamuoyunun bilmesi gereken gerçektir budur: Halkımızın her bakımından birleşerek, dayanışması içerisinde köye, kente ve hatta her aileyi bir hücre durumuna getirecek kendi siyasallaşmasını gerçekleştirmesi durumu söz konusudur. Bu, git-tiçe daha da boyullandır. Yarı kısa girenken inisiyatif elinde bulunduran PKK'dır, gerilladır, siyasallaşmasını sağlıyor halktır. Devletin katliamları, büyük açık operasyonları bunla önlemeye yetmemiştir." (Özgür Gündem, 9 Aralık 1993, Avrupa baskısı)

Zaferin göstergesi: Antiemperyalist savaşında öncülük

TC'nin her türlü vahşi katliamların PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin niteliğini önlemeye yetmediği noktada, TC tamamen boğulurken, son bir umut ve hamle olarak devreye emperyalizm ağırtı girdi. 1992 yılında PKK'yı imha etmek için amaçlayan sömürgeci özel savas planının odak noktası Güney Savaşı'ydı: 1993'te Tansu Çiller planının odak noktası ise Avrupa'daki yasaaklamalar olarak ortaya çıktı. Almanya ve Fransa, PKK'yı ve Kürdistan'daki mücadeleye iş dayanışması içinde olan Kürt derneklerini yasakladılar ve diğer AT ülkelerinin de aynı kararını istedik. Daha sonra bu kararın ABD önderliğinde ve emperyalist devletlerin birliği dahilinde alındığını açıkladılar. Birçok Avrupa ülkesinde Kürt derneklerini yönelik polis baskınları gerçekleştirildi. PKK'nın çok tehlikeli olduğu ve sürekli izleneceği hükümlerle açıklandı. Emperyalist devletlerin PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesine destek veren Kürtler üzerinde benzer baskılar hala sürüyor. Bununla Güney Kürt sorunu PKK'ız çözümü gerçekleştirilecektir! Bu çözümün ne olduğunu yetmiş yıldır sürdürülen uygulamalarla çok iyi biliyoruz. Emperyalist devletlerin, bu kararla TC katliamlarına onay verdiklerini, ortak olduklarını, ondan da öteye daha fazla katliamı ve soykırımı teşvik ettiklerini iyi anlıyoruz. Nitekim TC de benzer uygulamaları çok gizli meclisten ve çekimden yapıyor; gazete bürolarını, parti ve dernek lokallerini açtıkları bar tarumar ediliyor, köyler, kasabaları açtıkları yakıyor vs. Bu biçimde kendi çözümlerini gerçekleştirmeye çalışılıyor. Son zamanlarda TC'nin dış politikasının iflas ettiği, emperyalist mültitefikerlerin artık TC'yi fazla

desteklemediği, hatta ABD ile Almanya'nın Türkiye üzerinde kuvva yürüttüğü konularına ilişkin çokça değerlendirmeler yapıldı ve Türk rejimi teşhir edildi. Şimdi son uygulamalarla emperyalist devletler güya TC'yi desteklediklerini göstermek istiyorlar, güya Avrupa ile ABD birlik içinde olduklarını bu biçimde gösteriyorlar.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından 1993 yılının son ve önemli politik olayı olan bu durum gerçekte ne anlama geliyor? Kısaca buna değinmek yararlıdır. Bu noktada üzerinde en çok durulması gereken husus, emperyalist devletlerin PKK'ye yönelik son saldırılarının, Kürdistan üzerindeki TC sömürgeciliğinin tamamen iflas ettiği ve özel savas tamamen başarısız kılındığı bir noktada ve son bir çaba ile Türk sömürgeciliğinin kurtarılacak istemesi olayı olarak geliştiğidir. Kürdistan'ın parçalanması, paylaşılması ve sömürgeleştirilmesi statüsünün emperyalizm tarafından çizildiği, Türk sömürgeci egemenliğinin emperyalizme dayalı olarak Kürdistan'da yaşandığını, en son 12 Eylül rejiminin emperyalizm tarafından sıkıleştirildiğini iyi biliyoruz. Bu genel durum yanında, özel olarak da emperyalist devletler 1980 yılından beri PKK'ye karşı aktif mücadeleye yürüttüler. Bu doğrultuda, PKK'ye yönelik birçok komplo, provokasyon ve bölme girişimlerinin arka-sında olduklar. PKK'yı Avrupa'da "terör örgütü" olarak ilan edebilmek için birçok ayon tezgahlandı. PKK'nın gelişimini durdurmaya bular yetmeyince, 1988 yılında binler tutuklama ve davaları gündeme getirildi. TC'ye askeri, siyasi ve ekonomik olarak her türlü desteği verildi. Kürdistan'da yürüttüğü özel savaşı aktif olarak desteklediler. Bunlar da yetmeyince, bu sefer 1991 yılında Çeçik Gücü'ne gündeme getirildi ve Kürt halkının PKK önderliğindeki devrime akmasını bunulla önlemeye çalıştılar. Bu temelde TC ile Kürt işbirlikçileri gündelmek ve PKK'nın yürüttüğü devrimi boğmak istedikler. Ancak ANAP döneminde bu başarısızlandı. En çok umut bağlanılan Demirel-İnönü hükümeti de 1992'de bunu başaramadı. Son olarak atışkes ve benzeri girişimler içinde ve Türk ordusunun topyekûn hamlesi ile bu türden başarıları umut ettiler. 1993 yılı savaşı pratiği, emperyalizm, Türk sömürgeciliği ve Kürt işbirlikçiliğinin işle bu son umutlarını da boşa çıkardı. PKK önderliğindeki devrimin gelişmesini önlemesi bir yana, tersine Kürdistan'daki Türk sömürgeci egemenliğinin taşıyıcı ve ulusal-demokratik iktidar sürecinin gelişmesini engelleri çıkarttı. TC'nin topyekûn özel savas için iflasa yüzü geldi. İşle bu noktada emperyalist devletler bir hamle yaparak TC'nin imdadına yetişmek ve onu topyekûn yıkılıştan kurtarmak istiyorlar. Yani emperyalist devletlerin PKK'ye saldırıları, TC'nin başkanı temelinde değil, tersine TC'nin başarısızlığı ve PKK'nın muazzam gelişme sağlama-sı temelinde gerçekleştiriliyor. Yani bu saldırılar, aslında PKK'nın 1993 yılında kazandığı zaferin en somut göstergesi oluyor. TC Başbakanı Tansu Çiller de, emperyalist devlet yetkilileriyle yaptığı görüşmelerde, "ya PKK'ye karşı açık mücadele ederseniz, ya da biz PKK'ye tutumumuz dedim" diyerek, bu gerçeği açıkça itiraf ediyor.

Kürdistan'daki bu duruma bakaarak, olayın bir de bölgesel niteliği var. 1990 yılından beri geliştirilmeye çalışılan emperyalist yeni dünya düzeni Ortadoğu'da hiçbir ciddi adım atmadı. Saddam rejimini vurdu

Devamı 23. sayfa

Almanya üstlendi. Donanımı yine esas olarak Almanya tarafından kar-
şılandı. Bu kolordular eteç gücük yüksek
silahlar, helikopterler ve öteki eteç
araçları ile donatıldı. Kü-
distan'da kanlı eylemler düzenleyen,
kitleli katliamlar gerçekleştiren ve
sayısız cinayetler işleyen kontrgerilla
timleri Almanya'nın ünlü GSG-9
birimlerine tarafından eğitilip hazırlan-
dılar. Buna paralel olarak Avrupa ze-
mininde çok yönlü çalışmalar yapıldı.
Çeşitli Avrupa ülkelerinde PKK'yi
destekleyen kitleler ve demokratik
Kürt kuruluşları üzerinde baskılar
yöneltilmiştir. PKK aleyhinde yoğun
bir karalama kampanyası başlatıldı.
Gizli haber alma örgütlerinin marifet-
leriyle sahte bildiriler dağıtılarak, ör-
dütlar arasındaki çelişkiler çatısmaya

Emperyalist Batı'nın Mart ayına kadar PKK'nın kökünü kazıyacağına dair direniş savaşçıları kırılcılığı ve gerici yalan güçleri de Türk politikasını müitlenştireceğini iddia eden TC'nin bunu başarcasına inanması da soru gerektirir. Nitekim Çiller'in AB'de ziyaretleri sırasında Clinton'un Kürdistan sorununu çözümü konusunda FKÖ-İsrafil diyaloguna benzer bir süzgeçle işlene gırlıbecileceğini Çiller'e söylediği bizzat Türk basını tarafından dillendirildi. Ancak Türk tarafı "PKK'sız çözüm" yönteminde ısrar edince, kendisine Mart ayına kadar yeni bir süre tanıdı. Bu konuda yalanları karar Almanyaya ve öteki Avrupa ülkelerine de itelildi. önde gelen emperyalist Avrupa devletlerinin Kürdistan hareketine karşı ortak bir mubalakata

Kürdistan'ın özgürleşmesi için Koçgiri'den Amed'e akan yürekli bir komutan

Adı, soyadı: **Türkan ERDOĞLAN**

Kod adı: **Dilan**

Doğum yeri ve tarihi: **İmranlı-Sivas, 1970**

Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **Ergani, 29 Ekim 1993**

Dilan yoldaş, 1970 yılında Sivas'ın İmranlı ilçesine bağlı Delice köyünde 6 nüfuslu bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin maddi durumu çok sınırlıydı. Ailede olduğu için çalışmaya oradan vardı. Bütün kardeşleri gibi Dilan yoldaşa emek sürece küçük yaşlardan itibaren katıldı. Kadırlıbeciği ve yapabileceği her işi yaptı. Aile toprağında ve hayvançılığa bağlı geleneksel bir Kürt ailesi olmasına rağmen aydın sayılabilecek nüveleri de içinde barındırıyordu.

Dilan yoldaşın yaşadığı Koçgiri bölgesinde aşiretlik ilişkileri tamamen parçalanmış ve bu parçalanma ile birlikte devletle ilişkiler daha da artmıştı. Bölgenin toprakları kurak ve verimsiz olduğu için çoğun bir göç vardı. Göç etmeyen de köye kalan ailelerin erkekleri ise işçi olarak Avrupa, Arabistan gibi birçok ülkeye biriktirilmiş Türkiye metropoline ve diğer alanlara taşınmış. Bu temelde kapalı ilişkilerde böylece girmeye başladı. Ve bir proletaryesme yaşandı. Bu proletaryesme daha çok lümpen bir proletaryesme idi. Düzenli bir iş ve sürekli bir aylık yoktu. Birkaç ay çalışıyorlar, diğer aylarda iş bitiyor.

İşçilik temeline de olsa bu dışarıya gidip başka insanları Türkiye sol çevreleri ile birarane tanıştırmış, onları çeşitli hareketlerin içine çekmişti. Bu insanlar bu görüşleri ve mevcut örgütlenmeleri bölgeye de birarane taşıdılar.

12 Eylül öncesi MHP'nin biçimsel olarak Alevi karşıtı bir temelde örgütleniyor görünmesi ve yer yer MHP'lerin saldırıları insanları anti-faşist kılmasına da Türk solunun gizemi belli bir kesim şahsında göstermiş. TC geçreğini ve kemalizmi tam deşendirmemeleri özel savaşın politikalarına daha fazla yaşamsal şans vermişti. Bölgedeki devrimci devleti hiç de bir zaman karıştırmamışlardı. Daha çok devlet içinden faşist kadroları hedef alırdı. İçinde birkaç defa Türk ve Kürt çatışması anlamına gelebilecek çatışmalar yaşandı. İmranlı merkezli MHP'li faşistler değildi. Bunlar bölgenin yerlileri değildi. 1893 yılında Osmanlı-Rus Savaşında Kars bölgesinden kaçıp bu alana yerleşenlerdi. Burada tam bir Kürt düşmanlığı içinde bulunuyorlardı. Aynı zamanda bölgenin ticaretini de bunlar elinde bulunduruyorlardı.

12 Eylül döneminde Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta kongrelerin anlamı paramitör olduğu MHP'nin saldırıları yoğunlaşınca ve binlerce kişi katli-

line bölge insanı sınırlı olanaklarla birarane silahlılaşmaya başladı. Faşistlerin Kürt köylerini basacağı ve onlara kamyonlarla silah geldiği söylentileri bölgede tam bir panik havasına yol açtı. Tam bu beklentiler ve panik ortamında 12 Eylül darbesi yaşandı. Bölge insanı bu darbeyi yukarıda anlattığımız nedenlerden dolayı sevinçle karşıladı. Hatta cunta şefi Kenan Evren'in Alevi olduğu ve Alevileri kurtarmak için bunu gerçekleştirdiği söylentileri halkı hızla etkiledi. Kenan Evren 1983'de İmranlı'ya gittiğinde binlerce kişi kurtarıcı diye karşıladı. Özel savaş çok bilinci bir şekilde yürütülüyordu. Önce Kürt köylerindeki silahlar TC tarafından toplandı, TC Alevilikte bağ geliştiriminin yolunu da bulmuştu. Asimilasyon oldukça hızlandırmıştı. TC'nin 12 Eylül ile birlikte olduğu bu ağ halen bugün insanlarımızı sarmış durumdadır.

Kuşkusuz Alevilerin devlete bu kadar yakınlaşmasında Türk solunun rolü de az değildi. Faşistlerin saldırıları karşısında halk doğru düştür bir örgütlülüğe kavuşmamışlardı. Halka sağ çıkılabileceği, halk kendisini düşman faşist bir darbeyi en azından benimsemişti.

İşte Dilan yoldaş böyle bir ortamda büyüdü. 12 Eylül darbesi sonrası faşist TC ordusu, polis ve diğer baskıcı kurumları Kürt köylerine çok sıkı bir baskı uyguladılar. Birçok insanı tutukladılar ve işkencelerden geçirdiler. Bu dönemde Dilan yoldaşın köyünde bir Dev-Yül grubu vardı. Bu grup bölgenin insanlarından oluşuyordu ve çoğunlukla da TC askerlerinden gizleniyordu. Bu grubun bölgedeki olmasından dolayı TC sürekli köylere baskın düzenler, insanları evlerinden alır, işkenceye götürürdü. Köyde TC ile sıkı ilişkili gelistiren ihbarcı ve işbirlikçi kişiler vardı. Bunların bir kısmı Dilan yoldaşın akrabalarıydı.

Bu yoldaş Dilan yoldaşın baskıcı TC'ye ve ordusuna karşı kininin artmasına neden oldu. Köylülerin işkencelerden geçirilmesi ve tutulanması şüpheyle karşılandı. Bu nedenle Dilan yoldaşın bu durumunu bulmaya çalışıyordu. Akrabalarının ihbarı olmasına ise onu derinden sarsıyordu ve neden bunu yapıyorlar sorusuna bir cevap arıyordu. Yıllar geçtikçe bunların nedenini biraz daha iyi kavrayacak.

Dilan yoldaş bölgeyi bir ortam ve çevrede ikkolu Delice köyünde okudu. Köyde okuduğu sırada annesi, babası ve kardeşleri İmranlı'ya göç ettiler. O dedesi ve halasıyla birlikte köyde kaldı. Onlara yardımcı oldu. Yaşı küçük olmasına rağmen büyük sorumlulukları üstlendi. O hiçbir zaman halası, dedesi ve kardeşleri için küçük bir çocuk olmadı. Onun bu durumu çevrede daha çok sevimlimesine ve ciddiye alınmasına neden oldu. İlk okulları bitirdikten sonra O da İmranlı'ya gitti. Orada ortaokulu okudu. Ortaokulu zorluk çekmeden bitirdi. Burada iyi bir arkadaş çevresi edindi. Gerek kardeşleri arasında olsun gerekse arkadaş çevresi arasında olsun oldukça sevilirdi. Kıvrak zekası ile sorunlara çözümlüçüğü ve insanı etkileyiciliğiyle sevilen ve aranan bir insandı.

Bütün zorluklara rağmen üstlendiği sorumlulukların bilincindeydi ve gereğini mutlaka yerine getirdi. Girişken ve cesaretili kişiliği ile sürekli bir arayış içindeydi. Çevresindeki sahte ilişkiler O'nu oldukça rahatsız ediyordu. Her geçen gün bu ilişkilerin sahteliğini daha fazla görüyor, bu şekilde yaşa-

nilamayacağını iyice kavıyordu. Ve bunlara ulaşmak için çaba harcıyordu. Bu sahte ilişkiler nasıl dönüştürülebilir, buna karar verip yapacak konularında ise fazla bir çıkış yolu bulamıyordu. İçinde bulunduğu çevrenin Koçgiri gibi gerek Türkiye ile sınır olan ve gerekse 1919'da ayaklanan bir bölge olması, Türkiye'nin TC tarafından çok yoğun uygulanmasına neden olmuştu. Türkiye'de önemli bir mesafe de alınmıştır. Kürtlülük, Kürt mücadelesine yabancı ve hatta yer yer düşman bir hale getirilmiş bölgenin insanı.

Ailesinin daha çok toprağa bağlı olması, geleneksel Kürt ailesini biraz dışı kapatma temeline de olsa ve TC ile sıkı ilişkiden uzak bulunması Dilan yoldaşın kendisini asimilasyona karşı kurumsani beraberinde getirdi. Ancak okul süreci Dilan yoldaş için tam bir asimilasyon dönemi oldu. Fakat O, bu asimilasyondan sınırlı da olsa kendini koruyabiliyordu. TC'nin asimilasyon kurumlarından olan okullarda kendisine öğretmeye ve verilmeye çalışılanlar kuşkuyla karşıladı. Ancak bu modern anlamda bir yurtseverlik bilincine ulaşmasına yetmedi. Çevresi de bu anlamda kendisine fazla katkı sunmadı.

Aile çevresinin biraz demokrat olması ve 12 Eylül öncesi devrimci ilişkiler içinde olması, O'nu da devrimci olmaya itiyordu. Ancak devrimcilik konusunda fazla bir bilgisi yoktu. Var olan ilişkiler yumağının değiştirilmesi gerektiriyordu bilgilere, bunların nasıl olacağını fazla bilmiyordu. Bu temelde arayışların sürdüğü.

1984-85 öğretim yılında girdiği sınavlarda Tokat Sağlık Meslek Lisesi'ni kazandı. Ve okula kaydını yaptı. Aile ortamından ilk kez kopuyordu. Ortaokulunda da Türk Kürti tamamen teslim alınarak Türkleştirilmeye çalışıldı. Okul yatılıydı ve yatılı okulların da Kürdistanlıların için ne anlamda geldiği çok açıktı. Bu okulların amacı gençleri Kürt çocuklarını birer küçük kemalist haline getirmekti. Bu okula yaşadığı yoğun asimilasyon etkisini bir süre Dilan yoldaş üzerinde gösterdi. Ancak tatillerde aileye birlikte olması ve kardeşleri ile yaptığı tartışmalar olumlu oldu. Kendisini iyi bir insan yapma adına kemalist okulların kendisine oynamak istediği oyunu çok açık bir şekilde gördü. Bunu boşa çıkarmak için kendisi üzerinde yoğunlaştı. Gittikçe devrim ve sosyalizm kavramlarını daha iyi anladı ve düzene aktı olmasına konusunda kendisini kararlaştırdı. Dilan yoldaş, artık okul sürecine daha da eleştirel yaklaşmaya başladı.

Karar vermişti bu temelde kazan- dı. Kendi çapında bazı protesto biçimleri de geliştirdi. 1988 yılında da okulda hemşire olarak mezun oldu. Bu dönemde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine bağlanıyordu. Kardeşleri arasında da bu şekilde başladı. 1988 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksekokulu'nu kazandı. PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi O'nu fazlasıyla etkiliyordu. Kardeşleri arasında yurtseverlik daha da gelişmişti. Bazı doğru halkaları yakalamıştı. Ve kendi çapında bazı faaliyetler yürütüyorlardı. Aile biraralılar birarane birbirine bağlı olmaları bütün kardeşlerin olumlu temelde etkilemişti.

Bu dönemden sonra okuldaki yurt-

sever öğrencilerle de ilişkilerini geliştiren Dilan yoldaş, hem hastahane çalışıyor, hem de okuyordu. Ayrıca hastahane çalışanları insanlara yardımcı olmaya çalışıyor ve herkese destek sunuyordu. TC geçreğini hastanelerde daha iyi görüyordu. Devrim ve devrimci olmanın başka bir çıkışın olmadığı, böyle yaşamının lanetli bir yaşam olduğu açıktı ve kendisini bu lanetli yaşamdan koparmak istiyordu.

Dilan yoldaşın yardımseverliği çevredeki halk arasında sevimlimesine neden oldu. O da bunu ulusal kurtuluş mücadelesine aktarma temeline kullanmaya çalışıyordu. Halk ile geliştirdiği ilişkilerden sonuç çıkararak iş sürekli ulusal kurtuluş mücadelesinin haklığı yönünde propaganda yapıyordu. Arkadaşlarını kazanmak ve mücadeleye yakınlaştırmak için gece gündüz çalışıyordu. Bundan sonuçta alıyordu.

Dilan yoldaş, karışlı, disiplinli ve resmiele gelen bir kişiliği ifadesiydi. Fedakarlığı, cesaretili ve sözüne bağlı olusunu gösterdiği direnç pratiğinden de görmek mümkündür.

Üniversite sürecinde hem kendi pratik olarak geliştirdi, hem de öğrenci gençlik içerisinde faaliyet yürüttü. Artık bunu yeterli görmüyordu. Bu şekilde Kürdistan'ın kurtuluşuna fazla katkıda bulunamayacağını ve var olan enerjisinin, birikimini mücadeleye daha fazla salıkılaması gerektiriyordu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin mutlaka kazanacağı ve bu yarığın daha da genişletmek gerektiriyordu. Düşündü. Dağları örgütleniretleri, Berivanlı ve daha niceerini. Bu dağların şahını olmak gerektiriyordu. Ağıt yoldaşın askeri olmak gerektirdi. Bütün bunları çevresiyle konuşuyor ve birçok arkadaşını da bu temelde katmak istiyordu.

Katılmanın kısa bir süre önce tanıdığı bir yoldaş olan **Cafer DEMİREL** İstanbul'da şehit düştü. Cemazesi İstanbul'dan İmranlı'ya götürüldü. Dilan yoldaş da bir grup arkadaşıyla birlikte cenazeye katılmak üzere İmranlı'ya gitti. O gece evine basıldı. Kardeşleri ve arkadaşlarıyla birlikte gözaltına alındılar. Dilan yoldaşın kını daha da arttı. İşkencecilerin yüzlerine haykırdı, şehit yoldaşın ölümünü haykırdı, işkencecileri öldürmeye başladı. Dilan yoldaşın bu hareketi Kürdistan topraklarını kanlarımızla tekrar tekrar sulayacağı- mızı.

İşkenceci cellatlar baskıları Dilan yoldaşın sindireceğini, vazgeçeceklerini düşündü. Devrimin Koçgiri'ye girişini engelleceğini düşündü. Dilan yoldaşın bu düşüncelerine, oysa Dilan yoldaşın okulunu yemini etmişti. Dağlar gözünde tutuyordu. İşkencecilerle dağlarda hesaplaşmak istiyordu. Kürt halkına ve Kürdistan'a yapılanların hesabını taşıyalasla sormak istiyordu.

Kısa bir süre sonra gözaltından baskılandı. Dilan yoldaş hiç vakit kaybetmek istemiyordu. Hemen arkadaşlarına konuyu aktı. Arkı baskı adını atılması gerektiriyordu ve bunun bir görev olduğunu ortaya koydu. O'nun bu tavırlar arkadaşları arasında olumlu karşılandı. Hemen hazırlıklara başladılar. Herkesin gözünde özgür dağlara ve yoldaşlara kavuşmanın sevinci okunuyordu. Ve 1992 Mayıs'ında bir grup arkadaşıyla birlikte Amed Eyaleti'ne gitti. Bu dö-

*Biz burada direniş diyarında.
Orada aramızda.
burada topraklarımız.
Umut olduk ekildik:
Toprakta fırtına.
dağlarda isyan.
doğada hayatız.
Ne umut biter kavgada
ne günde gineş.
Özgür ülke.
mutlu hayat için
bedel olduk bedel.
Güneşte rengimiz.
toprakta sevdamız
ve dağda
havamız bu bizim.
Dalga dalga esen yel.
her bir yana götürür.
Çayımız hayat olur.
Hayat kıyıl aşar
toprağımızda.
Toprak
buram buram kokar.
Ruhumuz kavgada,
dağlarda
ve isyandadır sizinle.*

nemde Amed Eyaleti düşmana oldukça güçlü darbeler vuruyordu. Düşman rahat hareket edemiyordu. Dilan yoldaş bu süreç içinde yer alı. Amed Eyaleti gerilla faaliyetlerinden cesareti, karlılığı ve yoldaşlık ilişkilerine verdiği önem le tanındı. Kendisi oldukça geliştirerek pratiğe hükmedebilecek bir hale geldi.

Andaki cephe faaliyetlerinde oldukça verimli çalışmalar yürüttü. Halka oldukça değer veriyordu. Birlikte olmalarını çok önemli ve onurlu birlikle olduğunu derin bilinci edinmişti. Kazanılmış Kürdistan halkı bir kimsenin devrimizim temel olduğunu ve bu temelde Kürdistan halkını artık hiç kimsenin köleleştiremeyeceğini iyi biliyordu.

Amed'deki halkın yurtseverliği ve fedakarlığı onu derinden etkiledi. Koçgiri'nin de yurtseverleşmesi gerektiriyordu. Koçgiri artık Kürdistan'ın bir parçası olmalıydı. Kendisinin de Amed'de savamamakla Koçgiri'nin Kürdistanlaşmasına katkı sunacağı ve birliğin de bu temelde sağlanacağı biliyordu.

Koçgiri'den Amed'e Kürdistan'ın özgürleştirilmesi için akan bu yürekli komutan, 29 Ekim gün Ergani'de bir yoldaşlık birliğine karşı gücünün pususuna düştü. Çikan çatışmada yarındaki yoldaş yaralı olarak kurtuldu. Dilan yoldaş son mermisine kaç direnerek ölmüştü. O yaşamı boyunca boyun eğmedi, teslimiyeti kabul etmedi ve sonunda başı dik bir şekilde ölmüştü.

Birbircük yıl süren gerilla yaşamında, düşmana zor anlar yaşatacak. Kürdistan'ın özgürleşeceğini ve Koçgiri'nin kesin Kürdistanlaşacağını gösterdi.

O'nu mücadeledelemizden sonsuza dek yatacağız. Bağımız ve özgür Kürdistan, bütün şehitlerimizle olduğu gibi Dilan yoldaşın da anısına vade- çeğimiz en iyi karşılık olacaktır. Bunu kesin başarcakımızda kararlık sözü veriyoruz.

Ayhan yoldaş 1965 yılında Karakoçan'a bağlı İsabey köyünde dünyaya gelir. Köyün diğer aileleri gibi Ayhan yoldaşın ailesi de oldukça fakirdir. Çevresinde devrimci düşünceler, sömürgecilğin her yönden baskısı nedeniyle yaygındır. O da bu düşüncelerin etkisini küçük yaşlarda

Ayhan yoldaşın köyünde maddi durumun iyi olan aile sayılır çok azdır. Kendi ailesinin sadece birkaç hayvata sahip. Babası başka işlerde çalışıyor. 12 Eylül sonrasındakı istanbul'da bulunan ağabeyleri aileyi istanbul'a götürdü. Ayhan yoldaş günümüzde direktör, Ailesiyle birlikte güzel mekamlarda çalışıyor. Ailesiyle birlikte güzel mekamlarda çalışıyor. Ailesiyle birlikte güzel mekamlarda çalışıyor.

evləm uruşına katılmaq arzusu ilə qatılmaq istəyən qadınların sayı 1985-ci ildə 1000 nəfər, 1990-cı ildə 1500 nəfər, 1995-ci ildə 2000 nəfər, 2000-ci ildə 2500 nəfər, 2005-ci ildə 3000 nəfər, 2010-cı ildə 3500 nəfər, 2015-ci ildə 4000 nəfər, 2020-ci ildə 4500 nəfər, 2025-ci ildə 5000 nəfər, 2030-cı ildə 5500 nəfər, 2035-ci ildə 6000 nəfər, 2040-cı ildə 6500 nəfər, 2045-ci ildə 7000 nəfər, 2050-ci ildə 7500 nəfər, 2055-ci ildə 8000 nəfər, 2060-cı ildə 8500 nəfər, 2065-ci ildə 9000 nəfər, 2070-ci ildə 9500 nəfər, 2075-ci ildə 10000 nəfər, 2080-ci ildə 10500 nəfər, 2085-ci ildə 11000 nəfər, 2090-cı ildə 11500 nəfər, 2095-ci ildə 12000 nəfər, 2100-cü ildə 12500 nəfər, 2105-ci ildə 13000 nəfər, 2110-cü ildə 13500 nəfər, 2115-ci ildə 14000 nəfər, 2120-ci ildə 14500 nəfər, 2125-ci ildə 15000 nəfər, 2130-cü ildə 15500 nəfər, 2135-ci ildə 16000 nəfər, 2140-cü ildə 16500 nəfər, 2145-ci ildə 17000 nəfər, 2150-ci ildə 17500 nəfər, 2155-ci ildə 18000 nəfər, 2160-cı ildə 18500 nəfər, 2165-ci ildə 19000 nəfər, 2170-ci ildə 19500 nəfər, 2175-ci ildə 20000 nəfər, 2180-cü ildə 20500 nəfər, 2185-ci ildə 21000 nəfər, 2190-cü ildə 21500 nəfər, 2195-ci ildə 22000 nəfər, 2200-cü ildə 22500 nəfər, 2205-ci ildə 23000 nəfər, 2210-cü ildə 23500 nəfər, 2215-ci ildə 24000 nəfər, 2220-ci ildə 24500 nəfər, 2225-ci ildə 25000 nəfər, 2230-cü ildə 25500 nəfər, 2235-ci ildə 26000 nəfər, 2240-cü ildə 26500 nəfər, 2245-ci ildə 27000 nəfər, 2250-ci ildə 27500 nəfər, 2255-ci ildə 28000 nəfər, 2260-cı ildə 28500 nəfər, 2265-ci ildə 29000 nəfər, 2270-ci ildə 29500 nəfər, 2275-ci ildə 30000 nəfər, 2280-cü ildə 30500 nəfər, 2285-ci ildə 31000 nəfər, 2290-cü ildə 31500 nəfər, 2295-ci ildə 32000 nəfər, 2300-cü ildə 32500 nəfər, 2305-ci ildə 33000 nəfər, 2310-cü ildə 33500 nəfər, 2315-ci ildə 34000 nəfər, 2320-ci ildə 34500 nəfər, 2325-ci ildə 35000 nəfər, 2330-cü ildə 35500 nəfər, 2335-ci ildə 36000 nəfər, 2340-cü ildə 36500 nəfər, 2345-ci ildə 37000 nəfər, 2350-ci ildə 37500 nəfər, 2355-ci ildə 38000 nəfər, 2360-cı ildə 38500 nəfər, 2365-ci ildə 39000 nəfər, 2370-ci ildə 39500 nəfər, 2375-ci ildə 40000 nəfər, 2380-cü ildə 40500 nəfər, 2385-ci ildə 41000 nəfər, 2390-cü ildə 41500 nəfər, 2395-ci ildə 42000 nəfər, 2400-cü ildə 42500 nəfər, 2405-ci ildə 43000 nəfər, 2410-cü ildə 43500 nəfər, 2415-ci ildə 44000 nəfər, 2420-ci ildə 44500 nəfər, 2425-ci ildə 45000 nəfər, 2430-cü ildə 45500 nəfər, 2435-ci ildə 46000 nəfər, 2440-cü ildə 46500 nəfər, 2445-ci ildə 47000 nəfər, 2450-ci ildə 47500 nəfər, 2455-ci ildə 48000 nəfər, 2460-cı ildə 48500 nəfər, 2465-ci ildə 49000 nəfər, 2470-ci ildə 49500 nəfər, 2475-ci ildə 50000 nəfər, 2480-cü ildə 50500 nəfər, 2485-ci ildə 51000 nəfər, 2490-cü ildə 51500 nəfər, 2495-ci ildə 52000 nəfər, 2500-cü ildə 52500 nəfər, 2505-ci ildə 53000 nəfər, 2510-cü ildə 53500 nəfər, 2515-ci ildə 54000 nəfər, 2520-ci ildə 54500 nəfər, 2525-ci ildə 55000 nəfər, 2530-cü ildə 55500 nəfər, 2535-ci ildə 56000 nəfər, 2540-cü ildə 56500 nəfər, 2545-ci ildə 57000 nəfər, 2550-ci ildə 57500 nəfər, 2555-ci ildə 58000 nəfər, 2560-cı ildə 58500 nəfər, 2565-ci ildə 59000 nəfər, 2570-ci ildə 59500 nəfər, 2575-ci ildə 60000 nəfər, 2580-cü ildə 60500 nəfər, 2585-ci ildə 61000 nəfər, 2590-cü ildə 61500 nəfər, 2595-ci ildə 62000 nəfər, 2600-cü ildə 62500 nəfər, 2605-ci ildə 63000 nəfər, 2610-cü ildə 63500 nəfər, 2615-ci ildə 64000 nəfər, 2620-ci ildə 64500 nəfər, 2625-ci ildə 65000 nəfər, 2630-cü ildə 65500 nəfər, 2635-ci ildə 66000 nəfər, 2640-cü ildə 66500 nəfər, 2645-ci ildə 67000 nəfər, 2650-ci ildə 67500 nəfər, 2655-ci ildə 68000 nəfər, 2660-cı ildə 68500 nəfər, 2665-ci ildə 69000 nəfər, 2670-ci ildə 69500 nəfər, 2675-ci ildə 70000 nəfər, 2680-cü ildə 70500 nəfər, 2685-ci ildə 71000 nəfər, 2690-cü ildə 71500 nəfər, 2695-ci ildə 72000 nəfər, 2700-cü ildə 72500 nəfər, 2705-ci ildə 73000 nəfər, 2710-cü ildə 73500 nəfər, 2715-ci ildə 74000 nəfər, 2720-ci ildə 74500 nəfər, 2725-ci ildə 75000 nəfər, 2730-cü ildə 75500 nəfər, 2735-ci ildə 76000 nəfər, 2740-cü ildə 76500 nəfər, 2745-ci ildə 77000 nəfər, 2750-ci ildə 77500 nəfər, 2755-ci ildə 78000 nəfər, 2760-cı ildə 78500 nəfər, 2765-ci ildə 79000 nəfər, 2770-ci ildə 79500 nəfər, 2775-ci ildə 80000 nəfər, 2780-cü ildə 80500 nəfər, 2785-ci ildə 81000 nəfər, 2790-cü ildə 81500 nəfər, 2795-ci ildə 82000 nəfər, 2800-cü ildə 82500 nəfər, 2805-ci ildə 83000 nəfər, 2810-cü ildə 83500 nəfər, 2815-ci ildə 84000 nəfər, 2820-ci ildə 84500 nəfər, 2825-ci ildə 85000 nəfər, 2830-cü ildə 85500 nəfər, 2835-ci ildə 86000 nəfər, 2840-cü ildə 86500 nəfər, 2845-ci ildə 87000 nəfər, 2850-ci ildə 87500 nəfər, 2855-ci ildə 88000 nəfər, 2860-cı ildə 88500 nəfər, 2865-ci ildə 89000 nəfər, 2870-ci ildə 89500 nəfər, 2875-ci ildə 90000 nəfər, 2880-cü ildə 90500 nəfər, 2885-ci ildə 91000 nəfər, 2890-cü ildə 91500 nəfər, 2895-ci ildə 92000 nəfər, 2900-cü ildə 92500 nəfər, 2905-ci ildə 93000 nəfər, 2910-cü ildə 93500 nəfər, 2915-ci ildə 94000 nəfər, 2920-ci ildə 94500 nəfər, 2925-ci ildə 95000 nəfər, 2930-cü ildə 95500 nəfər, 2935-ci ildə 96000 nəfər, 2940-cü ildə 96500 nəfər, 2945-ci ildə 97000 nəfər, 2950-ci ildə 97500 nəfər, 2955-ci ildə 98000 nəfər, 2960-cı ildə 98500 nəfər, 2965-ci ildə 99000 nəfər, 2970-ci ildə 99500 nəfər, 2975-ci ildə 100000 nəfər, 2980-cü ildə 100500 nəfər, 2985-ci ildə 101000 nəfər, 2990-cü ildə 101500 nəfər, 2995-ci ildə 102000 nəfər, 3000-cü ildə 102500 nəfər, 3005-ci ildə 103000 nəfər, 3010-cü ildə 103500 nəfər, 3015-ci ildə 104000 nəfər, 3020-ci ildə 104500 nəfər, 3025-ci ildə 105000 nəfər, 3030-cü ildə 105500 nəfər, 3035-ci ildə 10

[illegible]

Bir bilsen şimdi
nasıl da yeğermiş bahar
gezdin yollar
düşün sular
nerezier
menekşekler
sümbüller
hep seni arar...
görbişen
nasıl da büyümsün kavga
Sen şimdi
Dersin in
yalgın kayalarında
kızıl bir gülün...

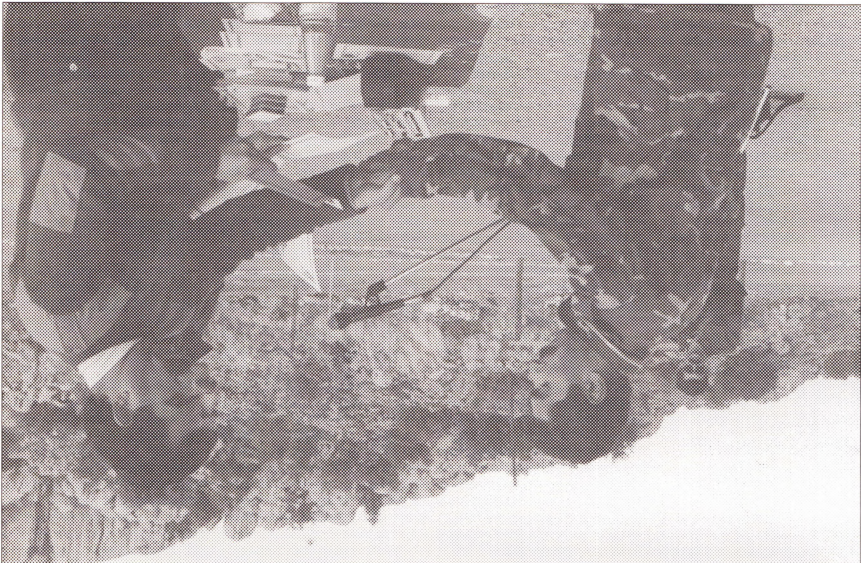
si, manevi komutanlarına verdiği söz
yerine getirmesi bizlere önemli mesaj-
lar vermektedir. Kürdistan'ın özgürleş-
me için savaşma kararlılığı Ö'nü özgülme-
si ve manevi komutanlarımızın yanında
yerli almasını sağlamıştır. Ö'nü ebediyen
aramızda hissederek ve yaşatacağız.

miştir. Sözüne bağlılığı unutmamıştır. Çünkü O'nun için Kürdistan ve büyük devrim vardır.

[illegible]

DEVİRİMİ

Sayfa 11

büyük kazanma imkanlarını görmeye kadar da götürüyordu. Ama buna rağmen alınan genel tedbirler sayesinde 1990'lı yıllar kazanılmaya başlandı. 1992 sonlarına geldiğimizde özellikle Kürt Federe Devleti adı altında emperyalizmin Kürt meselesine kendine bir alan açmak istemeye ve ete yandan Özal önderlikli politikanın da buna katılım göstermesine bağlı olarak "PKK ciddi bir sorundur" dediler. Bu temelde bize ya sağa - kendi sahalılarına - çekip sivisi çözüm

adı altında silahsızlandırmayı, ya da tamamen ezip yok etmeyi istediiler. Bu çok açık bir şekilde bize dayatıldı. Gerçekten 1992'de yapılan planlar yönetim gücümüzü taşıyete etmeyi

Tabii biz yine bu durumlara taktiksel yaklaştık. Hareketimizin başına böyle bir taşıyete getirme konularına ihtiyatlı ve tedbirli yaklaştık. Me-sele, bunu kavrayabilmek, bunun için

malıdırız; mütteliflerimiz artık için için girmelidirler, böylece PKK terörizmi artık uluslararası bir yaklaşımla ele alınmalıdır" diyor. Biliniry ki eskiden böyle yaklaşımları yoktu. "Bu bi-

zümeler, gerekse halen tehlike arzeden Irak ve İran'ın durumu ile Suriye'nin konumu emperyalizm açısından Türkiye'yi önemli kılıyor.

Bir de bizim yıl açtığımız gelişme sadece Türkiye'yi değil, emperyalistlerin Güney'e dayattıkları modeli de boşa çıkarıyor. Filistin meselesi daha çözüme gitmeden, dev gibi bir Kürdistan meselesi emperyalizmin başına bela ediyor. Dolayısıyla "PKK'yi neden yasaklıyorlar?" sorusuna şimdi daha açık bir cevap ortaya çıkıyor. Tabii burada canalcı bazı durumlar söz konusudur: Emperyalistler sözde Kürt meselesine siyasi çözüm getirecekler! Kürt Federe Devleti ilan edilmiş! Çekiç Güç devreye girmiş! Kürdistan halkını bununla kontrol etmek şurada kalsın, tam tersine klasik sömürgecilikten az çok kurtulan Güney-i halk, emperyalizm için gittikçe daha tehlikeli bir durum arzedeblir. Federe Devlet de tam devlet olmadığı için anarşiyi kışkırtabilir. Yine en çok etkisi kırılmak istenen PKK, hudutta etkisizleştirilmesi şurada kalsın, etkisini daha kesin gösteriyor. Kuzey'deki devrim en Güney'e kadar yayılıyor. Metropole de taşıyor; biraz da Avrupa'ya rahatsız ediyor.

İşte emperyalizmi derin düşündüren budur. Tansu Çiller hükümeti gibi tamamen dış desteklerle ayakta tutulan en bağımlı bir hükümetin olması, günlük olarak gelişmelerin bütünüyle güneye çıkardığı gibi, bu devrimden ıleri geliyor. Aslında daha önceki hükümetler de dahl hepsinin politikaları bitmiş olmasına rağmen aynı tutulmaya çalışılması devrimci gelişmeler karşısında tümüyle kaybetmekle eşit. Yoksa emperyalizm insan haklarını, demokrasinin vb.'nin nasıldığını bilmiyor değil. Ama bir yerde cehaşeriz, adeta kurt kapana girmişlerdir. Kürt meselesini, işbirlikçi meselesi olarak halletmek isterlerken, artık bütün bunlar devrim kapana takılmakla karşı karşıyadırlar. ABD Dişisleri Bakanı Ortadoğu'da yaptığı bütün safelerinde "PKK terörü, terörün başı nasil yol alır?" sorusunu soruyor. Aslında sıradan bir "terör" olayıydı, bunları söz konusu etmeyecekler. Adının Ortadoğu politikası, ciddi bir sorunla karşı karşıyadı. Bunun temelinde yatan etkeni görüyor ve o açdan yükleniyor.

Çok kısacasılar PKK'yi bu kadar öne almazdılar. Bu mevcut hükümeti ayakta tutmak için şartları, bu hükümetin bütün üzerindeki hesapları var. İran ve özellikle diğer komşuları yüklenmeye çıkarıyor. Bu konuda "gerekirse operasyonları düzenleriz" biçiminde tehdit de ediyor. Yine zora-

konusu oldu. Bu cinayetlerin temel nedeni görevlere başarılı olamamaları ve yürütülen politikaların gerek kanallarda sağladığı tepki sonucudur. Kemalistler, Özal politikacılığı çok tehlikeli buldular için bir anlamda ölüme -sertçe- cezalandırdılar. Yine özel savaşın birçok ekibini taşıyete ettiler. Bu anlamda düşündürücüdür. Partiler, "milli mutabakat" adı altında adeta politika yapamaz duruma getirildiler. Kendilerine göre bir sürü başka cinayetler de işliyorlar. Bu, farklı bir ses çıkarması içindir. Farklı bir ses çıktığında, anında cezalandırılması günlük olaylardan oldu. Bu faili meçhul cinayetler, özellikle son TC hükümetlerinin ve ABD hükümetlerinin bir sonucu olup, bu, siyasi cinayetlerin en çok işlendiği bir dönemdir.

Dişardan krediyel Türkiye'yi özelleştirme adı altında tümüyle pazarlamakla finanse etmek istiyorlar. Neredeyse Türkiye'nin yarısını sattılar. Ama yine de yılda 100 trilyonun üzerinde bir mali külfet var ve bunu karşılamıyorlar. Açıkça şu noktaya gelmişler: Gelirleri giderlerini karşılamamaktadırlar. Bu büyük bir sorundur. Vergi reformu adı altında geliştirilmek istenen, aslında savaş ekonomisi maliyeti ıflas ettirmesi kadar, yeni bir talana ihtiyaç göstermesidir. Sonuçta, halkı suyu soğana çevirme noktasına gelinmiştir. Yine TC, 60 milyondan asker bulamaz duruma gelmiştir. Kendi deşiyerile 250 bin ile 400 bin arası asker kaçağı varmış! Bu da çığ gibi artacaktır. İlk kendi resmi demecilerinde bunun önünün alınması gerektiğini, buna rağmen olmazsa zora basıyacaklarını belirtiyorlar. Yani bir bu kadar güçlü asker buluyoruz, onlar zorla asker bulmaya çalışıyorlar. Böyle bir sıkışıklık söz konusudur.

Çıkan sonuç: TC'nin diplomasisinin başarısızlığı, mütteliflerinin deşiyelile ayakta duramaması, ordu-sunun etkinliğini tükennesi, iç siyasal mektabakat denilen uzlaşmaların işlevsiz kalması gibi bir durumdur. Tabii ki bu, tam bir başarısızlık anlamına gelir.

İşte Mart'a kadar bu durumu götürmeye çalışacaklar. Tansu'nun kaderi yeni seçime bağlıdır. Tabii gerekte Tansu'nun şahsında özel savaşın kaderi biraz böyle gelişmektedir isteniyor. Ortada böyle seçim diye bir durum da yok, fakat, Kürtistan'daki gelişmelerin bir referandum düşünme tehlikesi var. Bu açıdan önemle ele alıyoruz. Bu, Kürtistan'ın TC'nin elinden gittiğine dair bir göstere olabilir. Bu durum,

"1993 eylemiliği ve nicelik olarak da düşürebilmeyen katılımlar ve en önemlisi de yerleşilen mevziler, hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar gerillanın gelişme kazanma şansını ortaya çıkarmıştır. Gerilla, hem nicelik ve hem de nitelik olarak en çok gelişebileceği aşamayı yakalamış, olanakları elde etmiştir. Mükemmel bir coğrafyaya yayılma, halk ilişkilerine ve desteğine dayanma, donanma ve tecrübe edinme, halk hepsinden daha önemlisi de parti öncülüğünü artık tam oturtma, nicelikte sürekli büyümeyi, nitelikte sürekli yetkinleşmeyi sağlama söz konusudur."

amaçlamıştı. Başta Botan, Amed eyaletleri olmak üzere, inili ufaklı diğer bazı güçlerimiz tamamen taşıyete edilmek isteniyordu. Aslında plan etkiydi: NATO tarafından da tamamen destekleniyordu. Emperyalist devletler bu sefer tam anlamıyla federe Kürt Devleti'nin de bu temelde bir araç olarak kullanılacağı açıktı. Bu temelde o bilinen Güney Savaşı başladı. Tabii güçlerimiz görevin zamanında yerine gerilmediler. Derin ve uzak görüşlü yaklaşılmamak, buna göre tedbirler geliştirmek, bunlara ve firsatları değerlendirilmemek, buna göre bütün gücün harekete geçirmemek, büyük hazırlıklarımız ve çok başarılı olabileceğimiz koşullara rağmen neredeyse komployu sonuca almaya götürüyordu. Özellikle Güney Savaşı'nın kayıpları ve olumsuz tahribatları taktik önderlik görevlerine yanlış yaklaşımın bir sonucudur. Bir günde doğmuş bir kuşatma veya çatışma sonucu değildi. İsraili gerillalaşmaktan kaçınmak, gerilla ordulaşmasından kaçınmak, kendini en kabul edilemez bir yaklaşım ölçülerinde tutmak kazanmakla uzaktan yakından ilişkisi olmayan bir yaşam biçiminin sonucuydu. Yine gerillayı Kuzey'e yaymak için Güney hudut sahalarnı doğu kullunmaya yaklaşılmadı. Adeta "kamp pratiği" adı altında kendilerini çok ucuuz bir köylü yaşamına tek ettiler. Halka bazı ıleri parti ögeleri bile köylü yaşamında kendilerini gerdilettiler. Neredeyse kamplar kurtarılması bölgelerimiz gibi bir havaya kendilerini kapırdılar. Bu gaflet durumundan dolayı zamanında tedbirleri geliştiremediler. Mevcut gücü de çok kötü kullandılar, denzenlemeye zamanında -tehlike durumlarına gelip dayandığını bile- yapmamaları, büyük kayıplara ve olumsuz sonuçlara yol açtı.

somut durumu değerlendirmek. Özellikle düşmanın beklentisi olan sadece Güney'deki gücümüzün değil, bütün Botan gücünün taşıyetesini önlemeye çalıştık. İşle bu temelde ükdedeki bütün çabalara gelişim şansı vermek gibi bir perspektife müdahaleler gerçekleştirildi. Sonuç, 1993'ün biraz daha iddialı başlatılması oldu. Bunca olumsuz yaklaşım ve yanlışlara rağmen yine de uygun olumlu variyaları karşılık verdik. Ama, gerek yanlışlar olsun, gerekse bir firsatın, atkesişin değerlendirilmemesi olsun, bundaki somut durumlara canalcı değerdendirmek. Günlük olarak böyle bir durum ortaya çıktığında, derhal üzerinde düşünüp kendi lehimize nasıl çeviririz yaklaşımı içinde bulunmak. Nitekim bu firsatı biz anlık olarak değerdendirdik. Fakat yine bu süreci de -gerçi biraz değerdendirmekte birikte- bazı bölgelerin kendilerini tam karşı yatırma biçiminde değerdendirmek istedikleri ortaya çıktı. Sanktı tam savaşın sonunuygı gibi bunu değerdendirip, neredeyse kendi kendilerini işlemez duruma getirdiler. Yine bazılar, bunun iyi bir hazırlik süreci olabileceği ve kalan eksikliklerin tamamlanması için oldukça elverişli bir ortam arzettiği halde fazla doğru bir biçimde değerdendirmediler. Tabii ki iş aylarının ıleriyerinde çok uyarılması açısından çok önemli. d. Nitekim bu, 1993 etkinliği açısından önemli bir rol oynadı.

Hemen söyleyelim ki 1993'te epey çatışma var. Düşmanın ordu-sunun sonuçuşu kalmış olması hiçbir yalı kıyaslanamayacak kadar iyi yağıcağı. Bu aşamadan bütün imha seferleri ve "bu işi bu sene bitiriz" iddiaları da etkisizleştirildi. Halen Türkiye hükümeti, "Terör hepimizin meselesidir, tek başımıza çözünceye çıkamıyoruz, komşularımız dostluklarını kanıtla-

zım isimizdir" diyorlardı. Şimdi tam tersine, "Hepimizin işidir" diyorlar. Belli ki bir gelişme var. Yürütülen özel savaşın başarıya girmesi şurada kalsın, önemli bir dönemsel gelişmenin emşiyeni gelmemiz söz konusudur. Emperyalizm Kürt gerçeyine dayatmak istediği işbirlikçilik fazla başarılı olabilecektir durumda değil. İsraili yaratılmak istenen Güney'deki Federe Devlet biçimindeki işbirlikçilik de sonu vermektir uzaktır. Biz bu gelişmeyle bütünleştiğimiz, sözümüne bu temelde Türk demokrasisiyle bütünleştiğimiz gibi bir çabaya da girdirdi. Nitekim Tansu Çiller'in Almanya-ABD gezileriyle "PKK'nin ve Kürtilüğün Türk demokrasisi içinde ezilmesi" biçiminde yaptığı bir anlaşma veya görüşme söz konusudur. Halihazırda bunun üzerinde çalışıyorlar ve çok sert yönelimlerle başlamamak istiyorlar. "Türk demokrasisi içinde eritilmek veya bütünleştiğimiz" sloganında dale getirmek istedikleri şey, devrimin bütün kazanımlarını bittirmek, yoksa demokratik bir gelişme flân değildi. Özellikle de bu, aynı zamanda ABD'nin kendisine engel teşkil eden güçleri, İran hakları ve demokras" adı altında taşıyete etme planının bir parçasıdır. Bu, dünyanın birçok bölgesinde uygulanıyor; şimdi Güney Afrika'da, Somali'de, daha önceleri Hindi-Çin'de görüldüğü. Bilindiği gibi günümüzde halen Filistin'de yürütülüyor. Halkların derencini kırma birlikle sözümüne bir demokratikleşmeye gerçekleştirilmekte, bu anlamda devrimci veya devrimci ögeyi taşıyete etmek, işbirlikçi çevreleri öne çıkarmak, halkların bağımsızlıklarını ve özgürlüklerini çok sınırlanmış ve kontrol altına alınmış bir biçimde tutmak gibi bir hedefi var bu planın. Tabii TC emperyalistler açısından çok önemlidir. Gerek Orta Asya'daki ço-

"PKK'nin emperyalist devletler tarafından terörist kategoriye sokulması, daha da ötesi kendi hukuklarına ters düşen bir yaklaşımla yasaklamalara konu edilmesi, onun, ulusal düzeyden uluslararası düzeye kadar emperyalizmin 'yeni dünya düzeni'ne karşı tehlike teşkil eden güçlerin en başında gelen bir konuma ulaştırıldığı gösteriyor. Bu, PKK'nin devrimci etkinliğinin somut ve resmi bir biçimde uluslararası alanda kendini hissettirmesidir."

ki işbirlikçilik yaptırılmak istiyor. Yaptıkları diplomasisin nezaketini çoktan aşmış, artık tehdit, şantajla kadar varan bir dış politika söz konusudur.

Kendilerine göre verdikleri söz gereği Ocak'a, olmazsa Mart'a kadar bu iş halledilecekti! Hemen belirtelim ki, kendi içlerinde çok ciddi çekışiklerin olduğu bilinir. Özaldan başlamak üzere -daha önce'de var- ordu-da ve dışıda bir sürü siyasi cinayet söz

onlarda bir telasi yaratıyor. O açdan da hükümetin bu politikalarına doğu elle sarılmak istiyorlar. Muhtemelen baskıları daha da arttırılır. Kürtistan'daki halk potansiyelinin kendini açığa vurmaması için her türlü cinayeti, baskıyı arttıracak sürdürebilir. Bu kendileri açısından ciddi ve yeni bir durumdur. Bu da yine kendileri açısından açığa çıkması gerekirdi. Gündemi de biraz bu te-

melde yoğun bir biçimde yaptırması, kendi deneyleriyle psikolojik üstünlüğü ele geçirmeye çalışıyorlar. Geliştirmek istedikleri bir senaryo veya politika ile başından beri bunu sağlamlaştırmışlardır.

Bir kez daha, "PKK terörünü tasfiye edecek, yerine nasıl bir Kürt oluşumu veya reformu söz konusu olabilir" şeklinde yoğunlaşan bazı çabalar söz konusudur. Nitekim en son Almanya Başbakanı da, "Biz üzerimize düşeni yaptık, artık siz de bazı reformları başlatın" biçiminde bunu dile getirdi. Böylece olasılıkla içinden geçtiğimiz bu aylarda üçlü -Alman, Türk, İngiliz- bir dışişleri bakanlığı düzeyinde ortak çarpışır soruna sözde çözüm getirecekler. Onların varsayımına göre gerilla gücümüz kırılacak, kalarları da ya teslim olacak, ya imha olacak! Öngörülerine göre bunun yerine ikame edilecek güç kim olacak? Şimdi havada dolaşan söylenti ve senaryo biraz böyle. Bu varsayımları gerçekleştirecekler 1990'ların yıllarında da düşünüyordular: 1990'ların başında, '91'de, '92'de '93'te, hatta '80'lerin başından beri bu, bize ısrarla dayatıldı diyebiliriz.

Burada yeni olan veya daha güçlü gelistirmeler istenen tutum, Genelkurmay'ın deyişle, "Çok güçlü yıkıcılık, çok çikmaların çok zordur, işte ayakları kesiliyor, belleri kırılıyor, başları da eziyor" şeklindeki yaklaşımıdır. Böyle dile getiriliyor, birbirlerine güvence veriliyor. Hükümet, özellikle ekonomik ve siyasi kuruluşlara -inandırıcı olmasalar bile- her gün bunu tekrarlıyor. Buna muhtaçlar. Gerçekliğinde birbirlerini bile tasfiye ediyorlar. "İnancım zorundalar, aksini söyleyen kesilseye öder" diyorlar. "Yeni bir politika arayışına giren de bunu başlıyor" deniliyor. Böyle bir terörle yürütülen psikolojik savaş söz konusudur.

Bizim gerilla gücümüzün ezilmesi şurada kalsın, daha da gelişeceği anlaşıyor. Özellikle 1993 etkinliği ve nicelik olarak da düşürülemeyen verilerle ve en önemlisi de yerleşik mevziler, hiçbir öneme kıyaslanmayacak kadar gerillanın gelişme, kazanma şansını ortaya çıkarmıştı. Gerilla, hem nicelik ve hem de nitelik olarak en çok gelişebileceği aşamaya yaklaşıyor, olanakları elde etmiş, Mükemmel bir coğrafyaya yayılmış,

ma işini hem derinliği, hem gelişigine arttıracağı. Ayrıca ülkedeki gelişmelerin hizada düşürülemeyeceği de göz önüne getirildiğinde, gerilla ordusu büyüyecek, alan kurtarmaları gelişecektir. Bu da askeri yönetime, Türk ordusu için bir çıkmaz, bizim için de gittikçe daha da yükümlenisi gereken bir çıkış yolu olacağını gösteriyor. Dolayısıyla düşman için tükenen askeri yöntem, bizim için gelişen bir yöntem oluyor. Bu nedenle askeri alanda tasfiye olma, el-ayak-bel-baş kırılma veya ezilme şurada kalsın, tam tersine ayaklarımız üzerine sağlam dikilme, gövdemizi bükülemez, belimizi kırmazsak noktaya getirme ve başı da kolay hata yapmayacak, ezilmeyecek tarzda çarpışmak şimdi imkan dahiline giriyor. Tabii ki bunun için yıkılmalacaktır.

Siyasi olarak da gelişmelerin kontrolü parti çizgisi temelindedir. Siyasi etkinlik, kitlesel örgütlülük ve eylemlilik, hizada bir güç kaybetmiş değil. Gelişigine ve derinliğine yayılma da söz konusudur. Dolayısıyla PKK'ın bir siyasi çözüm konusunda iddialı olan partidir. Bu partinin yürüttüğü hakim siyasetidir. Tümülde kitileyi etki altına alan, kitlesel siyasi olarak kazanan bir parti, bir başan söz konusudur. Dolayısıyla üretilen özel savaş senaryolarının gerçekleştirmesi şurada kalsın, bunların gerçek devrim senaryosu tarafından alt edilmesi şimdiden imkan dahiline girmiştir. Sahte bir siyasi çözüm diye getirmek istedikleri nedir? Çoğunluk bize karşı savdırdıkları o çok korucubazları ve yıllardır pırtı btmış bazı Kürt işbirlikçileri, parti içinde ortaya çıkardıkları veya kendi dergahlarında ettikleri bir tarafta kırıldılar. Şimdi bunların topu bir araya gelse, başlarına da bir hain veya işbirlikçi verile ve böylece "siyasi çözüme dayalı" denilse kaç para eder? Çünkü bir defa kitlenin tamamen parti öncülüğüne sonuna kadar bağlılığı var. Yurtsever-demokratik çevrenin ödünü bile göze alarak tümüyle partinin iradesini esas alarak durmuş söz konusudur. Yeni işbirlikçi-hain önderliklerin teşhir ve tercriti-ni çoktan sağlanmış söz konusudur. Dolayısıyla oluşturulacak yeni işbirlikçi oluşum için sadece başından öldürmeyeceğiz, yeni kullanacağımız bir oluşum olacaktır. Kürt Fe-

"1993'te epey çatışma var. Düşmanın ordusunun sonuçsuz kalmış olması hiçbir yıla kıyaslanmayacak kadar bu yıl açığa çıktı. Düşmanın bütün imha seferleri ve 'bu işi bu sene bitiririz' iddiaları da etkisizleştirildi. Halen Türkiye hükümeti, 'Terör hepimizin meselesidir, tek başımıza altından çıkamıyoruz, komşularımız dostluklarını kanıtlamalıdır; müttefiklerimiz artık işine girmelidirler, böylece PKK terörizmi artık uluslararası bir yaklaşıma ele alınmalıdır' diyor. Biliniyor ki eskiden böyle yaklaşımın yoktu. 'Bu bizim işimizdir' diyorlardı. Şimdi tam tersine, 'Hepimizin işidir' diyorlar."

Yani onun özel savaş zoru, ister Federe Devlet biçiminde kendini ortaya çıkarsın, ister işbirlikçi oluşumları biçiminde olsun, bir yerde kendileri açısından ölü, bizim açımızdan işe kullanılacak bir gelişme olarak daha şimdiden hissettiriyor. Bu nedenle düşman temkindir. "Yapsak mı, yapmasak mı" ikilemini yaşıyor. "Kürt reform olsun mu, olmasın mı? PKK'nın ezilmesinden önce mi olsun, sonra mı olsun, yoksa ezilmeden birlikte mi olsun" diye üzerinde düşünülüyor. Ama hiç umutlu değiller ve el bile sürmek istemiyorlar. Bu şundan ileri geliyor: Devrim ister direkt doğurdur, ister dolaylı doğurtur bütün gelişmeler karşılayabilecek bir mantiği, bir çizgiye sahiptir.

PKK bu işi başından itibaren biraz böyle ele alı sağlama bağlayan bir örgütlenmiştir adır, bir siyasetin ifadesidir. İster karıştırmaz, ister yamamızda yer alsın, bütün güçleri değerlendirmeye ve kullanmayı bilir. Nitekim parti içinde de birçok parti aleyhtar faaliyet geliştirildiğinde hepsini de kullanmayı bildik. Hatta ajan oluşumları bile, tam istenildiği gibi olmasa bile son tahlilde yine biz kullandık. PKK tarihine bakıldığında, düşmanın istihbarat çalışmalarının nasıl kulanıldığı ve bir yerde PKK'nın ciddi kritik dönmeleri doğur bir tarzda de değerlendirilerek açığı bilimektedir. İster poliseyle işbirlikçi çalışmaları, isterse özel savaşın değişik biçimlerde uygulaması olsun, tümünü sadece başarıya atılmışı değildir, bir de bunları lehimize kullanmış. En zor dönmelerde bile bunu başaran bir hareket, bir önderlik. Kuşkusuz oldukça kitütle buluşma bir işbirlikçi de çıkar, bir yurtsever de çıkar. Jirki aşiretinden bir Tahir Adıyaman'ın Kürtçülük yapması, aşiretinin yüzde doksanının da tutarı bir yurtseverleşme gelmesi emre olur. Elli tane işbirlikçi önder, eşitir beşin yurtseverin kendi yanbaşılar, kendi aşiretleri içinde ortaya çıkması demektir.

PKK çizgisinin gelişim özellikleri bugün bunu oldukça netleştirerek açığa çıkarmıştır. İşbirlikçi Federe Hükümet'in içinde daha fazlasıyla dostlarımızın oluşması, Güney kitlesinin tümüyle partiyi sempatisman hale gelmesi demektir. Bu da ortaya çıkmıştır. Kısacası şu ortaya çıkmıştır: PKK'nın çizgisinin özellikleri, çalışma tarzı, önderlik geçreği doğu uygulanan dayatılan bütün emperyalist-sömürgeci, işbirlikçi kompoları, araçları, yöntemleri boş çikarmakla kalmıyor, bunları kullanmasını da biliyor. Aslında bazı güçlerin "Çekik Güç PKK'ye çalışıyor" demeleri boşuna değildir. Gerçekte işe bu güç bizi tasfiye etmeye çalışıyor, ama biz örgüt içinde de tasfiyeciliği nasıl tasfiye ediyoruz, işte bu tasfiyeciliği gücü de tasfiye ediyoruz; hem de bunu devrim için kullanarak yapıyoruz. Türk solu-kun da tasfiyeciliği vardı; ama biz o solun tasfiyeciliğini de boş çikarmakla Türk halkının çıkarları doğultusunda çalıştık. Bu, hem hakkımızdır, hem de görevimizdir. Kırce geçreği gözardı ederek bir gücü doğu değerlendirmezsin. Hemen her güç de

"PKK bizi kullanabilir" telası içindedir. Evet, bir yerde insanlığa hayırlı bir kişi, bir ilişki varsa onu değerlendirmek açısından bu en isabetli bir yaklaşımdır.

Demek ki, yeni bir oluşum da ortaya çıkışa herhalde devrim için en iyi bir kazanç haline dönüştürmesini bileceğiz. Hiç şüphesiz bazıların tasfiye ederiz, bazıların da kontrol alırız. Bunlar da bizi tasfiye etmek, kontrolde almak istiyorlar. Biz kendi terörmüze dayanacağı ve tasfiyecileri son bir kez daha ummadıkları yerde ve biçimde tasfiye edeceğiz, gerisini de kontrol altına alacağız. Bu oldukça ileri bir gelişme adı da olabilir. Bu, olası bir gelişmedir. "Öyle oldu, olacak" demiyoruz. Muhtemelen böyle olacaktır denilebilir. Ama bu oynalar karşı da dedim gibi tam gerçek pratik-siyasi çalışmalarımızla hakimiz.

Siyasi çözüm yolunu dayatmış. Gerçek siyasi çözümün neye, nasıl dayalı olarak gelişmesi gerektiğini hem kamuoyumuza, hem savaştan güncümüzde, hem de doğu gücüne göstermiş. Bunun dışında bir siyasi çözüm mümkün değil (işbirlikçiler, bazı hanterler, itaflarları devreye sokarak PKK'ya çözdürmek, sömürme ya temelde bazı Kürt reformları dayatılacak isteniyor. Aslında bu tatlık kolay kolay söz konusu bile değildir. Bunlar ne kimseyi yönlendirebilirler, ne de kendileri bunu cesaret edebilirler.

Peki ne olabilir? Ne olacağı daha şimdiden bellidir.

Askeri yol onlar için bir yol olmaksızın gelişti, bizim için bir yol haline gelmiştir. Kağırdıkları siyasi çözüm yine esas itibarıyla bizim sahip çıktığımız ve oldukça da genilene başlatılma temelinde, onun koruması altında, onun zorulya yürüten bir çözüm yolu haline gelmiştir.

Hiç şüphesiz düşman inatçıdır. Zaten başbakanın "Ya bitecekler, ya bitecekler" biçiminde formulü etmek istediği de bu kır inattır. Tabii bu aynı zamanda bir gücölüğü değil, bir za-yıflığın sonucudur. İnat, kendi içinde zayıflığı, daha kolay boşvermişliği de içerir. Kendini, biraz da partisini kurmak isteyecekler, istiyorlar. Ama bu asla Türk siyasetinin, özellikle Türkiye halkının kurtulması olamaz. Çünkü bu, daha fazla Türk halkının tepkisi anlamına gelecektir. Bu da diğer bütün muhaliflerin tepkisinin gelişmesi demektir. Hatta koalisyona bile tepkisi anlamına gelir. Zaten daha şimdiden yaşananlar süreç biraz böyledir. Mevcut hükümet veya özel savaş, "yeni erde ne olabilir?" diye açılıyor. 1994'te özel savaşın işi nasıl yansıtılır veya yılda öneme üzerinde durulan ordu ne yapılabir?

Belli ki, 1993'te bu durumu yaşayan bir ordunun 1994'te fazla iddialı olması mümkün değil. Eğer kendi bir hata, yetersizlik içinde girmezsek, karışmazdık ordu gerilemeye başlayacaktır. Ordunun gerilemesi daha da trajik bir hal alabilir. O da bize, yani gerilla ordusuna vereceğimiz sağlam karşıya bağdır. Çok iyi geliştiğini bir gerilla ordusu 1994'te Kürt ordusunun başına büyük felaketler getirebilir. Hem de bunu sıçraması bir bi-

çimde getirebilir. Aksi halde kendi başına da bela hale gelebilir. Hemen belirtelim ki, özel savaş sadece sınırlandırmak kalmayacak, giderek çözülecektir.

Bu yeni özel ordu diye dayatılacak da özel timlerden farklı bir şey değildir. Özel timlerin de mevcut orduda daha fazla etkili olduğu söylenemez. Sayı fazlalığı onlar için daha fazla masraf ve hantalıke demektir. Dolayısıyla bu da bir çare değildir.

Koruculuk politikasının daha fazla geliştirilmesi düşünülmektedir. Özel timler için erilebilirler, ancak bu da eskisinden daha fazla işlevsiz olmak demektir. Daha fazla para yitcekler. Kısaca, sömürgecilerin başlarına daha fazla bela olacaktır.

"Teknik" diyorlar: o teknikin de fazla etkili olamayacağı ortaya çıkmıştır. Özellikle halkı bu savaş tekniğiyle tahrip ediyorlar. Köy bombalamaları, bombalarla bir yapıyor ki, bunlarla derinleşimin olumsuz yönden etkilenmesi şurada kalsın, halkın büyük tepkisini ortaya çıkması söz konusudur. Kürdistan halkı gibi yüz yüze, daha sert uyutulan bir halkın böyle sert darbelerle maruz bırakılması tepkisini açığa çıkması demektir. Nitekim şimdiki kadar da böyle olduğu ortaya çıktı. Kürt halkının tepkisi daha da fazla gelişecek, bu temelde savaş derinleşecek ve onu daha ciddi katilim, daha köklü mücadele, hesapları yapmaya gülecektir. Yaşanan süreç budur. Köy göçmelemleri halk derinliğini veya halk katilimini bir zayıflama gitmesi şurada kalsın, aksine daha da alevlendirilecektir. Kısaca bundan da mecut ummaları boşundur. Lehimize bir gelişme olacaktır. Kısaca vadede bazı zararlar yaşansa da sonuçta lehimize olacaktır.

Değindiği bir burjuva saflarında mutabakat da artık bozulmuştur. Bundan daha fazlasını artık geliştirme, gelişmeler artar. Zaten çözüme başlamıştır. Ve bu daha da hızlanacaktır.

Türk halkı üzerindeki etkinlik, zaten şimdiden aslında gitmeye biçiminde daha safahya ulaşmıştır. En sağdı diye tabir edilen halk kesiminde bile "bu hükümet gitsin" diye bağırıyor. Bu, çelişki gibi de gözükse, zaten PKK'ye tepki biçiminde de söylenir, aslında kiteller nezdinde bu hükümetin bu yolu taşıyamaz durumda olduğunu gösteriyor.

Bu tepkiler artacaktır. Askerliğe gitmeyenler ve özellikle ağır vergilerle birlikte halkın daha da artan tepkisi, kitillerin rejimden kopuşunu hızlandıracaktır. Her ne kadar Türkiye'deki devrimci örgütlenmeler buna önderlik edemiyorlarsa da bu kadar tepki ortami yine de devrimci gelişmeler hızlandıracaktır. Yani Türkiye halkı üzerindeki kontrol olsun, devrimci örgütlerindeki yayıflık olsun, hepsi bu yıl yapılacak ve biraz gelişme yoluna girebilecektir. Kaldı ki gerillanın bizim tarafımızdan metropolere, yani Türkiye'ye doğru da taşınması imkan dahiline girmiştir. En önemlisi bir tatlık hedef olarak Türkiye'nin kırsal

Devamı 23. sayfa

"Çizgiyi artık zafere götürmek gerekiyor. Bütün bunların olabilmesi umudu için devrim tasarsının, yıl perspektif-planlamasının gerçekleştirilebilmesi için parti militan ölçülerini tutturmak ve orulaşmak esastır. Bunun için de tam bir disiplinle, yetenekleri olan bir militanlıkla ve her koşul altında bunun gereklerini yerine getiren bir çalışma tarzıyla döneme yaklaşmalarımızı sağlamlaştırdır yürüsek, deneyimlere dayanarak diyoruz ki; başarı kesindir."

halk ilişkileri ve testine dayanma, donanma ve derüğe edinme, daha hepsinden daha önemlisi de parti öncülüğüne artık tam oturma, nicelikte sürekli büyüme, nitelikte sürekli yetkinleşme sağlama söz konusudur. Tarihimize baktığımızda, gerçekten en sonuç alıcı ve askeri yolla da en çok iddialı olabilecek bir gelişme aşamasına girebileceğimiz ortaya çıkıyor. Hatta denilebilir ki gerçek orulaşma, askeri yöntemle sonuç alma düşüncesinden ziyade bizim için imkan dahiline girmiştir. Artık zorla alanları parça parça düşürme ve genişletme karşılayabileceğimiz, sağlayabileceğimiz günlük çalışmalarımız.

Hemen her tek etkinliği ülke-de yayıyoruz. Önümüzdeki yıl yayıl-

dere Devleti gibi Güney'de çok iddialı olan bir oluşumu bile düşman açısından fazla umut bağlanılacak bir çözüm olmaksızın karşıladığımızı göre, bugün Kuzey'de oluşturulacak bir işbirlikçi oluşumu, daha fazla etkisizleştirip ve hatta devrimin lehine kullanırlarınamızı bileceğimiz bir oluşum haline getireceğiz.

Aslında devrimin şöyle bir özelliği de vardır; -ki bunu kendileri de değerdendiriyor- biz Türk devletine ebekli yapıyoruz. Bu doğrudur. Devrim bazen direkt kendi zorulya almadığı sonuc, düşmanın zorulya da ortaya çıkarabilir. Nitekim bizim birçok çalışmalarımızda bu da vardır. Zorumuzun yemediği yerde, düşmanın zorunu da lehimize çeviriyoruz.

Kürtlerde ihanet-III

Dersim: Efsanenin sonu, jenosis ve ihanetin kod adı Rayber

Ayıklama ve insanları kaçır-giderek düştü, iyice yerleşti ve 1936'larda gelindikinde bu sesler yavaş yavaş kesildi. TC, Kürdistan'ı parça parça düşürüyordu. Potansiyel insan-ayıklama eğilimi taşıyan yörelerde provokasyonlar hazırlıyor, galeyana gelen halkı kıyımdan geçirip teslim alıyordu. Sıra Dersim'e gelmişti. TC, Kocgiri'ni unutmamıştı. Kocgiri sendromunu uzun zaman üzerinden atamadığı için Dersim'e köklü yönelimi-yordu. Pülümür, Koçan gibi hareketlere girmiş, ama hep bozguna uğramıştı. Çünkü Dersim, tarihin hiçbir döneminde tam olarak teslim alınmadığı ve her gelenin sonuçta yenildiği bir yer olarak halkı bir üne sahip-ti. Dersim insanının direnişçi tavrı bu şöhretin esas nedeniydi. Ama 1936'larda Dersim, Kürdistan'da bir ada gibi kalmıştı ve ona yardım edecek ne ulusal, ne de uluslararası bir güç vardı ortada.

"Dahili işlerimizden em mühim bir safha varsa o da Dersim meselesidir. Dahilde bulunan iş bu yarıyı, bu kur-kunç çibani, ortadan temizleyip ko-parmak ve kökünden kesmek işi ne pahasına olursa olsun yapılmalı ve bu hususta en acil kararların alınma-sı için tam ve geniş selahiyetler veril-melidir." (M. Nuri Dersimi, Kürdistan Tarihinde Dersim, s. 259)

1936'da meclisin açılışında Mustafa Kemal'ın sarfettiği bu sözler Kür-distan için ölümlü fermanyodur. Gerekli kararın çıkıp çıkıp örtülmesine sağlandı, örtülmenin başına da Dersim ka-sabı General Abdullah Alpoğan ge-tilirdi.

1937 kıışında her şey huzurlu ve baharları birlikte kıyım başladı. Türk ordusu teslim alıyordu, önüne gelen her canlıyı her türlü silahla imha edi-yordu. Amaç insansız bir coğrafya yaratmaktır. Bu öylesine belirgin bir amaç-tı ki, görmeyen için kör olmak gerekirdi. Ama Dersim'de körler çoktu! Tarihsel hastalık olan parçalan-mışlık ve ihanet Dersim'de kendisini gösteriyordu. Sanki Dersim'in üzeri-ne bir galefil yukuşu çıkmıştı. Seyit Rıza oğlu Bra İbrahim'i kasap Alpoğan'a göndererek ahmaşma yo-lunu anıyor. Ama Bra İbrahim hem imha ediyor. M. Kemal'ın ağzından okunan TC'nin Dersim'e ilişkin tüm fermânı uygulanıyordu.

"Bu sıralarda Suriye'ye iltica eden Kürt vatanliden ve Hasanan asiret reislerinden Mehmet Emin Bey oğlu Feshî bir TC fedai müfrezesiyle Diyarbakır 12 km. mesafede Karaköprü mevkinde Türk karakollarına tesadüf esen olarak baskın yaptırmıştı. Ankara hükümeti bu hadiseyi dahi Dersim'e ilgili göstererek, Dahiliye Vekilî Diyarbakır'e kadar göndermiş ve Diyarbakır kolordusunda dahi Yu-sulan asiretine hücum ettirmişti. Diğer taraftan da Elaziz'den firka kumandan-ı İsmail Hakkî kuvvetleri Seyit Rıza'nın minkasına hücum başla-mışlardı. General Alpoğan, Kirgan asiretini iltica (kandırma)ya muvaffak olmuş ve bu galî asiret, Türk kuvvet-lelerine peşdarlık (öncülük) yapmıştı.

Seyit Rıza ile birlik olan Bahiyyar asireti de harbe giriyse mecur kal-mıyorsa, harp alanı genişlemiş ve müdahaleler Hozat'ın Bahiyyar, Yu-kan Abbas, Karabal ve Ferhat asiret-leleriyle. Nazimye ilçesinin Haydaran, Mazkert ilçesinin Dermenan ve Yu-sulan asiretlerinden okunan yedi asiret üzerinde şiddetlenmişti. Bakî (geri)

kalan asiretler ise, taralsız kalmışlar-dı." (Ağy, s. 237)

Galefil ve ihanet önce asiretler dü-zeyinde ortaya çıkıyor ve sinsi bir şe-kilde yayılmaya başlıyordu. Yedi asir-

Seyid Rıza

ret direniyor, bir asiret ihanet ediyor ve diğerleri omuz silkip galefil yuku-suna devam ediyor. Ama pozisyonla-rı ne olursa olsun, Türk ordusu olan arısına fark koymuyordu. Bunu an-ladıkları zaman da çok geç oluyordu.

"Tarihin acımasız cıvılcılarından bi-risi de millette, milî davasına hiya-net edenlerin, bizzat hesabına hare-ket ettikleri kuvvetleri tarafından ceza görmüş olmalarıdır ki, bunun bir mi-sali de Kirgan asiretinin akıbetidir.

Kirgan asireti, türlerin iflâtına-tına kaplıdır. Seyit Rıza'nın oğlu Bra İbrahim'i Türkinler hesabına kahepe ödürmüş oldukları hatırlarda olsa ge-rekir. İşte bu asiret dahi, Seyit Rıza ve Bahiyyar asiretleri kuvvetlerinin çekilmesinden sonra Türklerle güve-nerek yerlerinde kalmış oldukları-ndan, Türk kuvvetleri tarafından imha edilmiş ve reisleri Sait oğlu Salman ile karısı Hatice dahi, birçok işken-celele mecur kaldıkları sonra, Sin kö-yünde kurşuna dizilmişlerdir. Kirgan asiretinden okun kilaatı (birlikleri) arısına sığınan bile birer birer top-latılark, erkekler yerli yerinde, ka-dın, kız ve çocuklar samanlıklara ka-patılarak ateşle yakılmışlardır. İşte Türk güvenen ve millete hiyanet eden bu asiretin feci akıbeti..." (Ağy, s. 286-287)

"Silahlı asiretler dağlara sığınmak suretiyle arası kesilmeye topu ateş-ine ve uçak bombardmanına karşı korunmaya çalışıyorlardı. Teslim olan Mazkert ilçesinin Kureyan asireti ef-radı tamamen süngünden geçirilmişti.

Şehir ve köylerde ele geçirilen büt-ün Türk gençleri geceleri evlerinden kaldırılarak muhtelif şekillerde imha edilmişlerdi... 1937'de askere alınıp Türk bayrağı altında hizmet etmeye devam eden Dersimîli efrah dahi mesum olduğu kilaatlar arasından seçilerek istinasız kurşuna dizilmi-şti. Bunlar arasında, Diyarbakır kaçkarağahında askeri yazıcılık yapmakta olan kardeşim Hakkî Mah-fuzen Pertek ile merkezinin getirilmiş ve Dersim'de tutulan diğer kardeşle-rin Rıza ve İsmail ile birleştirilerek Mercimec mevkinde kurşuna dizil-mişlerdir." (Ağy, s. 319-20)

"Dersim minkasında bütün ma-nevralar şiddetle devam ediyordu. Teslim olan Karabal, Ferhat ve Pi-lovan asiretleri tamamen imha edi-

mişlerdir. Asiret reislerinden Kango-zade Mehmet Ali ve Aliser ağazade Cemîşt, Hozat caddesinde Mustafa Paşa Köprüsü'nde kurşuna dizilmiş-lerdi.

Bu asiretlere mensup kadın, çok-uk ve iltihaz samanlıklara doldurul-a-rak yakılmış ve öleden bir hüküme-te multi olan (boşun eğri) Pilo-vank ve Aşağı Abbas asireti efra-dı ve aileleri dahi in ve İncipa vadilerinde top-yekün kurşuna dizilmişlerdir. İrgan kö-yünde dahi bütün kız ve kadınlar top-latılark üzerlerine petrol serpilip feci bir surette yakılmışlardır. Hükümete ve ordu emrine teslim olan Şeyh Mehmed asireti merkezi Kheç kö-yüne gece bir baskın yapılmış ve bir tek kişi bile istisna edilmeksizin mit-ralyöz ve top bombardimanlarıyla büt-ün halk imha edilmiştir. Diğer merke-zinde Kürtler ve Karaca sayıtları halkı ailenleyle birlikte Hozat kırsal civarı-na getirilmiş ve makinalı tüfe ateşle-yile imha edilmişlerdi." (Ağy, s. 318)

Bu örnekleri asiretler düzeyinde teslimiyetin ya da İhanetin, direnen-lerden farklı bir muameleyle karşıla-şmadıkları ve ne kadar asayişli bir duruma düşürüldüklerini göstermek için seçtik. Dersim efsanesi bitirile-cekti, TC, hiçbir yaşama şansı bırak-mamıştı.

"Kureyan asireti dahi Seyit Rıza'nın yardımına karşı harba iş-tirak etmişti. Bahiyyar asireti reisi Şa-hin, harbi idare ediyordu. Hain Ray-ber, Bahiyyar asireti arasında bulun-duydu zaman, onun iflâtına kapıl-mış olanlardan Pirc'o'nun oğlu Hıdır'ın hakikaten haince salına geç-miş bulunduğunu hadiselel ispatla ge-çmekdi.

Şahin ağa, haftalarca yukuşuz kaldığından, o ki saat uyuma me-curiyetinde olduğunda Hıdır'a bildirilmiş ve kendisi yuancınca kadar nobr beklemesini teklif etmişti. Şahin uyk-uya dalar dalmaz melun Hıdır, Şahin'in başına bir kurşun sıkmış, onun şehit etmiş, hiyanet ortağı Bahiyyar'ı yaptığı gibi bu da Şahin'in başına kesmiş, doğrucu Hozat'a gide-rek Şahin'in başını kumandana tes-lim etmiş, kendisinin affedilmişini di-mişti. Fakat düşman hesabına katli-gi irtikap eden bu alçak ve arkaşağ Hozat'ın avdetlerinde (dönüşle-rinde), ölenleride pusu kuran şehit Şahin'in kardeşi ve amcazadeleri ta-rafından mitralyöz ateşleyle imha edi-lmişlerdi." (Ağy, s. 282)

İhanet ve hainin sonunu böyle an-latıyor Nuri Dersimi. Dersim direnme-

sini beyininden vuran ihanetleyle ünlü Rayber'i atlamak mümkün değil. Rayber'in ihanetinin büyüklüğünü kavramak için önce başka birini tanı-mak gerekirdi: Büyük Kürt kahrama-nı, aydını ve komutanı Alişer.

Alişer 75 yıl yaşadı ve elinde sila-hıyla şehit düştü. Bütün ömrü boyun-ca tek bir amaç uğruna hayatını ada-dı. Hiçbir mevki, kariyer, vaat, çıkar, rütbe onu yolundan döndürmedi. Dünyanın dışışatının erkenden farkı-na varmış ender Kürt aydınlarından biri olarak, Kürdistan toplumunu tari-hin doğru akışı içine sokmak ve Kür-dün adeta değişmeyen alınyazısı olan kölelik çemberini kırmak için Kürt halkının binlerce yıllık direnme gele-neğine yaslanmasını bildi. Her zaman halk hareketlerinin başında onu gör-mek mümkündür. 20. yüzyıl boyunca gelişen her türlü halk hareketinin içine mutlaka girmiş, ardından sözetirmeyi başarmış, boyunca idam fermanyası en küçük bir kapyaklık göstermeden en az kendisi kadar aydın ve yığıt olan karısı Zarife ile cepheden cepheye koşmuştur. Dersim, Kuzey Kürdistan'daki son direnme noktası-yı, TC, neye mal olursa olsun bu di-renme noktasında da böğmək istiyordu.

Ama kurşuna direnen iki insan var-dı: Seyit Rıza ve Alişer.

"Türkler teslim olan fakir ve silah-sız halkı tamamen imha ediyorlardı.

Bu sırada Seyit Rıza'nın kardeşi-nin oğlu Rayber, Hozat civarında Pe-hamî köyünde taralsızlığı ilanla ber-berler Türklerle temasını muhafaza ediyordu.

Kürt umumi elçikarı (kamuyozu) Saidk Mahmud için Türkler, Rayber'in Hozat'ın kaçarak ası kuvvetlerle iş-birliği yapmakta olduğunu resmî bir tebliğ ile imha ediyordu.

Rayber bir kısım maydoleyle ilk ö-nce Bahiyyar asiretineyle birleşmişti. Rayber, bir Türk casusu olarak Kürt-ler arasına girmişti. Ve Türk kuvvetle-ri hakkında elede ettiği istihbaratı gö-nü gününe Türklerle ulaştırmakta ol-duğunu anlaşılyordu.

Rayber amcası Seyit Rıza'ya ha-ber göndererek, elini öpüp af dile-mekte olduğunu, Türk hükümetinin planlarını anlamış olduğundan nefret ettiğini ve Türk ordularına karşı gar-pışacağı bildirirdiği. Seyit Rıza bu sözleri inanmadığını bildirmişti. Diğer asiret reisleri ise Seyit Rıza'nın bütün irtaz ve ısrarlarına rağmen, Rayber'e inamış ve baki cephesinde harb etmek üzere Rayber'in gelmesi-ne razı olmuşlardı.

Rayber tept ettiği plan mucibi-ne, Alişer'in idaresindeki minkıda amcazadelerinden olup alımda muvaffak olduğunda Miste Sure'nin o-ğlu Vankî Elendiyi yanına alarak Türklerle harba başlamıştı. Zaten Rayber'in harpçılığı, silahlışlığı, cesareti ve barbarlığı Kürtlerce ma-lum idi.

Harbin ağırlık merkezi Seyit Rıza'nın üzerinde olup, harp planları-na da Alişer tanzim ediyordu. Bu se-beple General Alpoğan'ın birinci ga-yesi Alişer'i imha etmektir. Bu gaye-nin husulini (oluşumunu) temin et-mek içindi ki, on beş gün müddette harba iştirak ettirilmişti. Kahpe ve kurnaz Rayber, Seyit Rıza'dan başka diğer bütün reislerin, hatta Alişer'in bile itimadını kazanabilmişti.

Seyit Rıza'nın karargah merkezi Halvon, Venk, Alişer'in ise Ağdat idi. Tuğk dahi eteğinde bir mağarada ale-vi bir sığınakı dahi vardı. Rayber her zaman Alişer ile temas ettiğinden, Seyit Rıza'nın bütün planlarına

vakıf olmuştu.

Daha fazla insan kanının dökül-mesini önlemek amacıyla, Seyit Ri-za, Alişer'in İran ve Irak'a iltica ede-rek, Fransa ve İngiltere hükümetle-rinin tavassutunu (aracılığı) dileme-sini kararlaştırmıştı. Bu karara vakıf olmuş olan Rayber, Alişer'in harp minkasından uzaklaşması mukarrer (kararlaştırılmış) olan günden bir gün önce sekiz silahlı arkadaşıyla birlikt Alişer'in ziyaretine gitti. Bu anı zi-yaretin sebebi soran Alişer'e aç, yorgun olduğundan birkaç saat istira-hat edeceğini söylemişti. Zavallı Alişer, misafirine yiyecek hazırlarken namert ve alçak Rayber üzerine apansız ateş etmiş ve bu emsalsiz Kürt kahramanını şehit etmiş. Şaşa kalan eşi, kendisini kocasının üzerine atarak, "Havale mın me kujın" (Aman arkadaşımı vurmayın) diye feryat et-miş ve ölmüş olduğunu görünce, ta-bancasını çekerek hain Rayber'e ateş etmiş, mermi Vankî Elend'iye isabet ederek cansız düşmüştü; al-çaklığın, sonuna kadar gitmeye karar vermiş olan Rayber silahlını Alişer'in emsalsiz eşine çevirerek onu da ko-casının üzerine cansız düşürmüştü.

Kürtlüğün ve insanlığın yüzkarası olan ve Kürdistan kurtuluş savaşları tarihinde adı ilelebed ilanacak olan Rayber, dimağlarında Kürt istik-lal ve kurtuluş güçleşlerini taşıyan Alişer ve rekilasının başlarını kestir-miş, tırbalara koymuş ve aynı günün gecesinde adı geçen minkadan ge-çenler mukarrer (kararlaştırılmış) pa-raları verip Türk minkasına geçmi-şti. Şehitlerin başları tanyanlar taraf-ından iyice teşkil edilikten sonra hain Rayber bunları iyice bizzat Elaziz'e getirmiş, resmi dairedesine Alpoğan'a teslim etmiş. Elaziz Türkleri bile bu hadiseyi nefretle kar-şılmıştır.

Ališer ve eşinin şahadeti, Seyit Ri-za ve Dersim asiretleri üzerinde pek derin bir teessür ve aksülmalıe mu-cip tepki nedeni olmuştu.

Rayber ise artık yulundeki mas-keyi atarak, açtıkça açığa Türk istih-baratı emrinde çalışmaya başlamış-tı." (Ağy, s. 274-277)

Ama Rayber hainlerin büyük ço-ğunluğundan uğradığı akıbetten, yani lanetli bir ölümün kurtulamazmış, bizzat TC'nin emriyle öldürülmüşti.

"Abdullah Alpoğan'ın terlip ettiği plan, Seyit Rıza'nın idamıyla ikmal edilmiş olduğundan şıra Rayber'e gelmişti. Örd emrinde hizmet gördü-rülen ve amcasının ve bütün Der-sim'in felaketine sebep olan Rayber düşman hesabına yaptığı hizmetlere mukafat olarak bizzat düşmanın, yani Türk genelkurmayının emriyle Teşkat mevkinde oğullarıyla birlikte kurşuna di-zilmişti.

Türkler Rayber'i kurşuna dizdikten sonra, Pehamî köyündeki evini işgal ederek milletin kanı pahasına Türk işbiratından alıp binkirdirdi binler-ce lirayı müsadere ve karsına birçok işkençeler yaptıkları Son Batı vıla-yetlerine sürgün etmişlerdi.

Her ırktan, her milletten hainler çı-kmıştı, fakat benliğine şahir, milî şere-fine kıskanç her millet sinesinde çı-kan bu gibi hainlerin adlarını unut-masını, ebediyen anılamamasını iste-miş ve hainlerin tasfiği adı yeni nesil-den hiçbir çocuğa koymamak suret-leyle bu ebedi unutmamıy termiş elçir.

Dinle Kürt babası! Kürt milleti da-hi, Rayber'in adını unutmali, onu ebediyen yaz etmemelidir.

Sakin bundan sonra çocukların-dan hiçbirisine Rayber adını koyma!

Bu ad, Türk adlarının ve ünvanlarının arasından silinmelidir. İhan Rayberê Kûrt milletinin vereceği mültîş çeşid budur. Bundan sonra bu ad ihanet ve açaqlığın mülteradî (eşanlamısı) olmuştur. (Agy, S. 294)

Evet Rayberler olmamalı Kürdistan tarihinde bir daha. Ama Rayberle-ni unutmamak, Onu Kürd breyinin bel-ğeline kazımak, bilinciği bir tepkiye dönüştürmek için her şeyi yapmalı. Bu açıdan Nuri Desirsim'nin bu teme-nisine katılmıyorduk. Rayber ve ihanet unutulmalıdır lanetlenmelidir.

Dersim jenosid tarihini kaydettiği en içgüç barıtkarlıktandır birisidir. Ama aynı zamanda derin bir galefit olmuştur. Kürdistan bağımsızlık müca-delesinin en dinamik kesimini ve öcölülüğü oluşturmaya gereken Derisim, maalesef bu tarihsel rolünü oynayamamış, Kürdistan'da gelişen büyük çalk halk hareketlerinin he-men hepsine mesafeli kalmıştır. 1925'te gelişen Şeyh Saî önderliğinde açıklanmış kapsamı ve örgüt-lülük düzeyi oldukça gelişmiş olma-sına karşın, Kürdistan'ın diğer alanla-rından ve özellikle de Derisim'den destek bulamamıştır. Aksine kemalist mezhep ayrılığını kullananlar bir kısım Derisim aşiretini Şeyh Saî kuv-vetlerine saldırmayı başarmıştır. Yine Derisim, Zazı anılamamasına çok sı-nırlı bir destek vermiş ve en gerekli-zamanda da galî göstererek desteki-gini kesmiştir. Bu nedenle TC soy-kırma yönelerken, Derisim kendisini destekleyecek kimsenin kalmadığını acıyla görmüştür. Derisim, Kürdistan tarihinin en acı veren sayfasını oluş-turmuştur. Bir halk önderi, saygın bir şah-siyet olan Seyit Rıza bile bu konular-da zaafa düşmüştür. Halbuki, hem Şeyh Saî, hem Zian'la diğer işgüçler kursaydı çok güçlü ve başan olası-lığı çok yüksek bir ulusal hareket yata-bilirdi. Seyit Rıza'nın şehit olması da aynı bir zaafıydı. Soykırım amacı artık hiç gizlenmeden ortaya koyan TC ile yalnızca sözlerle güvenerken, hem düşman alanında görüşmeye gitmesi de gösteriyor ki, TC gerçekliği o dö-nemin önderliği düzeyinde kavran-a-mamıştır.

20. yüzyıl Kürd önderliklerinin çok ilginç bir paradokstur. Bu, amaçla-rıyla örtüşmeyen pratikleridir. Bağımsızlık müca-delesinin çok özün bir yanı vardır. O da, düşmanla araya çok kesin bir çizgi, ayrılık noktası koymaktır. Bütün bağımsızlık hare-kaletlerinde egemen millet ve devlet ile ezilen millet arasında bir netleş-me belirir ve önderlikler buna vur-gu esas alır. Fakat 20. yüzyıl Kürd önderlikleri bunları hiçbir öneme ver-memiştir. Hep içlerinde gizli bir umu-du, TC'nin kendilerini yaşayacağı gibi bir fikri taşımışlardır. Yenilgileri-ni ana nedeni de biraz budur. Bu yüzden ister burjuva, köç-burjuva, ister sosyalist olsun Kürdistan bağımsızlık müca-delesinin önderlikleri-ni bu aynı ve netleşmeye öncelikle ele alıp çözümlenmeli, savasçılık ge-çile aralardanı benzerlik veya ay-nınlıkla tespit atılmalı şarttır.

Dersim'e ilişkin son değeriendir-mey Şeyh Hoca'ya bırakıyoruz.

"Derisim, muhtebe, nelişk olarak, nazi katiyalarla da dahil olmak üzere, dünyada eşine az rastlanan soykırım olaylarından biridir. Ana karnakında çocukların, emzikteki çocukların kat-ledilmesi, katiyaların özellikle çocukları hedef alması, çocukların ka-larının kesilmesi ve kuliclara takil-ması, bu jenosidin en önemli özelliği-dir. Gençlikleri, kadınların mağara-lara doldurularak zehirli gazlarla boğul-maları, mağaralara yakmaları için ci derecedeki olaylardır. Ne var ki, uluslararası denge nazı rejiminin de seçti edilip mahkum edilmesi getir-diği halde, kemalizmin Kürdistan'daki

eylemlerinin gizli kalmasını gerektir-miştir. Gerçekten ikinci Dünya Savaşı'nın sonuunda, gerek Churchill, gerek Roosevelt, gerek Stalin, nazi eylemlerinin deşifre edilmesinde müsterek gayret sarfetmişlerdir. Fak-ka kemalizmin Kürdistan'daki jeno-sid eylemlerinin gizli kalmasına ise, uluslararası denge açısından yarar görülmüştür. Çünkü Kürdistan ulusla-rarası bir sümürgendir. Kemalistler Kürdistan'ı dünyanın en büyük em-peryalist ve sümürgenci devletleri ile ortak politik, ideolojik ve askeri eylemlerde bulunarak sümürgelendir-mişlerdir. Bu konuda sadece Derisim devletinin değil, başka birçok devletin politikası üst üste çakışmaktadır. Böyle olunca Kürdistan üzerinde yü-rütülen eylemlerin gizli kalması da normal karşılanmalıdır. Türk, İngiliz, Fransız, İran, Irak, Suriye ittifakı başta TC hükûmetine karşıdır. Temel amaç or-tak sümürge Kürdistan'ı eşine denete-mekdir." (İsmail Beşikçi, Tunceli Kanu-nu 1935 ve Derisim Jenosidi, S. 95)

Yeni dönem: İhanet Kûrt bireyinde içselleştiriliyor

TC 1930'lara girerken çok net ve anlaşılır bir politikayı uygulamaya koymuştur. Tek ulus, tek pazar. Bu politikaya uymayan her şey istisnasız tasfiye edilecekti. Derisim, bu politika-nın askeri yönünün tamamlanmışlığını gösterir. En küçük birimne kadar Kürdistan'daki direnme mevzileri yok edilip askeri ısgal tamlandı. Kürd egemen sınıflarının elinde ne otorite, ne de askeri ve ekonomik güç kal-mıştı. Ya kaderlerini TC'ye bağlaya-ca, ya da yok olacaktı.

İsmet İnönü'nün yeni dönemi 19 Mayıs 1944 yılında yaptığı konuşmada şöyle ifade etmiştir:

"...Bundan başka Türk kültürü için-de yetsekere Türk milletliğiçik olmak isteyen her vatandaş için imkân kap-ları açıktır." (İ. Beşikçi, agy, s. 112)

Kürt egemen sınıfı teslim alınıcı, kıldırışa hale gelmişti, ancak Kürt bireyi henüz bu konuda değildi. Sıra Kürt bireyine gelirdi. Kürt bireyi teslim alınıp ihanet ettilerlekti. Bir halkı, di-ğerienden ayıran en temel özellikler di, ruhsal yapısı tarzı, yanı Kültür ve tarih bilimidir. TC, Kürdistan'da askeri zor temeline siyasal egemenliğin sağladıkları sonra, ikin-ci aşamaya geçti. Çok yönlü bir asimilasyon politika-sı yönü hizyla uygulamaya konuldu. En ücra köşelerinde kaçak geniş bir okul açılı oluştuldu. Kürtçe konuşmak sık sayıldı. Kürt gençler askere alınıp iki yıldan dört yıla kadar uzayan sürele-rde, hayattarı boyuna kullanmayacakla-ı asğılanma ve iğkencelerle Kürtleş-meye zorlandılar. Kürtlüğe ilişkin ne varsa yok sayıldı. Kürt olmak, asğılanmak, norlanmak, dışlanmak, iikel olmak, vahşi olmak "kuyruklu" olmak için yeterli bir nedendi. Tüm bu sıfat-lardan ve uygulamalardan kurtulmak içinse tek bir yol bırakılmıştı: Kürtleş-mek. Kürtleşmek istemeyen, Kürt kal-mak isteyen her Kürt bireyi uyartıl-kan, en temel insani haklardan yoksun kalmayı da gözde almak zorundaydı. Ya ölmek, ya Kürtleşmek. Kürt bireyi-ni tutacak hiçbir dahi kalmamıştı. Bu-yun eğitirdi, teslim alınıcı. Ve yıllar geçtikçe de derin bir ihanet batagını-nı içine çekilmeye başlandı. Türk ege-menlik sistemi eşine ender rastlanan bir tezgah kurmuştu Kürdistan'da ve her Kürt bu tezgahın çarkı kendisine ihanet ettirilirdi.

Bir dönem TC Adalet Bakanı Mah-mut Esat Bozkurt'un şu sözleri durum özetli gibirdi:

"...Bu Türk ülkesinde Türk olma-yanların bir tek hakları vardır: Türk milleteine köle olma hakkı, aslı Türk milleteine usaklık etme hakkı." (İ. Be-şikçi agy, s. 50)

1940'lara başlarken Kürdistan toplu-mu ve Kürt bireyi bu acı ve utanç ver-ci gerçekle karşı karşıyaydı. Yıllar geç-tikçe derinleşti ve eyle bir noktaya gel-di ki, Kürt sözcüğüne ağza almak bile, en hafifinden yıllarca hapishaneyi gö-ze almayı gerektiriyordu. Burada iki uzun alınıtıya durumu özetleyelim:

"Kürdistan'da hakim olan eğitim ve kültür Türk ulususunun çıkarlarına hizmet eden sümürgenci eğitim ve kültürdür. Kürdistan ulusal geçireğini yok etmeyi amaçlayan, bireyi, emeğine, halkına ve ülkesine karşı yabancılaştıran, şoven Türk milletliğiçik temelinde geliştirilen, sümürgenci Türk eğitim ve kültür politika-sıdır. Kürdistan'da geniş mali, kadro ve kurumsal olanaklara sahip olup, düş-en kesim üzerinde hemen hemen ha-kimiyet kurmuştur. Bu politika, özünde sosyal, ekonomik ve siyasal sümürge-çilik, beyin ve davranış alanında ta-mamlamaya, yani bireysel sümürge-çilik tamamlamaya dayanır. Bir avuç aydın taraflardan başlatılan ulusal kur-tuluş müca-delesi, bizde yüzbinlerce ila-de edilebilen sözsöz bir aydın kesime rağmen, başlatılmamışının nedenle-rinden birisi de beyinsel sümürgenciliktir. Objektif planda, ekonomik, sosyal ve siyasal planda geliştirilen sümürge-çilik, subjektif planda ülkenin düş-en breylerine meşru ve kabul edile-bilir bir düşün biçiminde yansıtılabil-ir, böyle bir sümürgencilik dünyada hiçbir güç yikamaz. İşte Kürdistan'da eğitim ve kültür politikasının peşinde koştuğu gerçek budur."

Türk insanına, kemalizmin "Msak-ı Milli" sınırları dahilinde "tek ulus, tek di" ülkesünü gerçekleştirmek amacı-yla ilkokuldan itibaren Türk tarihi, di, edebiyatı, sanatı, özümsetilmeye çalı-şılır. Başka sümürgelerde, örneğin zengin uluslar olan İngiliz ve Fransız sümürgelerinde bile görülmeyen, Kürdistan'da bir ve çeşilli olan "eğitim kurumu" bu amaçla açılmıştır.

Türk diline yapılan bu eğitim ve kültür sümürgencilik, Kürt dili ve kültü-rü üzerinde amansız bir baskı kur-muştur. Kürtçe ile okuma-yazma, Kürt tarihini, edebiyatını, sanatını araştırmaya ve yayma, tamamen yas-aştırılmış. Tüm dillerde müzik yapılar, ama 15 milyon insanın kendi diline, sanatını içlesimene izin verilmez. Bu gerçekler bize Kürt sümürgenciligi-ni, düşünlüğüğünden de daha denin olduğunu gösterir." (Kürdistan Devri-minin Yolu, s. 83-85)

"Cumhuriyet döneminde direnişleri tamamen kırılan Kürtler üzerinde art-ık istenilen politika uygulanabildi. Politikalarından birisi de yirmi yaşla gelen her Kürdün, dönemlere göre 2-4 yıl arası zorunlu askerlik hizmetidir. Kürtler Türk ordusunda, sadece köle gibi en zor görevleri yerine getirmek için er olabilirler. Komuta kademele-rinde hain ve ajan Kürtlerden başka tek Kürt yoktur. Türk burjuvazisinin ordu üzerinde mülhak bir denetimi vardır. Orduya alınan Kürt köylüler doğuklarında bir pişman ettirilerek ve iyi bir "vatan dersi" aldiktan sonra memleketlerini geri gönderilirler. As-kerden aldığı robotlaştığı olarak dö-nen Kürt köylüleri, yasaklıların sürece askerlik anlarını anlatarak çevrele-rine Türk şovenizminin zehirlerini sa-caırlar. Kürtlere bu şekilde boyun eğ-dirilip sümürgenci ordunun önemli bir askeri gücünü oluşturan adeta ken-di kendilerine ihanet ettirilimleri Türk sümürgenciligi-nin en kaba ve canice yöntemlerinden birisidir. Bir bakıma Türk sümürgencilik adına Kürdistan "Kürdistanlar tarafından" ısgal edil-di." (Kürdistan Devriminin Yolu, s. 91)

Doğu ve Güney Kürdistan, iikel milletliğiçik ve ihanet

Kuzey-Batı Kürdistan'da ihanet bu boyutlara vardırıırken, diğer parçalar-

da farklı bir gelişme çizgisi vardır. Os-manlı İmparatorluğu'nun yıkılışından sonra İngiliz ve Fransızların elinde ka-lan Güney Kürdistan ile İran'ın elinde kalan Doğu Kürdistan'ın, Kuzey-Batı Kürdistan ile aralarında büyük farklılık yoktu. Ekonomik, sosyal ve siyasal açıdan bir bütünlük oluşturalarıyordu. Lozan'dan sonra Kürdistan'ın dö-rde bölünmesi üzerine gelişme çizgileri farklılaştı. TC, özel savas yöntemle-ri ile kendi egemenliği altındaki parçada Kürt egemen sınıflarını teslim almayı başarmıştı. Fakat diğer parçalarda böyle bir özel yöntem görülmekteydi. Buralarda sümürgencilik Kürdis-tan'ın toplumsal yapısına fazla dokun-madan talan ve yağma dönük bir politika izlemiş. Kürt egemen sınıfları-la uzlaşma yolunu seçerek yaşamları-na izin vermiştir. Fakat bundan ölesine girmek isteyenlere izin vermemiştir. Bu durum giderek 20. yüzyılın başında belirleşmeye başlayan milliyetçilik ve iikel bir şekle sokmuştur. Aşiretçilik toplumsal yapının devamı-na yeterli görülmüş, daha ileri bir geliş-me engellenmiştir.

Simko, Berzenci ve Mahabad

Doğu ve Güney Kürdistan'da par-çalanılamadan sonra kaçda değer iç hareket gelişmiştir. Sev'de dayanarak bağımsızlık ilan eden Simko hareketi ve 2. Dünya Savaşı sonrası SSCB desteği ile kurulan Mahabad Kürt Cumhuriyeti. Her iç hareket de çok kısa sürede bastırılmıştır. Bu bastır-mada emperyalistlerin ve sümürgenci devletlerin rolü büyüktür. Fakat on-dan da önemlisi Kürtlerin kendi içle-rindeki parçalanmışlık ve ihanetlerin varlığıdır. Bu durumun varlığı önderlikler güçsüz kılıyor, belli bir nokta-dan öteye gidile ulusal birliği sağla-maları engelliyordu.

Örneğin Şeyh Mahmut Berzenci Güney Kürdistan'da sınırlı sayıda aşiretlerin desteğiyle angilizlerle anlaşmaları istemiyalarak kendini kral ilan etmiş, yedi kişilik bir hükümet oluşturmaya başlamıştı. Berzenci, den-gelerini değışimesi sonucu dayandırdı aşiretleri bile desteğini kaybetmiş, ihanete uğramıştı.

Aynı dönemde Doğu Kürdistan'da ortaya çıkan Simko hareketi de önemli izin bırakmış, ama Berzen-ci'nin akbetedilen kurtulmamıştı. Simko önderliği güçlü ve çağdaş bir önderlik olmasına karşın, kararı bir direniş sergilemiş. Yapılan çok vahim politik yanlışlar bu hareketi fe-lakete uğratmıştı. Örneğin ittifak alınması gereken Asurların kişisel in-kamla hırsıyla katledilmesi ve İran'daki güçlü halk hareketiyle işbirlik kuruluması gibi yanlışlar bu fe-lakete zede beşelerdi. Bu sebeplerin yanı sıra Berzenci'nin emperyalistlerin zaten İran, Rusya ve Türkiye arasın-da sıkışmaya başlanın bu hareketi geleceksiz gömleri yüzünden göz-den çıkarmaları. Simko'nun kariz-matik önderliği altında bir araya gel-miş Kürt aşiretlerinin ihanetine ulı açmıştı. Bu aşiretlerin tarzı kalma-lıyın veyan İran Şahı ile işbirliği yap-maları sonucu Simko hareketi yenil-miştir.

2. Dünya Savaşı süresin İran, İn-giltere ve Sovyetler Birliği taraflarında ısgale uğramıştır. Kuzey İran Sovyet-ler. Güney İran ise İngiliz egemen-liğinde kalmıştır. Savaş sonunda Sovyetler kendi etki alanlarını geniş-letilmek ve kalıcılaştırmak için bazı hareketler geliştirmişti. Bu çerçe-veye Güney Azerbaycan'ın, Sovyet Azerbaycan'ı ile birleştirmek için yeni bir cumhuriyet kurdu muştur. Aynı sü-reçte 1940'larda başından beri belli bir örgütlenme çalışması yürüten Kürt egemen sınıfları da, Sovyetlerin bu politikasından yararlanmak için

devletleşme amacına yönelmışlerdir. Bunun ön hazırlığı olarak 1942'de kurulan Komala örgütü 1945 Eylülünde Kürdistan Demokrat Par-tisi adını aldı. 22 Ocak 1946 tarihinde ise SSCB'nin desteğiyle Mahabad Kürt Cumhuriyeti ilan edildi.

Fakat bu cumhuriyet oldukça sıradı-sı, deyim yerindeyse garip bir cum-huriyetti. Modern bir devlet gibi gö-rünmesine rağmen esasında bir aşiretler federasyonuydu. Doğu Kürdistan'daki yaklaşık 20 aşiret bu cumhuriyette veya partide temsil edili-yordu. Birbirleriyle feodal içi düzeyi ge-ni ve milliyetçilik, feodal çarkı ortaki-ğuna denk düşüyordu. Ne ulusal, ne de uluslararası çağdaş temellere otu-rabilmişti. İç dinamikten çok Sovyet desteği ile ayakta duruyordu ve ka-deri tümüyle buna bağlıydı. Çünkü ne İngiltere ve ne de ABD böyle bir devletin varlığına ihtiyacı duymuyor-lardı. Savaş içinde ve sonrasında ga-lip devletin kendi çarkı alanlarını uygun olarak düzeltti: paylaşmaları sonucu. İran'ın savas öncesi statusu iade edildi. Bunun anlamı Güney Azerbaycan ve Mahabad'ın kendi başlarına çaresine bakmalarıydı. Sovyet ordusu çekildikten İran ordusu ilerliyordu. Yaklaşık 15 il süren Ma-habad Kürt Cumhuriyeti yenilgi yıkl-dı. Direnme gösterilmedi. Dahası gösterilmek istenmedi. Çünkü Sov-yetlerin çekilmesinden sonra aşiret-le-rin büyük bölümü cumhuriyetten des-teklerini çekmişlerdi.

Çokşün nedenleri bir daha ir-delemekle fayda var. Öncelikle cum-huriyetin kurulmasındaki Barzanli'nin rolüne değinelim.

Barzaniler

Barzani aşireti 19. yüzyılın ortala-rında ortaya çıktı. Küçük bir aşiretti. Ama gerek savasçılıkları ve gerekse de İslam dünyasında büyük etkileri olan Nakşibendi Tarikat'ın liderliğini yapmaları onlara büyük bir prestij sağlıyordu. 19. yüzyılın başında Şeyh Abdüsselam Barzani Osmanlıya karşı ayaklanmış ve önemli bir başarı sağlamıştı. Ama sonunda yenilmiş ve Musul'da asılmıştı. Bundan sonra aşiretin liderliğini kardeşleri Şeyh A-hmet ve Molla Mustafa almışlardı. Şeyh Ahmet din ve politik liderli-ği sürdürürken, küçük kardeş Molla Mustafa askeri meselelere çok mu-buluyordu. 1931 yılında, İngiltere'nin İrak'tan çekilip yönetimi Araplara b-rakmasından bir yıl önce, Araplar Güney Kürdistan'a çik-düzene vermek ve bağımsız yaşayın aşiretleri ve öze-likle de Barzanileri denetim altına a-mak için askeri seferler düzenlemeye baş-ladılar. Araplarla hareket eden Kürt liderlerden Şeyh Reşit Lolan da Barza-nilere olan düşmanlığı nedeniyle bu seferlere katıldı. Ancak Molla Mustaf-a Barzani önderliğinde savasçın Kürtler Arapları yenilgiye uğattılar. Devreye İngilizler girdi. Uçaklarla bombaladılar. Ancak bu da bir sonuç vermedi. Car-pazmalar ve bombalamalar 1932'de de sürdü. 1932 yazında İngiliz uçaka-rı Barzan bölgesini bombalamaya baş-layınca Şeyh Ahmet Türkiye'ye ge-çti. Drenme yenilmiştir. Şeyh Ahmet 1935'te TC taraflarında İrak'a gen-erildi. Teslim olan Molla Mustafa ile birlikt-e Süleymaniyeye de mecbur iskana ta-bi tutulup çöçmeleri için masa baş-ladılar. Barzani kardeşlerin hapisha-neye gönderilmemeleri veya asıl-mamaları ana nedeni, o dönemde Irak devleti içinde Kürtlerin önemli bir yer tutmaları ve Barzanileşme sıkı paki-matıydı. Ayrıca Irak ordusu içinde pek çok Kürt subay da ya gizli bir Kürt örgütüne üyeydi veya milliyetçiydi.

1943 yılında Molla Mustafa Süleymaniyeye den kaçarak tek Bar-zan bölgesine geçti ve hemen bir

ARGK, 1993'ün zorlu mücadelesini başararak 1994'ÜN ZAFERİNİ DE HAZIRLADI

25 Kasım 1993

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 3 askeri araç imha edildi.

■ Gerillaların Cizre'ye yaptıkları baskında hükümet konağı, PTT, karayolları binası, MIT binası, polis binası ve nüfus dairesi ağır silahlarla tarandı.

■ Silopi'ye bağlı Hasena ve Xinis köyleri düşman tarafından boşaltıldı.

■ Gerillalar Metina mıntıkasında TC güçlerine ait bir helikopteri düşürdü.

■ Gerillaların Bingöl'ün Séyrek köyüne düzenledikleri baskında 4 kontra elemanı öldürüldü. **Ağit (Sipan PAMUK, Silvan-1969, 1991'de katilima, takımı komutan yardımcısı) adlı gerilla da şehit düştü.**

■ Düşman güçleri Kul'p'un Reşika, Baska, Xeşika köylerini boşalttı.

■ Gerillalar Batman'da Refah Partili ve aynı zamanda kontra elemanı olan 3 kişiyi cezalandırdılar.

■ Batman'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 polis öldürüldü.

■ Gerillalar Kozluk'un Pelkê köyünde 1 ilkokulu yaktlar.

■ Gerillalar Dersim'de 1 kontra elemanını cezalandırdılar.

■ Gerillalar Kirtalan-Sirt yolunda düşmana ait 1 panzeri imha ettiler.

■ Gerillalar Beşir'de inşaatı yeni biten 1 karakolu imha ettiler.

■ Mava-Derhave köyünde 7 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Hızro'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 korucubaşı ve 3 asker öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü.

■ Malazgirt'in Piranlı köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 gerilla şehit düştü. 1 gerilla da esir düştü.

■ Gerillalar Sason'da 1 korucuyu cezalandırdılar.

■ Batman'da **Nuri Çoban** (42) adlı yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

26 Kasım 1993

■ Gerillaların Çemişgezek-Elazığ yolunda düşman güçlerine atıkları pusuda 1 üsteğmen, 2 uzman çavuş ve çok sayıda asker öldürüldü. 1

adet B-7 ve 1 adet kalaşnikofa da el konuldu. Çatışmada 5 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri: **Seyit Rıza (Yusuf MER, Ovacık-1971), Bager (Mesut YILDIZ, Varto-1973), Erdal (Emin ÇAKAN, Şırnak-1968), Kendal, Berxwedan.**

■ Kato dağılarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmalarda 2 üsteğmen, 1 asteğmen, 7 korucu ile 15 asker öldürülürken, 3 helikopter de düşürüldü. Çatışmalarda 7 gerilla da şehit düştü.

■ Gerillalar Kızıltepe'de TC'ye ait bütün bankaları ateşe verdiler.

■ Gerillaların Sason'un Cilxaz köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu öldürüldü. 2 korucu da yaralandı.

27 Kasım 1993

■ DEP Tatvan İlçe Başkanı **Niyazi Özdemir**, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Mersin'de gerillalarla polisler arasında çıkan çatışmada 2 polis yaralandı.

■ Adana ve Mersin'de TC güçleri PKK'nın kuruluş yıldönümü kutlamalarına katılan 400 civarında yurtseverin gözaltına alındı.

■ Gerillaların Savur'un Şatîh köyüne düzenledikleri baskında 4 korucu öldürüldü.

■ Kul'p'un Kanika köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü.

■ Ergani'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Nerxoz ve Bahar** adındaki gerillalar şehit düştü.

29 Kasım 1993

■ İstanbul'un Gaziosmanpaşa, Beşyüzevir, Emek Mahallesi, Maltepe ve Ümranyeye'de PKK'nın 15. kuruluş yıldönümü vesilesiyle ERNK bombalı saldırılar gerçekleştirdi.

■ Refah Partisi Maltepe ilçesi binası ERNK tarafından bombalandı.

■ Özgür Gündem gazetesi Van dağıtıcısı **Adnan Işık**, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Batman'da **M. Raci Değirmenci** adlı yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Bestler'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 yuzaşba öldürüldü.

■ Güney Kürdistan'ın Barzan mıntikasının TC güçleri tarafından bombalanması sonucu 3 kişi öldü, 6 kişi de yaralandı.

■ Gerillalar Tatvan'ın Tülü ve Xiyaretê köyleri ilkokullarını yaktlar.

■ Dersim'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 25 asker öldürüldü. 30 asker yaralandı. 3 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri: **Fer-**

daki yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Erul'ta gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü. 9 asker de yaralandı.

■ Batman'da **Musa Dürü, Yahya Çilöğü, İsmet Demir** adındaki yurtseverler, kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillalar Batman'da 2 kontra elemanını cezalandırdılar.

3 Aralık 1993

■ Gerillaların İdil'in Arabkir köyü yolunda döşedikleri mayına çarpan 1 panzeri imha oldu.

■ Gabar'ın Tola Mémira köyünde 1 ajan cezalandırıldı.

■ Gerillaların Şırvan'ın Gund Kevir köyü yolunda döşedikleri mayına basan 3 korucu yaralandı.

■ Gerillalar Hanî'nin Nerip köyüne

man (**Ahmet TETİK, Pazarcık-1971), Partizan (Ahmet ..., Silvan), Aslan (Hasan GOK, Pertek-1963, manga komutanı).** Çatışmada ele geçirilen malzemeler şunlardır: 2 adet G-3, 2 adet raktı, 15 adet G-3 şarjörü, 320 adet G-3 mermisi, 40 adet kalaşnikof mermisi, 3 kalaşnikof şarjörü, 2 adet sırt çantası, 64'lük M-16 şerdi, 1 adet teliş bombası, 5 adet su matarası, 2 adet askeri yelek, 2 adet gece dürbünü, 2 adet yağmurluk, 6 adet bomba atar, 3 adet telsiz aküsü.

■ Gerillalar Kozluk'ta 2 ajansı cezalandırdılar.

30 Kasım 1993

■ Gerillaların Kirtalan'da yola döşedikleri mayına basan 8 korucu öldü.

■ TC güçlerinin Güney Kürdistan'ın bombalamaları sonucu 3 gerilla yaralandı.

■ Gerillaların Kerboran'da yola döşedikleri mayına çarpan YSE aracı imha olurken, aracı şoförü ve köy muhtarı da öldü.

■ TC güçleri Malazgirt'in Kêranîx (Gûlağ), Nordin (Nurettin) ve Tenderek (Hasretîpınar) köylerine düzenledikleri baskında 50 evi ateşe verdiler.

■ Bitlis'in Kêrs (Kırkkaya) köyünde 5 yurtsever kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillaların Kerboran'ın Kevsorkê köyü yolunda döşedikleri mayına basan 6 korucu öldü.

■ Gerillalar Çukurca'da koruculara ait 32 adet kalaşnikof, 2 adet tabanca, 85 adet kalaşnikof şarjörü ve 2000 adet kalaşnikof mermisine el koydu.

31 Kasım 1993

■ Batman'da **Aydın Eroğlu** adın-

■ Gevaş'ta 3 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

1 Aralık 1993

■ Nusaybin'de **Rıdvan Ağırman** isimli yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillaların Pervari'nin Okçular köyü karakoluna düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü, 2 astsubay, 2 uzmançavuş ile 5 asker yaralandı.

■ Bismil'e bağlı Birik köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 gerilla ve 3 milis şehit düştü. 1 astsubayla, 4 asker de öldürüldü.

■ Gerillaların Kerboran'a bağlı Hêstrekkê köyü yolunda döşedikleri mayına basan koruculardan 6'sı öldü. 3 korucu da yaralandı.

■ Gerillaların Çemişgezek merkezine düzenledikleri baskında Belediye Başkanı, devletle işbirliği içinde olan 2 öğretmen ve 3 kadın yaralandı.

2 Aralık 1993

■ Gerillaların Midyat-Dargeçit yolunda döşedikleri mayına basan 6 korucu öldü.

■ Gerillalar Digo'rdaki PTT'ye ait 1 aracı imha ettiler.

■ Gerillaların Uludere'nin Şivê Karakolu'na yaptıkları baskında çok sayıda asker öldürülürken, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Genç'in Hurşit köyünde düşman güçlerine atılan pusuda 1 korucu öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Batman Kozluk yolu- na keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Mûdahaleye giden düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü, 3 korucu ve 10 asker de yaralandı.

düzenledikleri baskında çok sayıda korucu öldürülürken. **Rûstem** adındaki gerilla da şehit düştü.

■ Gerillaların Mişarê'nin Girdara mıntıkasında yola döşedikleri mayına basan 4 asker öldü, 6 asker de yaralandı.

■ Gerillaların Silopi'nin Kerya Reş Taburu'na düzenledikleri baskında çok sayıda asker öldürülürken, **Akif** (manga komutanı) adlı gerilla şehit düştü. 3 gerilla da yaralandı.

■ Baskında 1 adet MG-3 şerdi, 1 adet orta otomatik silah, 3 adet B-7, 15 adet B-7 roketi, 3 adet B-7 çantası, 11 adet el bombası, 1 adet G-3 şarjörü, 1 adet G-3 roketi, 1 adet el telsizi ve 1500 adet G-3 mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

■ Gerillaların Baykan'ın Gundo köyü yolunda döşedikleri mayına basan 4 korucu yaralandı.

4 Aralık 1993

■ Bingöl'ün Adaklı ilçesinde gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 subay, 3 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı. Düşmana ait 1 helikopter de yara aldı. Çatışmada **Xebat** adındaki takım komutanı ve ismi öğrenilemeyen 1 gerilla şehit düştü.

■ Gerillalar Gabar'ın Tola Mémira mıntıkasında 1 ajansı cezalandırdılar.

■ Diyarbakır'da **Esat Günay** (22), kontra elemanları tarafından katledildi.

■ Gerillaların Pervari'nin Tiryân Karakolu'na düzenledikleri baskında 13 asker öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü. 3 gerilla da yaralandı. Baskında 2 adet MG-3 orta otomatik silah ve çok sayıda askeri malzemeye el konuldu.

■ Bingöl'ün Adaklı mevkinde gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü.

SERHAT EYALETİ

17 Mayıs-17 Ekim 1993 eylem bilançosu

- Toplam eylem sayısı: **135**
- Ölü asker sayısı: **384**
- Öldürülen özel tim, polis, kontra: **47**
- Öldürülen korucu ve ajan sayısı: **96**
- Yakılan araç sayısı: **40**
- Düşürülen helikopter sayısı: **2**
- Ele geçirilen malzeme sayısı: **5056**
- Yakılan okul sayısı: **6**
- Kesilen yol sayısı: **12**
- Düşmanın katlettiği yurtsever sayısı: **37**
- Şehit düşen gerilla sayısı: **32**
- Yaralı gerilla sayısı: **12**
- Esir düşen gerilla sayısı: **1**
- Halk eylemlilikleri: **10**

■ Bulanık'ın Alikotka köyünde halkla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 özel tim öldürüldü, halka ait 17 ev de düşman güçleri tarafından yakıldı.

5 Aralık 1993

■ Gerillaların Han'ın Nerup köyüne düzenledikleri baskında 5 asker öldürüldü. 1 gerilla da şehit düştü. Daha sonra gerillalar 5 korucu yakınına gözetlince öldürüldü.

■ Gerillalar Çemişgezek'te 1 ajansı cezalandırdılar.

■ Derik'in Altı köyünde **Şehmus Geçer** adlı yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

■ ERNK Marmara Komitesi, İstanbul'un Pendik ilçesi Üstüncayınca mevkinde 1 okulu yaktı.

■ Diyarbakır Özgür Gündem gazetesi dağıtıcısı **Mehmet Sencer**, kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillalar Botas tesislerine ait 3 direği imha ettiler.

■ Gerillaların Xırabê Rıpın-İdil yolu boyunca döşedikleri mayına basan 2 korucu yaralandı.

■ Gabar ve Çıray çevresinde bulunan Zınga, Zenga ve Şıkaka köyleri düşman güçleri tarafından boşaltıldı.

6 Aralık 1993

■ Gerillalar Sırnak-Eruh yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde TC ile işbirliği içinde bulunan 6 devlet memuru gözaltına alındı.

■ Şemdinlin Kelet köyünde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 1 korucu da gözaltına alındı.

■ Ovacık-Ağaçpınar köyünde 2 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Gerillalar Kızıltepe'de 4 jeneratör ve 1 su deposunu imha ettiler.

■ Ergani'de 1 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

8 Aralık 1993

■ Silopi'nin Bılıka ve Silip köylerinde toplam 5 yurtsever, kontralar tarafından katledildi.

9 Aralık 1993

■ Gerillaların Ömerli'nin Xoxe köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu öldürüldü.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 polis öldürüldü. 1 polis de yaralandı.

10 Aralık 1993

■ Derik'in Metina köyü korucuları ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 korucu öldürüldü.

■ Gerillaların Kızıltepe-Mardin yolu üzerinde bulunan bir şantiyeye yaptıkları baskında şantiyeye ait 6 araç yakıldı, 3 telsiz de el konuldu.

11 Aralık 1993

■ Gerillaların Kızıltepe'nin Xurs Karakolu'na düzenledikleri baskında 8 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Silvan'ın Harşen köyüne düzenlediği baskında koruculara ait 2 ev ateşe verildi.

■ Silopide düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 milis ve 1 gerilla şehit düştü.

12 Aralık 1993

■ Silopi'nin Gite köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü.

■ Cizre'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 13 asker, 2 polis, 3 kontra elemanı ve 5 korucu öldürülürken, 2 gerilla da se-

50'nin üzerinde düşman askeri öldürüldü, 4 gerilla şehit düştü. 6 gerilla da yaralandı. Baskında 1 adet BKC silahı, 3 adet G-3 ve 1 adet telsiz ele geçirildi.

14 Aralık 1993

■ Gerillaların Uludere'nin Zediyan köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu gözaltına alındı. Koruculara ait 95 kuyuna da el konuldu.

■ Gerillalar Milî Kerya Karakolu'na erzak taşıyan bir kamyonu el koyarak kamyon şoförünü de gözaltına aldılar.

■ Gerillaların Sason'un Erimli köyünde düşman güçlerine atkılarını pusuyla 11 subay toplam 20 asker öldürdü. Baskında 5 adet G-3, 1 adet telsiz, 5 adet şarjör ve 150 adet mermiye el konuldu.

■ Arıcık'a bağlı Weşin köyünde gerillalarla korucular arasında çıkan çatışmada 3 korucu öldü. 6 korucu da yaralandı.

15 Aralık 1993

■ Güçlükonak'ta korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 5 korucu öldürüldü.

■ Gerillaların Suş köyüne yaptıkları baskında 4 korucu öldürüldü, 5 korucu da yaralandı.

■ Gerillalar Sırnak'ta koruculara ait 350 kuyuna el koydular.

■ Güney Kürdistan'da KDP aleyhinde protesto gösterilerinde bulunan kitlenin üzerine açılan ateş sonucu 9 kişi öldü, 120 kişi de yaralandı.

16 Aralık 1993

■ Gerillalar Sırnak-Eruh yolunda 1 korucuyu gözaltına aldılar.

■ Maraş'ın Ekinözü ilçesinde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü, 1 gerilla şehit düştü.

■ Şirvan'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldürülürken, 5 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kimlikleri şöyledi: **Salih** (Hizan, takım komutan yardımcısı), **Welat** (Pervari, takım komutanı), **Havar** (Güney Kürdistan, manga komutan yardımcısı), **Rüstem** (Mardin, savışçı), **Fırat** (savışçı).

■ Arıcık'ta düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Zorlu** isimli gerilla şehit düştü.

17 Aralık 1993

■ Gerillaların Bingöl'de tren rayla-

rını sökmesi sonucu 1 tren raydan çıkararak devrildi.

■ Kulpa'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 asker öldürüldü.

■ Bingöl'ün Çavuşlar köyünde 2 korucu gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Kızıltepe'de 1 kontrabazı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Ağrı'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Düşman güçleri Omeryan da Kurukê Çeto köyünü yaktı.

■ Gerillalar Kızıltepe'de Yem Sanayi Fabrikası'nı yakdılar.

■ Gerillalar Tatvan'da 1 ilkokulu yakdılar.

18 Aralık 1993

■ Gabar'a bağlı Şıkaka köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Gabar'ın Gundikê Şêx Karakolu'na yaptıkları baskında 4 asker öldürüldü.

■ Gerillalar Tatvan'ın Çayar mıntıkasında televizyon radyolink santralini imha ettiler.

■ Gerillalar Hizan'ın Gavistan köyü ilkokulunu yakdılar.

■ Gerillaların Uludere'nin Şivet yoluna döşedikleri mayına basan 7 asker öldü.

19 Aralık 1993

■ Gerillalar Silvan'ın Malabadi köyünde elektrik trafosunu ateşe verdiler.

■ Gerillalar Tatvan'ın Sırsas köyü ilkokulunu yakdılar.

20 Aralık 1993

■ Sason'da gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 9 asker öldürüldü.

■ Bingöl'ün Serhan köyünde 1 işbirlikçi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Cudi'nin Serêdehlî köyüne baskın düzenleyen gerillalar düşmana ait 1 adet lav, 3 adet havan roketi ve 2 adet bombaya el koydular.

21 Aralık 1993

■ Gerillalar Eruth'a 4 korucuyu gözaltına aldılar ve koruculara ait

150 kuyuna da el koydular.

■ Gerillalar Hizan'da elektrik trafosunu imha ettiler.

■ Gerillalar Tatvan-Van karayolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde düşman güçlerine ait 1 otobus yakıldı.

■ Gerillalar Irak'tan Türkiye'ye giden petrol boru hattına sabotaj düzenlediler.

22 Aralık 1993

■ Gerillaların Dersim'in Zewce Karakolu'na yaptıkları baskında 3 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Uludere'nin Becûhe köyü yakınlarında bulunan bir şantiyeye düzenledikleri baskında 1 keoçe, 2 dozer, 2 kamyon, 1 traktör, 1 jeneratör, 1 taksit, 2 taşıkan makinası, 2 karavan ve şantiye binası gerillalar tarafından yakıldı.

■ Gerillalar Beşir'de Aruç karakolı yolu köprüsünü imha ettiler.

23 Aralık 1993

■ Gerillaların Tatvan'da yola döşedikleri mayına basan 4 asker yaralandı.

■ Nusaybin ilçe merkezinde 1 özel tim gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Gerillaların Midyat'ın Kevirhavar mıntıkasında döşedikleri mayına çarpan bir panzer imha oldu ve içinde bulunan 2 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Bismil merkezde gerillalar TC'ye ait bir bankayı bombaladılar.

■ Kızıltepe ilçe merkezinde 2 yurtsever, kontra elemanları tarafından katledildi.

24 Aralık 1993

■ Gerillaların Silopi'nin Ruhaniye köyüne düzenledikleri baskında koruculara ait 3 ev yakıldı.

■ Gerillalar Gabar Zınga Şıkaka köyüne düzenledikleri baskında koruculara ait 100 kuyuna el koydular.

■ Gerillalar Sason'un Kortikan ilkokulunu yakdılar.

■ Sason'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü. Şehit düşenlerin kimlikleri şöyledi: **Hamza** (manga komutanı), **Rêber** (manga komutan yardımcısı).

■ Gerillalar İğdir'a bağlı Arıcık ilçesinde 1 ajansı cezalandırıldı.

25 Kasım-24 Aralık 1993 tarihleri arası savaş bilançosu

- Toplam eylem sayısı: **125**
- Öldürülen asker sayısı: **225**
- Yaralı asker sayısı: **77**
- Öldürülen tim, ajan, kontra, polis sayısı: **39**
- Yaralı tim, ajan, kontra, polis sayısı: **8**
- Öldürülen korucu sayısı: **75**
- Yaralı korucu sayısı: **26**
- Şehit gerilla sayısı: **50**
- Yaralı gerilla sayısı: **15**
- Esir düşen gerilla sayısı: **1**
- Katledilen yurtsever sayısı: **26**
- Yakılan okul sayısı: **8**
- İmha edilen araç sayısı: **27**
- Düşürülen helikopter sayısı: **5**
- Düşman tarafından boşaltılan köy sayısı: **8**
- Silah bırakan korucu sayısı: **10**

ler, 1 adet büyük telsiz de el koydular.

■ Derik'in Olaka köyünde 1 yurtsever kontralar tarafından katledildi.

■ Gerillaların Çemişgezek'in Sarıbalta köyüne düzenlediği baskında taşıtlara ait 2 ev roketlendi, 2 özel tim elemanı öldürüldü.

7 Aralık 1993

■ Gerillaların Eruth'a yola döşedikleri mayına basan 2 kişi yaralandı.

■ Gerillaların Uludere'nin Roboski korucularından 2 kişiyi gözaltına aldılar.

■ Cizre'de 3 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

hit düştü. Eylemde 1 adet kalaşnikof, 5 adet kalaşnikof şarjörü, 1 adet teyp ve çok sayıda askeri mühimmat da gerillalar tarafından el konuldu. Eylem sonrası düşman güçleri **Beşir** adındaki yurtsever katlettiler.

13 Aralık 1993

■ Gerillalar Uludere'nin Şexan köyündeki korucubasını gözaltına aldılar.

■ Gerillaların Sırnak-Cizre yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 panzer imha oldu.

■ Gerillalar Eruth'a bağlı Memira köyü karakol binasını imha ettiler.

■ Gerillaların Çukurca'nın Üzümlü Taburu'na düzenledikleri baskında

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor

PARTİ TARİHİNDE KİŞİLİKLERİN ROLÜ VE TAKTİK UYGULAMA SORUNLARI

Baştarafı 24. sayfada

dir? Kendine göre devrimci önder böyle olur, otorite böyleler, silahla her şeyi yaparsın. Gözükaraklı denilen olay budur. Bu adeta kendine yitirir. Bir tehlike sağ etme olayıdır. Veya adam sorumludur, binlerce insanın kadın üzerinde etkiler. Savaşırma görevi ile karşı karşıyadır. Ama kendini fazla yorma gereğini duymaz. Eski köylü tembelliği, zora gelmeyen bir küçük-burjuvadır. Eline dev gibi yetkiler vermişsin, umrunda bile değil-

çük-burjuva sefaletine, dengeli ve ölçüyle elinden çekirmesine gerek yoktur. Her şeyi hakkını vermek, sınırlı da olsa davaya bağlı olduğunu söyleyen herkesin en çok üzerine düşeceği husustur. Kişi kendisini milim milim ayarlamak kadar, çok ölçülü savuşturmak kadar, gücünü, enerjisini ve kamu davasının hizmetine sunmak ve bunu bütün partiyi mal etmek görevleridir. Değerlerin çok zor yaratıldığı, devrimci emeğin en ince emek olduğunu ve devrimin ancak bunun

fiyeti ve subjektivizmi esas alarak değil, her an esas alınması gereken kuralları kendine egelemen kılavuz ve gözetek, böylece parti olmasını bileceksin. Bunu yaşamızın ta kendisi haline getireceksin. Bütün yaşamınızı büyük bir güvenlik unsuru olarak böyle götürürseniz, iyi bir önder olabilirsiniz. Önderliği böyle kavramalısınız. Bu çok zor da olsa başka çarenin olmadığını, ancak böyle yoğunlaşmış bir kişilik ve öncüyle savaşta kazanacağımızı bileceksiniz. Bütün kaçmacıyı, kendini örtbas etmeyecek, ağlamayacak ve sağa sola yatırmayacaksınız. Namuslu ve onurlu yaklaşım denilen şey işte budur. Bunun dışındaki her şey laf-ı güzafıdır. Her şey bunun içindir, tüm yaşam böylesi bir sonuca gitmek içindir.

Bu ısrarlı tutum biraz gelişmeye yol açtı. Ama bu gelişme aslında beklediğimiz çok genişendir. Hala tutuculukların, çizmeye gelemelemin nedenlerini anlamış da değiliz veya yanlış da insan kabul etmekte zorlanıyor. Neden böyle yapıyor, neden bu kadar ucuz kaybetme oluyor? Ufak bir duyarlılıkla her şey kurtarılabilecek, neden kaybetmeler gündeme geliyor? Neden işlerle bu kadar kaba bir biçimde oynanıyor? Böyle bir anlam vermek istedik. Niyetlerimizin kuşku duyulamaz, hatla kendinizi bu işe oldukça feda etmiş istediniz. Ama hepimiz kuru bir fedakarlık ve cesaret işinin yetmediğini çok açıkça görüyorsunuz. Bu konuda yaşadığımız bazı yanlışları artık giderin. Düşmana karşı zafer kazanan kişilik kendisi örtbas eden, "yanılmıyım ve galim yaktım" diyen kişilik değil, bunu görebilen, dolayısıyla gaffeti ve çözümsüzlüğü aşan kişilik. Gaffet ve yetmezlik doğrudan, kişinin üzerinden gitmiyor. Bazıları böyle anılıyorlar. onun için vurguluyorum. Bir tarafını vurup yaktıkça, kişi ben de öldüm diyor. Hayır, yenilen senin zayıflığındır, senin oportünizmindir, sen değişsin. Bunu onur meselesi yapma.

der olduğunu söyleyen adam bundan kaçınılmaz olarak çıkar. Böylece sağlam öncü, sağlam örgüt ve dolayısıyla savaşta öncülük formülüne uygun olarak yol almaya koyulur. Bu da başarısız. Anlaşılması gereken budur. Kurtuluş için yüklenilmesi gereken en temel esaslardan biri budur. Bizim de doğru olarak, bu iş önderlik eden kişiler olarak, esasta girmemiz gereken tutum budur.

Uzun vadeli savaşın kadrosu olmalısınız

Bununu çok önceleri de böyle vurguladım. Hemen hemen bütün önemli süreçlerde örgüt ve kadro anlaşıyor. Böylece olmaları gerektiğini, öncü merkez düzeyinin tamamen bu işe yeterlik arzemesinin zorunlu olduğunu belirttim. Ama o çokça bilinen keyfi ve kendine göre yorumlara bu süreçlere nasıl yaklaşıldığını ve nelemin kaybedildiğini kendi yaşam pratiğinizden iyi biliyorsunuz. Bu anlamda özellikle yeni genç katılımların parti tarihini ve tecrübesini doğru değerlendirmek, geçmişte düşünle kadro yetersizliklerini düzeltmekle yaşamsal öneme sahiptir. Bu sandığından daha fazla yaşam gerektirir. Bir çırpıda girmek istemiyorsanız, trajik bir sonla karşılaşılmak istemiyorsanız, parti tecrübesinden mutlaka yeterli ve doğru sonuçları çıkarabilirsiniz. Uzun

dan fazla açmak istemiyorum. Özellikle geçmişteki parti tarihini inceleyorsunuz. Bu konuda başı arkasına dönüp pratikleri ve yaşamları var. Onunla sizleri güçlendiriyorlar. Konuları da böyle fazla tekrarlama istemiyorum. Bizim açımızdan dava halkı olduktan sonra, esas itibarıyla her halk karar verdiğinden ve bu durum gelindikten sonra, işlerin artık zulme doğru yürümeye başladığını, bu konuda da baş sorumlu olduğunuzu, "Yapamadım, edemedim, tıkanmış, kilitlendim" demek, kabul edilemez ve affedilemez devrim suçlarıdır. Dikkat edilirse, devrimin haklılığı tartışma götürmediği gibi, halkın karar düzeyi de çok gelişmiştir. Bir öncü için lazımlı olacak her şey her türlü olamaz, askeri, siyasal, ideolojik, maddi ve manevi olanaklar da vardır. Geriye kalan bunlara doğru öncülük etmektir. Bazıları tam da bu noktada, adına ne denirseniz denirsin, bir tarz dayatıyorlar. Aslında içinde var. Adam kendi küçük-burjuvalarını konuşturuyor, ağalığını konuşturuyor, ihanetini konuşturuyor, galletini, köleliğini ve her türlü kötülüğü konuşturuyor. Yaşamı tehdit ediyor.

Burada açıkça söyleyeyim: Biz boşuna müthiş bir güçle kendimizi bu iş vermedik. Bu kişiliklere toplularda büyük öfke duyduğumuz için bu işe sandık. Ben partiyi bunlara mı yedireceğim? Yaşamı böyle tehdit edenlere, yaşamı yenilgiye açık tutan dav-

"Yoğunlaşmış bir kişilik ve öncüyle savaş kazanacağımızı bileceksiniz, bundan kaçmayacaksınız. Kendinizi örtbas etmeyecek, ağlamayacak ve sağa sola yatırmayacaksınız. Namuslu ve onurlu yaklaşım denilen şey işte budur. Bunun dışındaki her şey laf-ı güzafıdır. Her şey bunun içindir, tüm yaşam böylesi bir sonuca gitmek içindir."

dir. Düşman biçiyor, grubu imha ediyor. Bu durum karşısında kim bile kırırdıymıyorsa, bu, canden daha fazla canlaşma anlamına gelir. Azlı bir canı, bir katil bu kadar tehlikeli değildir. Bu nedenle çok yaygındır.

Parti ortamı aynı zamanda sınıf mücadelesinin yoğunlaştığı ortamdır. Yine herkesten ezilen ulusun toplumsal koşullarından almışsa, o silahlara yükleniyor. Yeni açmak istiyor, koltuğuna kurmak istiyor. Gerçekten partiyi geliştiren yoğunlaşmış mücadele ortamıdır. Bildiğimiz gibi kendisini dayatıyor, hak edilemez yerler alıyor. Hemen her eylemimizde bunun biançoları var. Ne çalıyorsun, ne de çalıyorsun. Ama yetkiyi de elinden bırakmıyor. Gerçekten hak edilemez muazzam konumlar, yapılan haksızlıklar yerine getirilmemesi görevler var. Bunun yanında kendine göre eline silahlı almış, düşmandan daha çok safları vuruyor, hırpalıyor. Yer edimlere, kendine göre iktidar olmak istiyor. Tabii halk adına iktidarı kullanıyor.

Bizim her eylemimiz kendi güçlendirme içindir. Bunun ideolojik ve politik esasları vardır. Bununla çelişen her şey karşı muazzam bir mücadele içine gireceği. Hiç kimsenin mücadelesine karşı. Köylü kurnazlığı ve yarı düzen demagogisiyle saparmaması gerektiğini bileceği, hıza ya girececeği. Dolayısıyla eski geleneksel düzenin etkileri, karşı-devrimin de yardımıyla ve en önemlisi de köleliğin çok derin ve etkili bir zemin sunması nedeniyle, bunların sergilemek istedikleri tutum ve davranışlara çok kapsamlı bir mücadele ile, hem de gözlemlen yaşına bakmadan karşılık verme gereği ortaya çıkıyor. Devrimci tutarlılığına sahip olanların, "ben bu işte varım, partilemeye ve parti yaşama" parlişmenleri bu zeminde kendilerini gerek. Artık iyiliğiyle, kendini aldatmaya yer yok, diyoruz. Köylü aptallığına olduğu kadar küçük-burjuva andavallığı ve soytarlılığına da gerek yoktur. Kü-

hakının verilmesiyle kazanılacağına bilecek yaklaşım göstermek gerekir.

Burada "ben şöyle alışkanlıklara sahibim, geçmişim şöyle etkilen var" diyen, çok çeşitli kişiliklerin kamufle etmeler ve gizlemeleri izah etmeleri utanmazlıktır. Özellikle parti öncülüğü açısından sorumsuzluktur. Kaçıştır. Ama birçokları kendilerini habire böyle dayatma cüretini gösterebiliyor. Çok hamle yapıp, denilendir ki, çözümlemelerin tarihi bu tip kişiliklerin üzerine göçü tarihler, aynı zamanda bunları açığa çıkartma tarihler. Sen şusun, çözümlememiz bir durumda değilsin. Yaptık istediklerimizin anlamı az çok belirdi. Dayattığın şeylerin kimisi hizmet ettiği anlaşılıyor. Bindiği gibi bu çözümlemeler temelinde PKK'de ilerlemeler sağlandı, biraz mesale katıldı. Savaş gelişti ve çok sınırlı da olsa bazı görevlere doğru yaklaşım sergilendi. Partiyi yeniledi. Tersi durumda bu tutumların karşı-devrim saldırısından önce bizi taşıyacağı gücü göreceği gözardı edilemedi. Özellikle kendi çapımızda yürüttüğümüz mücadele bu yeniliği öndeli. İyi niyetli olduğu halde, yetersiz kadronun bunu kavrayamaması ve zamanında kendini verememesi sandığından daha fazla federe kaybolma yol açtığı gibi, en tehlikeli de bu durumunda ısrar ederse kişi bir gaffete ardına kadar yenilgiye gitmesi kaçınılmazdır. Bu tehlikeyi ortadan kaldırma çalıyorsunuz. Artan kişisel özelliklerin bunun önünde fazla engel teşkil etmemesi gerektiğini, önleme hepimiz için vurguladık. Çok sayıda örnek gösterdik, ki kişisel özelliklerin üzerine böyle yatkın sızı keskinlik imhaya götürür. Kişinin de bundan fazla çıkarı yoktur. Bunu kanıtladık.

Öncümüzde yaşamı sürdürsün ve biraz kendine saygı varsa, bu işlere doğru yaklaşım çok olacaktı. Örgüt hatına gireceksin, disiplinle geleceksin. Kendini askeri yaşamla doğru vereceksin. Bu konuda kuralları doğru ve yeterli uygulayacaksınız. Key-

"Gaffet ve yetmezlik gidiyorsa, kişinin üzerinden gitmiyor. Bazıları böyle anılıyorlar, onun için vurguluyorum. Bir tarafını vurup yaktıkça, kişi ben de öldüm diyor. Hayır, yenilen senin zayıflığındır, senin oportünizmindir, sen değişsin. Bunu onur meselesi yapma."

vadeli savaşın kadrosu olmalısınız. Özellikle örgütlenmenin doğru bir uygulayıcısı, örgüt çizgisinin doğru bir uygulayıcısı olmayı esas almalısınız. Başka türlü devrimin ana doğrultusuna giremeyeceğinizi, karşıınıza çıkacak görevlere başarıyla yaklaşamayacağınızı. Böylece kendinize en büyük kötülüğü yapmış olursunuz. Dolayısıyla devrimci doğrultuyu seçmeniz yitir. Tutku ve heyecan gereklidir, ırade, azim ve yine karar çok gereklidir. Ama daha da gerekli olan doğru yol da ustaca yürümsün bilmektir. Yaşam kadar tekniğini iyi ayarlamaktır. Tempo ve tarz meselesidir. Bu iş içinizce ve istediğiniz gibi yürümekle olmuyor. Önderlik tarzı var. temposu var, önderliğin incelikleri var. Bunlar boşuna icat edilmiş veya anadan doğma istenilen değildi. Zafere götürülecek istenilen devrimin doğasından doğmuş özelliklerdir. Büyük bir tecrübeniz ve amansız bir yaşamın insan bilincini bir defa yığarak ve çekilebilecek ortalık çıkardığı hususlardır. Dolayısıyla emredici özellikte olduğu kadar yaşamsaldır.

Başlı bir giriş partiyi katılım için yararlı olabilir. Bu konudaki değerlendirmeleri sıkıca tekrarlıyorum. Bu aç-

ranışlara mı yedireceğim? Bu mümkün değildir. Bu konuda önderlik tanımak istemiyor veya bizim öncü çalışmalarımıza yeterince objektif olarak değerlendirmeler istemiyor. Hare bir ben de öcüyüm denilerek, hatta en çok benim adamı kullanılarak, müthiş bağışlığı adı altında canımıza okuyorlar. Tabii böyle bağışlıklar bizden uzak dursun. Bizim bağışlılığımız doğru yürütüş bağışlığı olması gerekir. Bu tartışmasızdır. Ben aptal değilim ki aldanayım. Önderliğe neyle nasıl bağlı olunur, neyle nasıl yol alınır, bu bilimler durumundadır. Önderliğimizi çok yaratıcı ve gerçekçi bir önderlik olması gerektiği, savaşta yenilgiyi kabul etmek şartına kalsın, her gün önemli başarıları kazanmış, istediğin bunların dışındaki davranışlara değer vermediği gibi karşı durdu, kadronun da böyle olması gerektiği belirdi. Sadece buna mecburuz, başka yolumuz yok demek için de söyleyebiliriz. Büyük bir tutku ve verimlilikte sarılmamız gereken tutum ve yaklaşımın bu olduğunu görmek gerekir. Bu, biraz anlayış ve dürüstlük varsa, herkesin gereklerini rahatlıkla yerine getirebileceği bir husus olur.

Devrimci insan hesap kitap adamdır

Fakat her ne kadar bütün bunlara evet diyorsanız da pratğin kendisine baktığınızda, her gün inanılmaz biçimlerde doğru tutulmaları gerisinde veya karşısında çok yaygın ve ağır suç düzeyine varmış davranışların eksik olduğunu görürsünüz. Kişinin yaptığı pratik ters ve yetersiz ortaya çıkıyor. Bir daha hatırlatacağım. Böyle yaparsan, anlamadığını, çok bağı olduğunu söylerken, bun böyle bağılıktan anlamam. Bu tür bağılıkları karmın da toktur. İşin gerekleri belli-

getirdik. Anlamlar hayli gelişkindir. O halde yetkin kadro ile bunları bütün bir orulaşmaya ve çok sonuç alıcı bir savasla dönüştür. Halkın siyasal ordusunu ve savasını geliştir. Gerilim orulaşmasını ve savasını geliştir. Öncünün örgütsel savasını geliştir ve kazan. Başka ne istersen, ne beklersin? Temel görev budur. Büyük bir yetkinlikle, büyük bir azim ve ırade ile yüklenip başarılmaya gereken tutum budur. Güzel olan da, yaşamı çekici kılan da budur. Mecbur olduğunu kadro, büyük bir coşkulu sağlayacağı tutum da budur. Karşında buna ilraz edecek kişi yoktur. Ama yine de

gün darbe üstüne darbe yemeler. Önu kurtarmak için benim bir yerimi daha vermem gerekiyor. Artık benim gücüm kaldırır mı, tahammül eder mi, önderlik tarzı bunu affeder mi? Devrimde zafarı esas alan kişilik bunu kabul edebilir mi? Ama bizim savasçıya, öncüye ve komutana göre, ben ona on yıl daha çalıp hizmet etmeliyim.

Gelişmeyi götürmede herkesin payı var. Ama amansız savasınların nasıl kaybettilerini biliyoruz. Burada esas alınması gereken yine önderlik temposu ve dur durak bilmeyen bir çalışma tarzı olduğuna inanıyorum di-

sor. Madem öncü kadrosun, madem bağıl olmayı gerektiriyorusun. Hatta çok ihtiyacın var diyorsun. O zaman senin ihtiyacına cevap veren kişiliğin nasıl çalıştığını ve nasıl cevap verdiğini de anlansın! Bu ağır bir subjektivizm ve idealizm değirmi? Hep yaşırsınız, hep ihtiyacınızı giderirsiniz. Bunun içinde bilmelisiniz nereye, diyalektik tarzı nerede? Ama beklentiler de böyledir.

Adam köylüldü, kaderine kapılmış gidiyor. Adam küçük-burjuvadır, demagojiye dayanmış gidiyor. Sığıntı veya keyfi yorumlara ardına kadar açılıyor, ona dayanmış gidiyor. Kişinin temposu, işin müthiş çabası, tekniği ve yaratıcılığı umurunda bile değildir. Önu yukkardaki düşüncün, Allah düşüncün! "Sen bize lazımsın, sana mutluca!" deniliyor. Bu idealizm aşılmalıdır, bu demagojiye ve aptalca durumlar aşılmalıdır, çok feci gidersiniz. Ben de sizi kurtarmam, diyemem, ama benimyle bir görüşüm yok. Gerçekten o alanlara da gelebilirim. Siz kimse kurtarmaz. Şimdiye kadar zor bela idare edili. Çoğu da imha olup gitti. Kendi hataları buradadır ve anlamız dışında bu kadar onların kendisi eserdir. Biraz küçükler, demeyeceğim; gelişmeyi biraz buraya getirdik. Ama bunda benim durumum, yorumum, halim ve tarzım böyledir.

Kadro her şeyden önce bilinç ögesidir, örgüt ögesidir, disiplin ögesidir. Yani kadro çizgiyi uygulayan bir kişidir. Gerçekleşeni böyle anlar. Bunun dışında bir kadro tanımı yapılamaz. Bunun dışında bir kadro anlayışı ve tutumu bütünüyle çizgi dışıdır, anlayış dışıdır ve her türlü yeniliğe açıktır. Zorums, devrimin doğasına bu var. Yoğunlaşma istiyor, bunun başka yolu yoktur. Yaratıcılık istiyorsunuz, insanın kendini çok yönlü araştırarak inceleyerek, yorumlayarak hazırlanması gerekmektedir. Kadro böyle olan bir kişidir. Bunun dışındaki bir kadro beklentisi, olsa olsa kendilerini kadroların her türlü iflah olma tiplerini ve aptalları ıdır. Ki bu bizde bolca çıkıyor. Bunlar da tarih boyunca hep kaybettirmişlerdir. Kaybetmeyenler de bizim tutumumuz oluyor. Önu da birçok ögemiz gerçekten kendi yetmezlikleriyle, her türlü yaramazlığıyla, değme bir kontranın veremeyeceği zararlı tutum ve davranışlarla boşla çıkarmak istiyor. Bu açıdan önderlik gerçeğini bir kez daha doğru algılamalıdır. On göre bir kişiliği, gerekirse ona göre yeniden bir oluşum ve yapılanmayı kendinizde ve çevrenizde, yani örgüt ortamında sağlamlıdır. Böyle yaklaşım gösterilir, böyle kadro eğitimi yapılır, savas böyle çekilir. Bunun sonunda başarı vardır.

"Kadro her şeyden önce bilinç ögesidir, örgüt ögesidir, disiplin ögesidir. Yani kadro çizgiyi uygulayan bir kişidir. Gerçekleşeni böyle anlar. Bunun dışında bir kadro tanımı yapılamaz. Bunun dışında bir kadro anlayışı ve tutumu bütünüyle çizgi dışıdır, anlayış dışıdır ve her türlü yeniliğe açıktır."

dir. Biz parti olmaya karar vermişiz. Asgari düzeyde ikleler ve tutulmalar netir. Maskaletmeye gerek yoktur. Doğruya gel. Bu ağır suçları işleyemeyen, savunamazsın. Gözükara oynuyorsun, bastırđmı diyorsun. O zaman hesabını kitabını iyi yap. Biz de her şey savasla kazanılmazdır ve ancak savasla kaybedilir. PKK'lılık adı altında, önderliğe bağılızı adıyla altında önderliği boşla çıkar, ondan sonra da bizden yıkılışına onay iste! Hatta çok başanlı olduğunu iddia etmeye veya kandırmaca bir tarzda sunmaya çalışı! Yelmeyen bir öncülük özellikli demagoji ve laf kalabalığıyla yaterilmiş gibi göster! Yelmeyen bir savasçılığ, atlatını tanıtmaz! Halkı gelirek ve kendini dayatarak kanıtlamaya çalışı! Yapılmayan bir komutanlık önemin çok çeşitli nedenlerle yutturulmaya çalışı! Bütün bunların hesabını sorulması gerektiği bir zamandır da demeyeceğiz. Hiçbir yede, hiçbir koşul altında kimsenin cesaret bile etmemesi gereken bir durum olduğunu, akıllı partilerin, öncülerin ve komutanların nerede ve ne zaman ayaklaşmaları gerektiğini, bir görevi başını şansı yeterli bir çalışmaya her ortamı nasıl dayatmaları gerektiğini bilmeleri şarttır da demeyeceğiz. Bu konuda anlamı uygulamayı sağlayacakları açıktır. Devrimde adanmış kişiliğini, iyi niyetliğini, cesaretini ve fedakarlığını anlamı da böylece ifade edilmiş olur.

Devrimci insan muazzam bir hesap kitap adamı olmalıdır. Boşla çalışmamalıdır. Ne kendisinin, ne de yol-dışlarını emeğini boşla çıkarmalıdır. Özellikle şehitlerin vasiyetini doğru takdir etmeli ve korumalıdır. Her şeyden önce "ben bunun içinim" diyebilirdir. Bir öncünün öncelikle işi budur. O sağlama anlamıdır, başka bir şey düşünemez, düşünmemelidir. Önu bütün mücadelesi, özellikle bu değerlerin öncelikle sağlama alınması, korunması, mümkünse geliştirilmesi, yaratıcı yeteneği varsa onunla zenginleştirilmesi ve yenilmez kılınmasıdır. Öncümüzü bu temelde bir kez daha sarırsak, yenileyerek, yeniden yaratarak, böylece savasın ve devrimin bütün görevlerine yeteri hla yetirebilir, varsa eği ve tecrübe noksanlığını gidererek hazırlayabiliriz. Herkes bu konuda partinin öncü vasfına ulaşmak istediğinde, komutan ve hatta savasçı olmayı istediğinde öge, bunun gereklerine nasıl yönelmeye gerektiğini bilmesi, hangi psikoloji gerektirdiğini önu sergilemesi tek doğru tutumdur. Hiç amansız özellikle 1993 savasını yılını önelim gelişmelerle yaygorken ve kazanma anlamları bu kadar açığı çıkmışken, yetkin bir kadro olmasını bilelim.

Fırsatı yakaladık, iyi bir noktaya

dediğim gibi geçmişte daha yaygın, ancak günümüzde de küçümsemeyecek boyutlarda bulunla gelişen durumlar var. Neden? Hatta çok yaşıyan arkadaşlarımızı düşünün. Da Gerçekten ben mi az anlatmış, yoksa siz mi anlamadınız? Yetirilmez ulaşmak çok zor oldu. Halen de bazı örnekler devam ediyor. Yine de niye demekten kendimizi alkoymayınız.

Özellikle geçmişte buna yol açan nedenler neler olabilir? Provokasyonların etkisini kodyduğumuz gibi, kendi yetersizliklerimizden de biraz daha üzerine gittik. Ama insan biraz daha anlamak istiyor. Niye biz bunları kendi emelimize yazıyor, neden ır-satları çarçur ettik? Geçen yılki Güney Savas'ının dersleri hayli öğreticidir. Veya biz bu savasın ır-bazı sonuçlarını öge alıp, 1993 yılının kişiyi birlikte yapıyla mal etmeseydik, acaba parti ve gerilla diye bir şey kalır mıydı? Ama son durumdur kurtulan bizim geliştirdiğimiz birkaç müdahale tarzıdır. Arkadaşların kendi haline bıraksaydık, gerçekten bugün fazla bir şey kalabilir miydi? Benim yürüttüğüm örgütsel hat, gerilla ve parti siyasetine ilişkin şeyler olmasaydı, arkadaşların kendi keyiflerine bıraksaydık, Amed nasıl biçilirdi. Botan nasıl biçilirdi, Güney nasıl teslimiyete alınır ve satılırdı? İnsan yaşadığı deneyimler-

şında bir seçeneğin bulunmadığını vurguladık. Yapımızın mutlaka anlayıp buna göre savası gelişime göre-vini tutturması gerekir. Hem yeni, hem de eski kadro ve savasçılarda daraltıcı, rahata düşkün, gafil, zarar yaklaşımdan uzak, yetinmezliğin tutum ve davranışlarına kesinlikle prim vermemek ve acımamak gerekiyor. 1993'ün sonuna yaklaşırsan, zafar hamlesi için yalnız hazırlıklar düzeyinde değil, bütün eylemsel hamelelere de yüklenmek gerekiyor. Bu aşamada savasla durmanın ölüüm olduğu, fazla kaybetmenin de ötesinde fazla kazanmanın sağa teşkil ettiği bir dönüm olduğu iyi bilinmelidir. Böylece herkes tam kazanmamasının, hatta yerinde saymamasını ve kazanmayı ırmadırmanın bir örgüt suçlu olarak yargılanacağını bilerek kazan-dırma yüklenmelidir. Zaten böyle dönmelerin devrimci tarzı da budur. Dün böyle olmayabilirdi. Bugün böyle istiyoruz.

Sonuca gidiyorsun, finiş geçiyorsun. Nedir bu? Ufak bir gevşeme durumunda rakibin önüne geçip seni öneleyecek. Bu da imhadr. TC başkanı ne diyor? "Biz onların bir adım önde olacağız" diyor. Yani özel savas devrimci savasın peşini bırakmayı. Hatta düğün önde olacağını söylüyor. Günlük olarak bütün çalışmasını buna göre yapıyor,

"Esas alınması gereken yine önderlik temposu ve dur durak bilmeyen bir çalışma tarzı olduğunu, bunun dışında bir seçeneğin bulunmadığını vurguladık. Yapımızın mutlaka anlayıp, buna göre savası gelişime göre-vini tutturması gerekir."

den büyük dersler çıkarmalıdır. Ben de buradayım. Ahım şahım çalıştım, demiyorum, iyi bir ayarlamacıyım, adimların dengeli olmasını sağlıyorum. Kendimi yitirmedim. Esaslı bir yürüyüş sürdürdük. Bu benim görevidir. Herkes bu görevi biliyor, ama başarmaz. Aslında bizim hem çaba, hem de yaklaşım düzeyimiz yeterlidir. Sonuçları, yenilgiyi önlemeleri ötesinde hiç olamaz. Başarıya açık bir duruma ulaşmıştı. Hala kendi paylarına düşenleri çıkarmıyorlar. Tabii hepsi değil, bazıları çıkıyor. Ama her an kendi başına buyruk olmaları gelişebilir. En tehlikeli de "biz biraz gelişti" diye, üzerine yatılmalı anlayışlardır. Bu da çok belli. Gelen tezi haberlerimize gelişme var ve biz rahattayız. Rahatlama ve üstüne yalma, yeniyi aramama! Halukı bu da eşitler düşman kuşatması. İnci

karşılık veriyor. Eğer bu böyle ise, o zaman senin yapacağın şey nedir? Önu geçmişten ve inisiyatif sendeyken, onun sana ulaşmasını gerektir. Bu da temposur, tarzıdır. Yapı-mıza bırakarsan, köylü duyarsızlığı ve küçük-burjuva lafazanlığıyla bütün bunlar umrunda bile değildir. İsterse dünya yıkılsın. Zaman neymis, olanak ve fırsat neymis, pek bilmiyor. Yapmış, etmiş, gılmış. Sanki bizim için devrim kazanılmazdır. Öyle değil, kendinizi kandırıyorsunuz, haksızlık ediyorsunuz. İki ay senin bitiş süren olabilir. Nasıl bunu kendine layık buluyorsun? Bu kadar gafil durum de-ğerdirmesinde nasıl yol açyorsun? Son dönmelerdeki izlenimimiz budur. Serbest bırakarsan, hızla içine girecektir tutum budur. Kışkıncı, sen bize lazımsın, diyorlar. Sana nasıl lazı-mıyız veya lazım olmayı sağlamak için kendimi ne yapıyorum, sen bana

Özgürlük için yürüyen Kürt aydınlarına ve dostlara!

Dünyanın en eski halklarından olan Kürdistan halkı, ataları olarak kabul edilen Medler den bu yana ne merkezi bir devlet kurabilirdi, ne de bunca kanlı katliam karşısında yokedilebilirdi. Dolayısıyla çağdaş ve doğru bir ulusal önderliğin olmayışı çok trajik sonuçlarıyla birlikte geçmiş Kürdistan tarihine en acı gerçeği olduğunu günümüzde daha iyi gör-biliyor ve anlıyor.

Gelişimin bu acı gerçeği yanında, günümüzün sevindirici gerçeği ise, çağdaş bir önderliğin yakalanabilmiş olmalıdır. Kürdistan halkının bütün katmanlarının, gerisinde dünya emperyalizminin ve genciliğinin bulunduğu bir katliamlar cumhuriyeti olan TC'ye karşı enternasyonalist karakterli ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında büyük amaç yolunda seferber olmaları hiç de sıradan bir olay değildir; söz konusu mücadelesi sahası Kürdistan olduğu için bu olayın bile bir devrim kadar önemli olduğunu belirlersek yanlışlık olmayacağına inanıyoruz.

Siz Kürt aydınlarımızın bu kadar kalabalık sayıda, dayanışmacı dost aydınlarla "Özgürlük Yürüyüşü"ne geçmeniz de belirtilen çarpıcı gerçeğin bir parçasıdır. Kürdistan devrim mücadelesinin büyük altüst sürecinin zafar aşamasına geçtiği bir zamanda, böylesine anlamlı bir eyleme geçmeniz çok değerli bir adım olarak değerlendiriyor ve özgürlük yürüyüşünüzü kesintisiz kılabacak bir çıkışı ya da müthiş tempo-lu bir maratona dönüşüreceğinize inanıncımız tamdır.

Siz de takdir edersiniz ki, milyonların harekete geçtiği, hayatın bütün alanlarında nihai özgürlüğü koparmaya kararlı olduğu devrimin yaman yıllarında aydınlarla daha fazla görev düşüyor. Korkunç acılara son verildiği, her sahada özgürlüğün yeşerdiği, insanlığın gelişimine bütün kapıların ardına kadar açıldığı bir dünya yaratmak uğruna katliamları zorlukları yaşınlr kılmalı ya da ynkını içinde geçen bu yılları büyük geleceğin bir bedeli olarak tarihe mal etmeyi hal-kımız siz aydınlardan bekliyor. Bu haklı talebe coşku ve kararlılıkla cevap vereceğinize inanıyoruz. Nitekim özgürlük yürüyüşünüzün mesajını böyle anlıyoruz.

Fıllı olarak arızında bulunmuyor olabiliriz ama en içten duygularımızın sizle beraber olduğunu bilmeniz istiyoruz.

Özgürlük yürüyüşünüzün büyük devrim gününe kadar yüksek bir tempoya devam edeceğine inanıyor ve bu yön-lü başarı dileklerinizi sunuyorum.

Serxwebûn

Gerçek bir savaş ve ...

Baştarafı 6. sayfa

ama, sonunda ona muhtaç olarak yaşanamadık durumunda kaldı. Kürdistanı yerleştirdiği Çukuk Gölü, Kürdistan devriminin gelişimini önlemeye bir yana, devrim en çok bu yıllarda gelişti. Son olarak içi boşaltılmış Araratçılığı yanlarına alsa adamları atmayla çalıyorlar; ancak hem bu bile normal yürüyüş, hem de Arat baş bir içi Ortadoğu eteye fazla bir değer taşıyor. Ortadoğu'da emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı halk mücadelesi bun yıllarda daha da gelişti genişledi. Suriye, Libya, İran, Lübnan, Irak ve benzeri birçok rejim, aynı konumlarıyla yerlerinde duruyorlar. Ortadoğu'da bu antiemperyalist, ilenici yapılarla ve gelişmelerin yaşanmasında, yeni dünya düzenine karşı bunların ayakta kalmasında gelişen Kürdistan devrimi ve savaşın Kürdistan halkı öncül görevi yerine getiriyor. Bu, çok açık olan ve kimsenin inkar edemeyeceği bir gerçektir. Bunu hem bölge güçleri, hem de emperyalist devletler çok iyi

biliyorlar. Bunu bildikleri için emperyalist devletler bütün güçleriyle PKK'ye saldırıyorlar.

Emperyalist devletlerin bu saldırıları ne sonuç verir? TC için bir süre moral pompalama ve propaganda aracı oldu. Bu temelde sahte zafer çığlıkları atıldılar ve bu süre halkı aldatmak için propaganda malzemesi yapıldılar. Hepsi bu kadar. Bundan öte TC'ye vereceği fazla bir şey yok. Hatta propagandadan açısından bile alay giderek aleyhlerine döndü, PKK için "dis güçlerin oyunu" propagandaları bununla boş çıkarken, halkta TC'nin dis güçlerin oyunu olabileceği kuşkuyla belirdi, bu yüzden propaganda da kısa kestiler. Gerçeğin böyle olduğunu "yetmedir" diyerek bizzat Demirel de teslim etti. Bu olayın PKK için fazla pratik engelleyiciliğinin olması mümkün değildir. Bir demek diğer, diğer kurulum, hiç kurulmasa da pratik çalışmaların engellemesi. Emperyalist devletlerin bu kararları, onların Kürdistan sorununda iyice taraf olmaları demektir. Bu, da-

ha kapsamlı bir politik durumudur ve TC'ye zarar verir. PKK ise bundan yararlanabilir. Ayrıca bu olay, PKK ve Kürdistan sorununu dünya çapında en geniş enternasyonalize etmiştir. Kürdistan'daki olaylar bütün çabaları rağmen dünyaya yansıtılmamış. Almanya bu uygulamalarıyla tüm dünyaya bir anda yaymıştır. Hem de saldırarak ve savaş açarak. Emperyalizm bu düzeye saldırmış, Kürdistan devriminin çok güçlü antiemperyalist içerje sahip olması demektir ve bu tüm devrimci güçler tarafından görülmüştür. Bugün dünyada emperyalizmin bu düzeye saldırdığı başka bir devrim gücü yoktur. Bu da, savaşın Kürdistan devriminin dünya antiemperyalist savaşının öncül kolu haline gelmesi demektir. Bugün mevcut durum budur ve 1993 yılında PKK önderliği böyle bir düzeye düzene ulaşmıştır. Bunlar, hiç kimsenin asla küçümseymeceği ve son derece niteli özellik taşıyan gelişmelerdir. Ve PKK'nın daha doğrudan teorik belirlenimlerinin bir bir doğrulanması olmaktadır.

Yarın ne olur? Kuşkusuz ne olacağı yarınki mucadele ve çabalar be-

lirler. Eğer PKK 1994 yılında daha ıleri bir devrimi hamle yapmayı başarsa, dünya ve bölge çapında antiemperyalist savaşının öncü kolluğunda gelişmesi ve güçlenmesi olur bu. Bu da, bölge ve dünyada tüm antiemperyalist güçlerin ilgisini çekmek, ilski ve desteğine sahip olmak demektir. Kürdistan Devriminin dış ilişkileri bu düzeye ve hızla gelişmeye adaydır. İçerde de hiç boyu kendisi hem savaşmakla ve hem de kendisini eğitim hazırlamaktadır. Gündemde bir yerel seçim olayı var ve tam bir çekişme durumu yaratılmaktadır. Bunu da vesile bilecek PKK, 1994 yılı gündemine yer ve eyletler düzeyinde halk yönetimlerini geliştirmeyi, meclisler oluşturmaya ve bunları bir ulusal mecliste birleştirmeyi koymuştur. Bunların gerçekleşecek hedefleri olduğu açıktır.

Ekim 1992'deki Güney Savaş'ında karşı devrimci planın başa çıkartılması, 1993 yılının muazzam gelişme ve kazanımlarının yaratılmasına temel oldu. 1993 sonunda her şey çok daha ilerdedir. Nici ve nitel olarak çok daha gelişmiş ve Kürdistan'ın her tarafına dönüş bir gerilla, her türlü sömürge ve emperyalist saldı-

rya karşı yiğitçe direnen bir halk, sağlamlaşmış bir parti öncülüğü, bölge ve dünyada antiemperyalist savaşında öncü kol haline gelmeyi başarmış bir parti konum ve tüm bunları kan ve canlarıyla yaratan birlerce kahraman şehidin oluşturduğu doğru bir devrim çizgisi var ve tüm bunlar temelinde 1994 daha büyük bir zafer yılı haline getirilebilecektir. Özgür Gündem gazetesindeki raporajında Başkan Abdullah Öcalan yılında, bu durum şöyle ifade etmektedir: "Mucadelemizin çok köklü olduğu, mezvelimizin hiçbirinden sökülemeyeceği, tam tersine önemli tirmanışa bundan sonra geçeceği, diplomatik, siyasi, demokratik sahalardan tutalım devrimci savaş sahalarına kadar, uluslararası alandan tutalım Ortadoğu'da kadar alınmış olan tedbirler, 1994'ün çok başarılı geçeceğini gösteriyor. Tüm planlarımız aksatılmadan hayata geçiriliyor. Bahardan sonra halkımızın yaşadığı alanların kontrolmasını sürecini yaşayacağız. Bu, halkımızın özgürleşme sürecidir. Hiçbir baskı ve engelleme, bizim bu amacımıza hızlı adımlarla ilerlememizi engellemeyecektir."

Büyük umut yılını giriyoruz

Baştarafı 1. sayfa

alanlarına da gerilla biraz taşımak mümkündür ve bu da önemli sonuçlar ortaya çıkabilir. Yeni Türkiye'de şehir eylemliği çok geliştirilebilir. Özellikle tünzme yönelik, yeni şehirlerde ekonomik hedeflere karşı eylemler gerçekleştirilecek ekonomi daha da çok geliştirilecek. Özellikle tünzme yönümüyle işlemez durumla getirecek bir yönelim gelişti mi, bu, özel savasın mali kaynagının artık tümüyle bitmesi anlamına gelir. Eğer özel savasın finans kaynağı böyle kurulursa, bu orduyu yürütmek çok zorlaşır. Dedimiz gibi diploması de en

son adınma kadar kullanıldı. Bu düşman diplomasisinin daha fazla alacağı bir sonuç yoktur. O halde önümüzdeki sürece, yani 1994'ün, özel savas açısından fazla iç açıcı olmadığını, tam tersine bizim devrimci savaşımızın açısından oldukça umutlu bir yıl olabileceğini bütün göstergeler bize ortaya koymaktadır.

Tabi böyleydi diye ne hiç kimse kolay zafer beklesen, ne de "mutlak anlamda kazanmış" rahavetine kendini kapırsın. Tam tersine işler çok acımasız gelecektir. Gerçek savaşımızın bu önümüzdeki dönemde verileceğini söylüyor. Gerçek mili-

tanlaşma, gerçek ordulaşma, gerçek partileşme, gerçek hareketli savaş tarzları bu önümüzdeki dönemde kaydedilecektir. Şimdi mevcut olanı bir çocukluk veya delikanlılık aşaması olarak değerlendirebilir; bundan sonra olgunluk dönemi savaşımızı, onun taktik ustalığını gerçekleştireceğiz. Yani tüm yeteneklerimizi harekete geçireceğiz ve sonuçlarını emekle kazanacağımız bir dönem söz konusudur.

Böylesi canalıcı bir aşamada bu dönemi karşılamak, rahavete girenler, düşmandan önce partinin tekmesini yiyeceklerini söylüyor. PKK'de

olsun, öncülük ettiği bütün faaliyet sahalalarında olsun hakimiyet sağlamıştır. Bu alanlarda çalışanlar döneme doğru yaklaşılmaktadır. Özel savas yürütmesi, devrimci savaşın dayatılması mümkündür. Böyle olarak işlerin geleceği parlaktır diyorum; gerçek bir umut yılı giriyoruz. Düşmanın kıkmızı derinleştiril ve çözümsüzlüğü sağlanabilir. Düşman artık, "PKK terörü çözülmüdeceği hiçbir şey e almayız" diyor. Bu bir itibar ve kendileri açısından "bir çizgi tarafından asılıyoruz" anlamına geliyor. İşte bu çizgiyi artık zafer e götürmek gerekiyor. Bütün bunların olabilmesi umudu için devrim tansarını, işbirlikçi-planlamasın gerçekleştirebilmek için parti militan ölü-

lerini tutturmak ve ordulaşmak esasır. Bunun için de tam bir disiplinle, yetenekleri olan bir militanlıkla ve her koşul altında bunları gereklerini yerine getiren bir çalışma tarzıyla döneme yaklaşılmamızın sağlamlaştırıyor yürürek, denemilere dayanarak diyoruz ki; başarı kesinir.

Hepimiz böylesine önemli tarihi bir dönemin içinde geçerken, bu dönemi değerlendirmeyi sadece bir hak değil, yaşamın önemli bir fırsatı olarak biliyoruz. Bir parti olarak her zaman devrim e böyle katılacak, böyle mücadele edecek, böyle kazanım ölçülerıyla yürüyecek ve başaracaktır.

7 Aralık 1993

1993'ün büyük zaferi 1994'ün ...

Baştarafı 3. sayfa

landığına ilişkin haberler, psikolojik savaşın kurallarıyla bile sığmayan bir acemilikle ortaya atıldı. Daha bu haberin öncesinde "Apo yakın taktik", "Yakalanması an meselesi", "Özel hazırlanan timler tarafından şifrelenen günde vurulacak" şeklindeki açıklamalar, herkesin kafasında, "bundan sonra da ya Apo'nun vurulu yaralandığını, ya da Suriye'de yalandığını yazacaklar" kanısını uyandırmıştı. "Sen işi yada teröristlere vurulan darbeler sonucu 8 bin olan terörist sayısı yarıya inerek 4 bin kalmıştır" diyor. Herhalde oradaki halk bu sözlerle inanacak kadar cahil bulurken, kendi cahilliğini ortaya koymuştur. Son süreçte Avrupa tutumunu da az kalmamıştır. Zafer sarhoşluğuna kapıldılar. Türk diplomasisinin zaferi... "Tansu Çiller'in başkanı vb. açıklamaları psikolojik savaşın malzemesi olarak güncel kullandılar. Gerçekte ise kendi güçsüzlüklerin, bağımlılığının farkına varamad haykırıyordu. Son yıllarda hiç bu kadar umut olamamışlar. Çünkü kendilerini güvencimiyorlar. Çünkü emperyalist babalarının des-

teği olmadan ayakta kalamayacakları biliyorlar. Çünkü deyim yerindeyse, uçan kuşun da dile gelmesini isteyip, PKK'nın "terörist olduğunu" söylemesine bile ihtiyacı duymuyorlar. Sovyenizme TC'nin en etkili söyleminde kullanılan Ermenilik, gerektiğinde tersinden de kullanılıyor. Bir Ermeni papazın Türk devletine bağlılığı ile gelen açıklamaların nasıl kullandıklarını çok iyi biliyor ve çok iyi anlıyoruz. Psikolojik savaşta son saldırıları ve yasaklamalar kadar, özellikle Almanya ve Fransa PKK'nın dostu, TC'nin ise düşmanlarıydılar. Tabii Türk egemenlerine göre dostları, onları yeni yeni anlamaya başlamışlardı.

Her şeyden önce sömürgeci Türk egemenleri, onların çok politikacıları unutmamalıdır ki, savaşta asıl sahasında kaybetmişlerdir. Avrupa'da kazanılacak herhangi bir şey yoktur. Varsa bir şey onun da kazanan PKK'dır. Bundan sonra da her yerde kazananı yazacak olan PKK'dır. Çünkü PKK'nın şu veya bu güce göre herhangi bir bağımlılığı ya da herhangi bir koşula endeksli olma durumu yoktur. TC gibi di kaynaklı olmaması, bağımlılığının ve özgürlüğünün hedeflediği Kürdistan'da çok salımsı olması, PKK'nın başarı grafiğini kesintisiz kıyor. Bunun için kendisine yeniyor. gelecekteki hedefine emin

adamlarla yürüyor, dikilen bütün engelleri yıkıyor ve böylece onun beklenen sadece ve sadece kazanmak oluyor.

TC'den böyle bir eserin esamesi bile okunabilir mi? Özgür Gündem gazetesine neden tahammül edemiyor? DEP'e neden durmadan yükleniyor ve tasfiye etmekle tehdit ediyor? Bunun nedenleri çok açık değildir? Çünkü büyük gazeteleri çatışmalarında onlara, yüzlerce PKK'lının öldürüldüğünü yazacak ve geçici de olsa bu psikolojik savaşta hizmet edecekken, Özgür Gündem, edeceği yazıp bunu yazacak. Çünkü TC kalamı yapacak ve onun büyük gazeteleri de bunu PKK'nın üstüne atacakken, Özgür Gündem, TC güçlerinin yaptığı yazacak ve onun yazacak. Daha sayısızca örnek ve nedenler yok değil.

İşte TC en sıradan doğru bir sese tahammül edemeyecek kadar yazılmıştır. Böyle olunca tek sloganı: "Her şey PKK'nın tasfiyesi için" olur. Buna şaşılacak bir şey de yok.

10 yılı kazananlar geri kalan yılları da kazanırlar

Önümüzdeki dönemi kesin kazanacağız derken, bun bir çok nedene göre biliyoruz. Tersinden "kesin

kaybedeceğiz" dersek, bunun hiçbir nedenine rastlayamıyoruz. Parti öncülüğü buna muktedir, gerilla gücümüze buna yetmeli, halkımız buna hazır. Öyleyse kazanmak da kaybetmek de bize bağlıdır.

"Yılları devirirken, onlara zaferler sigırdılar; hataları, yanlışları ve tıkanmaları aşmak vazgeçilmez olmalıdır." Abdullah Öcalan yoldaşın bu perspektifine bakalım, onun gereklerini yerine getirmeye sonuna kadar bir kararlılık ile olursak, biz kesin kazanmaktan hiçbir güc almayacak. Böyle olmasa da kendimizi mahkum etmekten başka hiçbir seçeneğimiz olmadığımızı biliyoruz. Ve sürecin yakıncılığı dikkate alınca bun önemli daha iyi anlıyoruz. Çünkü Kürdistan devrim sürecinde katlettiğimiz mesafelerin ifadesi olan bu dönemde geliştirilecek yönelimler, sorunları kolayca teşhisler ve sorunların, dolayısıyla büyük bağımsızlık ve özgürlük davasının kadın daha fazla söz konusudur.

Buna fazlasıyla gücümüz vardır. Geçen 10 yıl pratikünde bunu kanıtladı. Özellikle de 1993 yılında bu kanıtlama olayı daha fazla pekişti. PKK'nın tasfiye edilemeyeceği, gerillanın mezvelerinden sökülemeyeceği, halkımızın güçlü kurtuluş bilinci ulaştığı ve hiçbir şekilde geri adım atmayacağı kesinlik kazanmıştır. Bu gerçeklere dayanarak mutlaka kazanacağımızı söylüyor. TC

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, komada eğitim yapıp askerlere yönelik yaptığı konuşmada, "Dünyanın en modern orduları bile Kürd ordusu önünde duramazken, birkaç eşkiya nasıl durabilir" derken, moral vermeye çalışıyor olmalıdır. Yoksa Türk ordusu önünde duramayan ordular olduğunda, ama bununla birlikte aynı "anl" yanlış, Türk ordusunun bahsedilen "birkaç eşkiya" önünde duramadığını da biliyor. Öyle değilse, neden düzensiz ordu yerine özel ordu, neden komada eğitim e; neden Kürt aşiret reisleriyle zirve toplantısı; neden ilkel-milliyetçi KDP'den medet bekliyor; neden PKK'yı karşı destek için herkesten yardım dileme; bütün bunların da ötesinde neden bu kadar ısrarla gerçekleri gizleme?

Bütün bunlardan çıkan tek bir sonuç vardır. Şimdiye kadar kazanımlarımız bundan sonra nihai zafer e dönüşürmektir. Bütün dünyaya, tarhin Kürdistan devriminin PKK önderliğinde zaferi kaydedeceğine bu günün milyonları iiklerine kadar evine alacak müjdesini şimdiden vererek için o kadar çok nedenlerimiz vardır ki...

Bahar bizim için büyük umuttur, büyük atılım, büyük sürünz gelecektir. TC için ise hiçbir bahar bir önceki bahardan daha iyi olmamıştır; 1994 baharında da 1993 baharından daha beter olacağını söylemeye yaramız mı?

V.I.S D.P.

Avşeg Engizek
Vogelsanger Str. 286
50825 Köln

Yazışma adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası

Kreissparkasse Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

5,00 A\$
Avusturya 30,00 s.
Belçika 90,00 bfr.
Danimarka 16,00 dkr
Fransa 14,00 ffr

Hollanda

4,50 hfl
İngiltere 2,00 £
İsvç 16,00 skr
İsvçre 4,00 sfr
Norveç 16,00 nkr

PARTİ TARİHİNDE KİŞİLİKLERİN ROLÜ VE TAKTİK UYGULAMA SORUNLARI

Bu anlaşılır bir husustur. Devrim sürüceleri zaten böyle olur. Ama bu devrimlere süreli yaşayamazız. Bu çok dinamik bir deneğdir. Ya karşı-devrimin küröleğideki eskil tutum ve davranışlar bizi tekrar gerine çeker; ki bu örgüt taşıyıcılığında, yaşama devrimleri değeriğinin bozuluşu ve yozlaşmasıdır. Ya da devrimin bastırık, eskişil çok sıradan ve etkilenimciye katilür düzeyinde burun, yaşama biçiminde yüzine yenilir. Bu her toplumla yanıştımada, hem de parti iğine değeriğimize kimlarda yıkımlayacak duruma değeriğir. Böylece devrim güçvençine kavuşur. Karşı-devrimci cepheğinin muazzam saldırısı, buna dayanak teşkil eden idariçlik ve iħanet, hatta ta iħimimizde çözeltiler partide, partileşmiş, öalleli partinin siyasi ve örgütsel savaş hattına değeriğimize çok ger kadro ve savaşçı sayısı nedeniyle hatta büyük bir tehlikeyle yüz yüzeleşir. Yörekli çıkışlar, başarı çin çok cerekati ön kendisi savaş verme biçimlerini ve fedakarlığı sergile-